

บาซิลเลีย ชลิ่งค์

รักแรก

**โดย
บาชีเลีย ชลิ่งค์**

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนประดิพัทธ์ กท.4

สารบัญ

	หน้า
1.เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้า.....	5
2.ความรักของพระเยซู.....	13
3.ความรักของเราต่อพระเยซูเป็นความรักดั้งเดิมหรือไม่?	19
4.อะไรเป็นอุปสรรคขัดขวางความรักดั้งเดิม?	33
5.ผู้ที่ได้รับการยกโทษมากก็รักมาก.....	44
6.ความรักต่อองค์พระเยซูความรักต่อพี่น้อง.....	50
7.ความรักและการเข้าส่วนในความทุกข์ของพระเยซู.....	55
8.การเสด็จกลับมาและเวลาแห่งการจากกัน	62
9.ปลายทางของความรักและงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก	68

ถ้อยแถลง

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ ขอขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้มีโอกาสแปลหนังสือเรื่อง “รักแรก” (ชื่อในภาษาอังกฤษ Those Who Love Him) ของบาซิลเลีย ชลิ่งค์ ให้เป็นภาษาไทย จุดประสงค์เพื่อจะหนุนใจพี่น้องคริสเตียนให้ตระหนักถึง “ความรักแท้” ที่เรามีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็น “รักแรกพบ” เป็นรักอมตะ และเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ผุดผ่องและหวานชื่น หลายคนปิติยินดีเมื่อพบรักเช่นนี้ แต่ทว่าเมื่อเวลาผ่านไปเนิ่นนาน ความรักก็จืดจางและเหือดเหินลง

นี่เป็นปัญหาของบรรดาบุตรของพระเจ้า!

ทำอย่างไรจึงจะให้ความรักดั้งเดิมนั้นกลับมาเพื่อพำนักอยู่ในดวงใจอีก?

ผู้เขียนได้เน้นถ้อยคำของพระเยซูที่ตรัสว่า “ความรักของคนส่วนมากจะเหือดเหินลง เพราะความอธรรมแผ่กว้างออกไป” และ “เรามีข้อที่จะต้องว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าได้ละทิ้งความมีรักดั้งเดิมของเจ้า”

บาซิลเลีย ชลิ่งค์ จะพาท่านผู้อ่านเจาะผ่านปัญหาที่ละชั้น ๆ เริ่มตั้งแต่... ทำไมความรักของคริสเตียนจึงเริ่มเหินลง?... มีอะไรเป็นอุปสรรคขัดขวางความรัก?... ไป จนกระทั่งถึงการกลับเข้าสู่สัมพันธ์สนิทกับพระเยซูคริสต์ และเตรียมใจรอการเสด็จกลับมาของพระองค์

แต่ละบรรทัด จะทำให้ท่านผู้อ่านดื่มด่ำในความงามของเจ้าบ่าวแห่งสรวงสวรรค์ ผู้ยอมพลีทุกอย่างเพื่อเจ้าสาวที่ประอะเปื้อนด้วยการอธรรม ความรักเช่นนี้หาได้ที่ไหนในโลกมนุษย์

ขอเชิญท่านพลิกไปสัมผัสกับ “ความรักแท้” ได้ ณ บัดนี้

ผู้จัดพิมพ์

1. เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้า

ถ้อยคำของพระเจ้าในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 2: 4 เคยทำให้ท่านรู้สึกลึกลงใจหรือไม่ ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนนั้นท่านเคยรู้สึกไม่สบายใจขณะเมื่ออ่านถ้อยคำเหล่านี้หรือไม่? “เรามีข้อจะต่อว่าเจ้า เพราะเหตุเจ้าหลงลืมความรักดั้งเดิมของเจ้า”

ข้าพเจ้ามีประสบการณ์อันลึกซึ้งเกี่ยวกับพระคัมภีร์ข้อนี้เมื่อประมาณ 25 ปีมาแล้ว ขณะนั้นเป็นระยะเวลาที่ข้าพเจ้ามีภาระมากมายในกิจการงานของพระเจ้า เวลาของข้าพเจ้าทุก ๆ นาทีดูเหมือนต้องใช้ไปกับงานของพระเจ้าทั้งสิ้น เช่น กับกลุ่มเยาวชน กับงานด้านการสอน กับชั้นเรียน พระคัมภีร์และให้คำปรึกษาเป็นส่วนตัว งานเหล่านี้ส่วนมากต้องใช้เวลาในการเตรียมอย่างละเอียด หลายครั้งทำให้ข้าพเจ้าเหนื่อยอ่อนและระอาที่สุด ขณะนั้นอยู่ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ด้วยความทุกข์ยากทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายจิตใจเป็นเหตุให้ประชาชนชาวเยอรมันมีความหิวกระหายในพระวจนะของพระเจ้า มีคนเข้ามาในคริสตจักรและในห้องประชุมต่าง ๆ เพื่อฟังข้าพเจ้าปาฐกถา เขาเหล่านั้นได้ฟังถ้อยคำของพระเจ้าด้วยจิตใจที่เต็มไปด้วยการขอบพระคุณตามที่เขาได้แสดงไว้ในจดหมายและข้อคิดเห็นต่าง ๆ มากมาย ข้าพเจ้าไม่อาจหาเวลาเพียงพอที่จะไปสอนพระคัมภีร์ หรือไปปาฐกถาตามคำขอรับรองของสมาชิกคริสตจักร และกลุ่มต่าง ๆ ทั่วประเทศเยอรมันได้

ท่านคงจะรู้สึกว่าการที่ข้าพเจ้ารับใช้พระเจ้าได้ผลมากมายอย่างนี้ก็คงทำให้จิตใจปลื้มปิติมาก เป็นความจริงที่เดียวข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับสิทธิพิเศษที่ได้รับใช้พระเจ้าเช่นนี้นอกจากนี้ชีวิตส่วนตัวของข้าพเจ้าก็มีความปิติยินดีเพราะข้าพเจ้าอยู่กับเพื่อนคนหนึ่งซึ่งมีส่วนรับรู้ทั้งในเรื่องราวส่วนตัว จิตใจ ช่วยการอธิษฐาน และช่วยแบกภาระหนักของข้าพเจ้า

ในเมื่อข้าพเจ้ารับใช้พระเจ้าโดยสุจริตสุดใจอย่างนี้แล้ว ยังมีสิ่งใดอีกเล่าที่ข้าพเจ้าได้พลาดไป? งานทุกอย่างที่ข้าพเจ้าทำก็ได้ทำเพื่อองค์พระเยซูคริสตเจ้ามิใช่หรือ? ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเช่นนั้นจริง ๆ แต่วาระนั้นก็มาถึงถ้อยคำของพระเจ้าได้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความไม่แน่ใจ ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่า ถ้อยคำนี้ข้าพเจ้าได้ยินหรือได้อ่านพบในพระคัมภีร์หรือว่าได้ยินในระหว่างการอธิษฐาน ถ้อยคำนี้มีใจความเกี่ยวกับ “การหลงลืมความรักดั้งเดิมของเจ้า” พระธรรมตอนนี้เป็นเสมือนเครื่องหมายคำถามที่ฝังอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้า ในทันทีทันใด ข้าพเจ้าก็ได้อ่านถ้อยคำต่อไปอีกเล็กน้อย เป็นถ้อยคำขององค์พระเยซูคริสต์ซึ่งพิพากษาผู้นำของคริสตจักรในเอเฟซัสอย่างเฉียบขาด พระองค์กำลังตรัสถ้อยคำเหล่านี้พิพากษาข้าพเจ้าด้วยหรือ พระองค์ทรงตรัสกับข้าพเจ้าด้วยหรือว่า “เหตุฉะนั้นจงระลึกถึงสภาพเดิม ที่เจ้าได้หล่นจากมานั้น จงกลับใจเสียใหม่” (ข้อ 6) เกิดอะไรขึ้นกับความรักดั้งเดิมของข้าพเจ้า? ขณะนั้น

ข้าพเจ้าจับความไม่ได้อย่างแจ่มชัดว่าพระคัมภีร์ตีความของ “ความรักดั้งเดิม” ว่าอย่างไร แต่สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกคือความรักของข้าพเจ้าที่มีต่อองค์พระเยซูคริสตนั้นเป็นการเสแสร้ง

ข้าพเจ้าหวนระลึกถึงตอนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้าอย่างแนบชิด ความรักนั้นเป็น “ความรักอีกแบบหนึ่ง” ที่เผาไหม้อยู่ในจิตใจข้าพเจ้า แต่ความรักที่มีต่อองค์พระเยซูก็ได้แปรเปลี่ยนเป็นความรักที่มีต่อการใช้พระองค์ ซึ่งถึงเวลาของข้าพเจ้าไปหมดและกระทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดีด้วย สิ่งนี้อาจสังเกตได้ยากสักหน่อย แต่ให้เราอ่านถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีไปถึงคริสตจักรเอเฟซัสในพระธรรมวิวรณ์บทที่สองนั้นเรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทุรชนได้ แต่ได้ทดลองใจคนเหล่านั้นว่าเป็นอัครทูตแต่หาได้เป็นไม่ และเจ้าก็ได้เห็นว่าเขาเป็นคนปลอม เรารู้ว่าเจ้ามีความอดทนและเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้ระอาไป” (ข้อ 2,3) มีหลายสิ่งที่ถูกต้อง มีหลายอย่างที่ควรค่าแก่การสรรเสริญ เพราะผู้นำผู้นี้ได้แยกตัวของเขาจากทุรชนที่มีจิตใจโหดเหี้ยม ผู้นำผู้นี้ทนต่อความทุกข์ยากลำบากและการทดลองต่าง ๆ ด้วยความอดทนอย่างยิ่ง เขาไม่ได้เหนื่อยอ่อนไปเลย แน่นอนที่เดียวนี้คือผู้นำฝ่ายวิญญาณซึ่งมีความรักที่ถูกต้องต่อองค์พระเยซู

แต่ในวรรคต่อไปนั่นเอง องค์พระเยซูคริสตก็ได้ทรงติเตียนอย่างรุนแรงว่า “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างคือว่าเจ้าได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า” ขณะที่ข้าพเจ้าศึกษาพระธรรมตอนนี้ ข้าพเจ้าก็รู้สึกทุกข์ใจมากขึ้น ๆ ถ้าความรักดั้งเดิมไม่ใช่เป็นสิ่งหนึ่งในหลายสิ่งที่ยอมรับสรรเสริญในตัวผู้นำของคริสตจักรเอเฟซัสแล้ว การงานของข้าพเจ้าก็ไม่มีอะไรเทียบได้กับการงานของท่านผู้นั้นเลยถ้าเช่นนั้นแล้วคำว่า “ความรักดั้งเดิม” นี้แท้จริงคืออะไรกัน เหตุใดพระเยซูคริสตจึงทรงติเตียนของสิ่งนี้ไว้อย่างสูงส่ง

ข้าพเจ้ารู้สึกทุกข์ใจเพราะพระเยซูคริสตทรงสำทับว่า “จะยกเอาคัมภีร์ของเจ้าไปเสีย” คริสตจักรนี้ดูเหมือนจะเป็นคริสตจักรที่มีชีวิตชีวาเป็นคริสตจักรที่สมบูรณ์แบบ (ซึ่งคริสตจักรของเราจะเทียบมิได้เลย) แต่ถึงกระนั้นพระเยซูเจ้าทรงพร้อมที่จะตัดคริสตจักรนี้ออกไป เพียงเพราะพระองค์ไม่พบความรักดั้งเดิมนั้นเท่านั้น การรับใช้ของข้าพเจ้าทั้งสิ้นกลับกลายเป็นสิ่งที่เหมือนกับมีหมอกเมฆมาปกคลุมไว้ เพราะเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าได้เห็นชัดเจนขึ้นว่า ไม่ว่าการงานของเรานั้นจะมีค่าควรแก่การสรรเสริญสักเพียงใดก็ตาม แต่ท้ายที่สุดก็จะลงเอยด้วยการพิพากษา ถ้าความรักดั้งเดิมนี่เป็นสิ่งที่ต้องพระประสงค์ แท้ที่จริงแล้วจะต้องมีบางสิ่งที่สำคัญเด่นชัดซ่อนอยู่ ในการตัดสินใจของเราอยู่ใน “ความรักดั้งเดิม” นี้เพราะพระเจ้าได้ตรึงคาลังนี้ไว้อย่างสูงส่ง ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าได้เรียนรู้อย่างแท้จริงว่า ถ้าปราศจาก “ความรักดั้งเดิม” แล้ว เราไม่สามารถหวังที่จะนำผลที่แท้จริงออกมาได้ และเราไม่สามารถ

แม้แต่จะเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเข้าร่วมรัศมีภาพของงานมงคลสมรสของพระเมฆโปคกได้ด้วย เป็นความประสงค์อย่างลึกซึ้งของข้าพเจ้าที่จะได้เข้าร่วมในงานนี้ไม่ว่าจะสูญเสียอะไรไปก็ตาม

องค์พระผู้เป็นเจ้าหมายความว่าอย่างไร เมื่อพระองค์ทรงตรัสถึง “ความรักดั้งเดิม” เหตุใดการที่เสียความรักดั้งเดิมไปนั้น เป็นเหตุให้พระองค์รู้สึกเจ็บปวดอย่างใหญ่หลวง ในที่สุดเมื่อข้าพเจ้าได้อธิษฐานคำตอบนั้นมาจากพระธรรม 1 โครินธ์ บทที่ 13

คำถามที่เกิดขึ้นในพระธรรมบทนี้เกี่ยวพันอยู่กับความรัก ความรักของเราต่อเพื่อนบ้าน คุณลักษณะของความรักที่แสดงไว้ในที่นี้ชัดเจนมาก เป็นความรักที่แสวงหาผู้อื่นไม่ใช่ความรักที่ต้องการจะเป็นวีรบุรุษหรือเป็นบุคคลในอุดมคติของใคร ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ยอมแม่ “จะให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพเจ้ามีอยู่ และยอมให้เอาตัวเผาไฟ...” (ข้อ 3) แต่โดยพื้นฐานแล้วความรักเช่นนี้แม้จะสังเกตเห็นแต่ก็ยังมีความแอบแฝงอยู่ด้วย นี่คือจุดใหญ่ใจความของข้าพเจ้า มาถึงตอนนี้ข้าพเจ้าได้เห็นแล้วว่าพระเยซูหมายความว่าอย่างไรในการใช้คำว่า “ความรักดั้งเดิม” ข้าพเจ้าจับใจความได้ว่าพระองค์ทรงขออะไรจากผู้เชื่อในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 2 ความรักนั้นจะต้องเป็นความรักที่ไม่แสวงหาสิ่งอื่นใดเพื่อตัวเอง และถึงกระนั้นก็เป็นความรักที่เหนือกว่าความรักซึ่งแสวงหาบุคคลอื่น ๆ เพราะ “ความรักดั้งเดิม” นั้นไม่แสวงหาบุคคลอื่นเว้นไว้แต่บุคคลคนเดียวเท่านั้น บุคคลนั้นเป็นบุคคลเดียวที่มีค่าควรต่อความรักดั้งเดิมของเรา “ความรักดั้งเดิม” นั้นคือความสัมพันธ์ส่วนตัวอันสนิทของความรักของเรา ที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราคือองค์พระเยซูคริสต์

ในตอนนั้นเองพระวิญญาณของพระเจ้าได้ฉายแสงสว่างเข้ามาในจิตใจของข้าพเจ้า จริงอยู่ ข้าพเจ้าเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้รับพระองค์ไว้ด้วยความเชื่อ ด้วยความรักนั้นข้าพเจ้าได้ถวายตัวรับใช้พระองค์ ชีวิตของข้าพเจ้าอยู่ในบัญชาของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานฝ่ายพระองค์ แต่ถึงกระนั้นก็ดีแรกที่เดียวสิ่งที่เกิดขึ้นมานั้นก็ยากที่จะสังเกตเห็น แต่เมื่อเวลาได้ผ่านไปปีแล้วปีเล่า ความรักที่แท้จริงก็ค่อย ๆ เสื่อมหายไป “ความรักดั้งเดิม” นี้แหละเป็นสิ่งที่เดียวที่ทำให้พระองค์พอพระทัยได้

เราอาจจะเปรียบเทียบความรักนี้กับความสัมพันธ์ของภรรยา กับสามีก็ได้ ครั้งหนึ่งภรรยาได้ให้ความรักของเธอต่อสามีของเธอด้วยเต็มใจ เวลาผ่านไปแม้ว่าในการแต่งงานนั้นเธอยังคงรับใช้เขาอย่างซื่อสัตย์ เธอยังดูแลสิ่งที่สามีของเธอต้องการอยู่เสมอ เธอได้มีส่วนร่วมกับเขาในการรับผิดชอบภาระของครอบครัว แต่ฝ่ายสามีนั้นก็รู้ได้ว่าได้มีบางสิ่งบางอย่างขาดไป สิ่งนั้นก็คือ ความผูกพันส่วนตัวอันใกล้ชิดต่อเขานั้นไม่เหมือนเดิม ไม่เหมือนกับตอนที่เขารักกันแรก ๆ นั้น ภรรยาไม่แสดงออกอีกต่อไปว่ามีความปรารถนาที่จะอยู่กับเขาสองต่อสอง เธอไม่หาโอกาสที่จะอยู่ใกล้ชิดกับเขาทั้ง ๆ ที่ในตอนแรกนั้นเวลาทำงานของเธอก็เป็นของเขาหมด แต่ไม่มีสิ่งเหล่านี้อีกต่อไปแล้ว เดียวนี้กลายเป็นว่า

เธอมีความสุขในการจะใช้เวลาของเธอทำงาน ซึ่งแท้ที่จริงแล้วเธอได้ทุ่มตัวของเธอให้กับงานของเธอ แม้ว่าเธอจะบอกกับตัวเองว่าเธอทำงานทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเพื่อสามีก็ตาม

ข้าพเจ้าได้เห็นเด่นชัดขึ้นถึงความสัมพันธ์ของข้าพเจ้าต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ในวันเวลาที่ผ่านมานั้นความสัมพันธ์นั้นก็ได้สึกกร่อนไปด้วย คล้ายกับการแต่งงานซึ่งกลายเป็นสิ่งที่เฉยชาไป ข้าพเจ้าทำอะไรมีบ้างเมื่อข้าพเจ้ามีเวลาว่างในวันอาทิตย์หรือวันหยุด แม้มีเวลาว่างเพียงเล็กน้อยข้าพเจ้าก็ไม่รอรีงเลยที่จะไปอยู่กับคนอื่นที่ข้าพเจ้าชอบเพื่อข้าพเจ้าจะได้แสดงความคิดเห็นและเล่าประสบการณ์ของข้าพเจ้า หรือบางทีข้าพเจ้าก็อ่านหนังสือที่สนุกสนาน บางทีข้าพเจ้าก็ออกเดินทางไปชื่นชมธรรมชาติและยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าก็ใช้เวลาเหล่านั้นทำงานเสียอีก ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเวลาที่จะทำในเวลาปกติ แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำคือการเข้าเฝ้าองค์พระเยซู การให้พระองค์เป็นเอกนั้น แม้ในยามว่างข้าพเจ้าไม่ได้ทำความรักของข้าพเจ้ากลายเป็นความรักที่ถูกแบ่งแยกเสียแล้ว เป็นความรักที่ถูกมอบให้คนบางคน หรือของบางสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจเท่ากับที่เฝ้าองค์พระเยซูด้วย จุดประสงค์ของข้าพเจ้าไม่ได้แสวงหาเวลาเงียบเพื่ออธิษฐาน หรือเพื่อให้ความรักระหว่างพระองค์และข้าพเจ้าได้มีโอกาสสำแดงออก ข้าพเจ้าไม่มีความปรารถนาที่จะอยู่เป็นส่วนตัวกับพระองค์ ข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะฟังถึงปัญหาหนักที่อยู่ในพระทัยของพระองค์ ข้าพเจ้าไม่มีความปรารถนาอันลึกซึ้งที่จะทำให้พระองค์มีความสุข ความคิดของข้าพเจ้านั้นวิ่งวุ่นไปทีนั่นทีนี้ เฝ้าของข้าพเจ้าก็เหมือนกัน ในทันทีทันใดที่ข้าพเจ้ามีเวลาว่าง ข้าพเจ้าก็ใช้มันออกเดินทางทันทีแต่มิได้ไปยังที่สงบเพื่อที่จะอธิษฐานเลย แม้ว่าแท้ที่จริงที่นั่นแหละที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้ากำลังรอข้าพเจ้าอยู่

ความรักที่แท้จริงจะติดตามหากคนรักจนพบ พระเยซูได้ทรงทำสิ่งนั้น เพราะพระองค์ทรงเป็นความรัก ดังที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8) พระองค์ก็ได้แสวงหาเราจนพบ และพระองค์ทรงรอคอยที่จะให้เราแสวงหาพระองค์จนพบด้วยเหมือนกัน พระองค์ทรงรอคอยความรักที่จะให้เราแสวงหาพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระเยซูคริสต์เจ้า มีความยินดีได้ เว้นได้แต่ความรักของเรา สิ่งสำคัญที่เราต้องกระทำคืออุทิศชีวิตอย่างเต็มที่ในการทำงาน เราต้องแบกภาระต่าง ๆ ของเราด้วยความอดทน ต้องเกลียดชังความชั่วร้าย และไม่ยอมที่เข้าส่วนกับสิ่งนั้นเลย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นเสมอสำหรับคริสเตียน แต่สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถทำให้พระเยซูคริสต์พอพระทัยได้ พระองค์ต้องการมากกว่านี้ พระองค์ต้องการจิตใจของเราที่ติดสนิทกับพระองค์เป็นส่วนตัว ไม่ใช่แค่เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่เราได้สัมผัสกับพระคุณของพระเจ้าในการยกโทษบาปและความรอด พระองค์ต้องการความสัมพันธ์เช่นนั้นเสมอไปเป็นนิจกาล ให้เป็นสิ่งใหม่ทุกเวลาเข้า

นี่คือความจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านถ้อยคำของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมีมายังคริสตจักรเอเฟซัส ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 2 พระธรรมตอนนี้ทำให้เห็นว่าความรักของเรามีต่อ

องค์พระเยซูคริสต์นั้นเทียบไม่ได้กับคดีโดยทั่วไปเกี่ยวกับ “ความรักต่อพระเจ้า” (บ่อยครั้งเรามักเข้าใจความรักต่อพระเจ้าแต่เพียงผิวเผิน เป็นเพียงความรักส่วนหนึ่งที่ปะปนอยู่กับความรักอื่น) ถ้อยคำของพระเยซูคริสต์ที่มีมาถึงคริสตจักรเอเฟซัสนั้นมีความหมายของความรักแจ่มชัด อย่างที่เราไม่อาจจะเข้าใจเป็นอื่นได้เลย พระองค์ทรงหมายถึงความรักซึ่งไม่มีสิ่งใดมาเปรียบเทียบกับได้ นั่นแหละคือ “ความรักดั้งเดิม” ที่แท้จริง

เมื่อข้าพเจ้าได้อธิษฐานเรื่องความรักดั้งเดิมนี้นี้ เมฆหมอกแห่งความไม่แน่ใจและความวุ่นวายต่าง ๆ ก็เริ่มถูกยกออกไป ข้าพเจ้าเริ่มเห็นได้ว่าความรักชนิดเดียวเท่านั้นที่จะมาเปรียบเทียบกับความรักดั้งเดิมนั้นคือความรักของเจ้าสาวความรักของเจ้าสาวที่มีต่อเจ้าบ่าวเท่านั้น ที่จะมาเป็นเปรียบเทียบความรักดั้งเดิมนี้นี้ ถ้าเราลองวาดภาพถึงความรักของเจ้าสาวแล้ว เราก็จะเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่าสิ่งที่พระเยซูคริสต์ถึงความรักดั้งเดิมนั้นหมายถึงอะไร ความโศกเศร้าเริ่มก็บคลานเข้ามาในจิตใจข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าระลึกถึงความรักของเจ้าสาว เพราะว่าในความรักนี้มีคุณสมบัติที่แตกต่างออกไปคือเจ้าสาวนั้นมีสายตาไว้เฉพาะเจ้าบ่าว ความคิดคำนึงของเธอผูกพันอยู่กับเขาเต็มบริบูรณ์ทุกขณะ หัวใจของเธอร้องหาเขาแต่เพียงผู้เดียว และข้าพเจ้าเอาสิ่งนี้มาเทียบกับความรักของข้าพเจ้าที่มีต่อพระเยซู ความร่ำร้องในจิตใจถึงพระองค์ สิ่งที่มีบุรุษแบบนี้ดูเหมือนจะขาดหายไปอย่างเห็นได้ชัดเจนที่สุด ความรักของเจ้าสาวนั้นเป็นความรักที่วางชีวิตทั้งสิ้นเป็นเดิมพันที่ยอมทิ้งบุคคลอื่นทั้งสิ้น ความรักของเจ้าสาวเป็นความรักที่หาขอบเขตจำกัดไม่ได้ เป็นความรักที่ให้ด้วยใจกว้างขวาง เป็นความรักที่ไม่มีการตีราคา่างวด ความรักชนิดนี้ดูเหมือนเป็นสิ่งที่โง่เขลาหลายประการ เพราะความรักของเจ้าสาว เป็นความรักที่เสียสละให้ได้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่คนที่ตนรัก คุณสมบัติทั้งสิ้นเหล่านี้ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญของความรักของเจ้าสาวนั้น จะ ไม่มีใครพบเลยในความรักของข้าพเจ้าที่มีต่อพระเยซู

และเมื่อพระแสงแห่งพระวามะของพระเจ้าได้ทิ่มแทงลึกเข้าไปในจิตใจของข้าพเจ้า พระวิญญานของพระเจ้าได้เตือนให้ข้าพเจ้ารู้ว่า ข้าพเจ้าได้สูญเสียสิ่งนี้ไปเสียแล้วสิ่งนี้ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใดทั้งหมด สิ่งนี้ซึ่งเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับพระองค์ คือความรักดั้งเดิมของข้าพเจ้าความรักอันหมายถึงความสนิทสนมคุ้นเคยเป็นส่วนตัวกับองค์พระเยซูคริสต์ แท้ที่จริงข้าพเจ้าได้มีความหวังในตัวเองตลอดเวลาที่ผ่านมาว่า ในการเป็นคริสเตียนของข้าพเจ้ามีระเบียบแบบแผนควบคุมไว้อย่างดีแล้ว และก็คิดเอาเองว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นอยู่ในระเบียบวินัยอันดีแล้วทั้งสิ้น ข้าพเจ้าได้ทำให้คนหลงทางไปแล้วก็คนด้วยคำแนะนำซึ่งไม่สมควร ข้าพเจ้าเคยใช้ปัญญาของข้าพเจ้าพูดอย่างเฉลียวฉลาดว่าชีวิตคริสเตียนก็เหมือนกับการสมรสที่คืนนั้นแหละความรักดั้งเดิมนั้นจะต้องจางหายไปและต้องแทนที่ด้วยความรักที่มีเหตุผลเป็นผู้ใหญ่ขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งและจริงยิ่งกว่า แต่เดี๋ยวนี้เกล็ดที่บังตาอยู่ได้ตัดจากตาของข้าพเจ้าความรักของข้าพเจ้าต่อองค์พระเยซูคริสต์ได้ล้มเหลวลงเสียแล้ว เพราะเหตุที่ข้าพเจ้านั้น

เครื่องคิดในความจริงที่ข้าพเจ้าตั้งขึ้นเอง ความบาปของข้าพเจ้านั้นเปลือยเปล่าและถูกตีแผ่ออกโดยแสงแห่งพระวณะของพระเจ้า ข้าพเจ้ามิได้รักษาพระบัญญัติของพระเยซูคริสต์อย่างจริงจังพระองค์ได้ทรงเรียกเรา ให้มีความรักต่อพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด ให้รักพระองค์โดยสุดจิตสุดใจ และให้สละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพระองค์ ทุกอย่างที่เราเป็นอยู่และมีอยู่ ใครเล่าที่เป็นคนรักพระองค์อย่างจริงแท้แน่นอนและลึกซึ้ง ก็คือคนที่ยึดถือความรักดั้งเดิมไว้ เป็นความรักที่จำกัคมิได้ ความรักที่ดูเหมือนจะโง่เขลา ข้าพเจ้าเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้อย่างแจ่มชัดมากทีเดียว ความรักเช่นนี้เท่านั้นที่สำแดงความเชื่อฟังต่อพระบัญญัติข้อแรก

ใครเล่าจะมัวมายุ่งกับการทำงานให้ “มากเกินการ” ถ้าผู้นั้นรักพระเยซู! ใครเล่าจะบังอาจมาหยั่งรู้ความรักของพระองค์ได้ แต่ถึงกระนั้นก็นั่นเป็นสิ่งที่ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำไปแล้ว เพราะอะไรเล่า ก็เพราะข้าพเจ้านั้นมิได้เป็นทาสความรักของพระองค์อีกต่อไป ไม่มีรัศมีภาพและความงามของพระองค์เป็นศูนย์กลางในชีวิตอีกต่อไป เหตุฉะนั้นความรักของข้าพเจ้าจึงเยือกเย็นลง ดังนั้นพระวณะของพระเจ้าจึงเป็นเหมือนคำพิพากษาต่อชีวิตของข้าพเจ้าว่า “เจ้านั้นได้หลงลืมความรักดั้งเดิม”

ข้าพเจ้ารู้สึกปวดร้าวใจและแสวงหาโดยสุดที่จะฟื้นความรักดั้งเดิมนี้อีกมา และมีได้เพียงแต่ปรารถนาเท่านั้นแต่อธิษฐานและแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อสิ่งนี้ด้วยข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าจะต้องมีความรักชนิดนี้ ไม่ว่าข้าพเจ้าจะต้องเสียอะไรไปก็ตาม เพราะมันนั้นแล้วทางเลือกทางอื่นก็ดูชัดเจนสำหรับข้าพเจ้า คือการถูกทิ้งให้ยืนอยู่ผู้เดียวนอกประตูที่ปิดนั้นในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก ข้าพเจ้าจะต้องติดสนิทอยู่ในความรักนี้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วการรับใช้ของข้าพเจ้าต่อองค์พระเยซูคริสต์ทุกอย่างนั้นก็จะต้องตกภายใต้การพิพากษาทั้งสิ้น คັນประทีปของข้าพเจ้าจะต้องถูกยกออกไปเสียด้วยพระองค์จะตัดข้าพเจ้าทิ้งไปเหมือนกับกิ่งที่ไม่เกิดผลและเผาเสีย เพราะว่าข้าพเจ้ามิได้อยู่ในความรักของพระองค์เหมือนกับกิ่งที่ติดกับเถาองุ่น ข้าพเจ้าได้เห็นอย่างชัดเจนว่าชีวิตนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับการรักนี้แล้วชีวิตของเราจึงจะเป็นเหตุให้เกิดชีวิตขึ้นในผู้อื่น จะต้องเป็นชีวิตที่ผูกพันอยู่กับความรักขององค์พระเยซูคริสต์

เมื่อความหิวกระหายมีมากขึ้นและอธิษฐานมากขึ้นเพื่อให้ได้ความรักนี้มา ก็มาถึงจุดที่ข้าพเจ้าได้ว่า เหตุใดจึงสูญเสียความรักดั้งเดิมนี้ออกไปและเหตุใดเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าจึงต้องแสวงหาความรักนั้นด้วยความหิวกระหายเช่นนี้ *ประการแรก* ก็คือจิตใจของข้าพเจ้าได้ถูกแบ่งออกไปข้าพเจ้ามิได้รักองค์พระเยซูคริสต์หมดหัวใจ และนอกจากนั้นสิ่งอื่นที่เป็นเครื่องกีดขวางในทางของข้าพเจ้าก็คือ การให้ความสำคัญชอบธรรมแก่ตนเอง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเริ่มอธิษฐานขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้ากระทำให้ข้าพเจ้าถ่อมใจ และขอทรงประทานจิตใจที่ซอกซำให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าระลึกถึงหญิงในพระธรรมลูกาบทที่ 7 ซึ่งได้กระทำความผิดบาปมามากหญิงนั้นได้คุกเข่าลงร้องไห้แทบพระบาทขององค์พระเยซูและหลังจากนี้ด้วยความ

สำนึกในพระคุณในการยกโทษบาปของพระองค์ ความรักอันยิ่งใหญ่ของเธอก็ไหลหลั่งออกมาจากจิตใจ ข้าพเจ้าอธิษฐานขอการกลับใจและความรักเช่นนี้กลับคืนมา

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้า พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานซึ่งถูกต้องตามน้ำพระทัยของพระองค์เสมอ และคำอธิษฐานที่ขอให้มีความเชื่อใจที่สำนึกในความผิดบาปนั้น เป็นคำอธิษฐานที่ถูกต้องตามพระประสงค์ของพระองค์ ในปีต่อมาพระองค์ก็ได้ทรงดลใจข้าพเจ้าโดยทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้าได้พบกับเหตุการณ์ที่ต้องถ่อมใจลงพบกับคนที่ต้องถูกผู้อื่นพิพากษากล่าวโทษอย่างยากเข็ญมากมาย และได้เรียนรู้ระเบียบวินัยฝ่ายจิตวิญญาณต่าง ๆ

ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะร้องไห้กับความผิดบาปของข้าพเจ้า และในฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว ข้าพเจ้าได้สยบลงแทบเท้าทั้งของมนุษย์และพระเจ้า เพราะเป็นคนบาปซึ่งช่วยตนเองไม่ได้เลย ข้าพเจ้าได้ถ่อมตัวของข้าพเจ้าลงด้วยการกลับใจเสียใหม่ต่อหน้ามนุษย์ซึ่งข้าพเจ้าได้กระทำบาปต่อเขา ด้วยเหตุที่ข้าพเจ้าได้ยอมรับการพิพากษาลงโทษเหล่านี้ พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานให้ข้าพเจ้าได้รับความรักส่วนตัวที่เคยมีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้ากลับคืนมา เมื่อข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะรักองค์พระเยซู ชีวิตของข้าพเจ้านั้นได้กลับกลายเป็นความมั่งคั่งความสุขมากมายเหลือที่จะเข้าใจได้ ในพระองค์นั้นคือความเปี่ยมล้นแห่งความยินดี เป็นสิทธิพิเศษอะไรเช่นนี้ที่ได้พระองค์ซึ่งความรักของพระองค์ได้ทรงถูกบรรยายเอาไว้ดังนี้ว่า “เออ แม่ช่างน่ารัก แม่ช่างชื่นชม เธอช่างสวยงามต้องตาจริง” (บทเพลงของโซโลมอน 7:6) เดียวนี้ความทุกข์ยากและไม่กางเขนไม่ได้เป็นสิ่งที่บีบคั้นจิตใจของข้าพเจ้าอีกต่อไป เพราะข้าพเจ้าเรียนรู้แล้วที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในทางแห่งไม่กางเขน ความรักของพระองค์ที่มีต่อข้าพเจ้าและความรักของข้าพเจ้าที่มีต่อพระองค์นั้นได้เปลี่ยนแปลงไม่กางเขนนั้นเสียแล้ว เมื่อข้าพเจ้ารักองค์พระเยซูมากขึ้น บุคคลต่าง ๆ และสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้ก็ไม่มีค่าสำคัญเสียแล้ว สิ่งเหล่านี้ไม่อาจจะผูกพันข้าพเจ้าได้อีกต่อไป โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเข้าใจถ้อยคำของอัครทูตยอห์นมากขึ้นในข้อที่ว่า “อย่ารักโลกหรือสิ่งของที่อยู่ในโลก” (1 ยอห์น 2:15) ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะไม่พึงสิ่งของโลกนี้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่โลกจะให้ ได้ หรือเป็นสิ่งที่โลกเอาไปจากข้าพเจ้าได้ พระเยซูกลายเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของข้าพเจ้า

ประตูสวรรค์เปิดมากขึ้นมากขึ้น รัศมีภาพของสวรรค์ก็ได้ฉายออกมา ทุกคนควรหวังสิ่งนี้มิใช่หรือ เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “จงแสวงหาสิ่งที่อยู่เบื้องบนสวรรค์ซึ่งพระคริสต์สถิตอยู่”

(โคโลสี 3:1) พระเยซูคริสต์สถิตอยู่ในสวรรค์ ถ้าท่านแสวงหาพระองค์ท่านจะพบพระองค์ที่นั่น ที่ข้างขวาพระหัตถ์ขององค์พระบิดาเจ้า เมื่อพบพระองค์แล้วท่านจะพบสวรรค์ด้วย ไม่เพียงแต่สวรรค์ที่เลื่อนลงมาหาข้าพเจ้าเท่านั้น แต่แผ่นดินโลกก็กลายเป็นของประทานสิ่งใหม่ด้วย เพราะว่าทั้งแผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลกนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ เจ้าสาวนั้นจะต้องรักทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งเป็นของพระองค์ ทั้งแผ่นดินโลกแผ่นดินสวรรค์ สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น สัตว์โลกของพระองค์ ชื่อพระองค์

ทรงสร้างขึ้นมาและทะนุทะนอมด้วยความรักความห่วงใย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานชีวิตให้ และพี่น้องในพระคริสต์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระองค์คือคริสตจักร ความรักของเจ้าสาวมิได้หยุดยั้งอยู่เพียงเท่านั้น แต่จะต้องดำเนินต่อไป โดยเรียนรู้จากองค์พระเยซูคริสตเจ้า เรียนรู้ที่จะรักศัตรูของเขาด้วย ศัตรูเหล่านั้นซึ่งต่อต้านพระองค์หรือต่อต้านเรา

มิของประทานใดมาเปรียบกับ “ความรักดั้งเดิม” นี้ได้เล่า มีอะไรที่จะยิ่งใหญ่กว่านี้ซึ่งคริสเตียนแต่ละคนควรปรารถนาหรือ แท้จริงแล้วสิ่งนี้เป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่เป็นการลี้มจิรมรสของสวรรค์บนแผ่นดินโลก ผู้ใดก็ตามที่ถือกำเนิดในปีกของความรักชนิดนี้จะโบยบินไปสู่รัศมีภาพของสวรรค์ที่ซึ่งพระเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับบุคคลเหล่านั้นซึ่งรักพระองค์ คืองานสมรสของพระเมษโปดก

ข้อเขียนของหนังสือเล่มนี้ได้เขียนมาจากประสบการณ์ส่วนตัว ซึ่งจะพูดถึงสิ่งที่เราพูดมาแล้วในหัวข้อต่าง ๆ กัน คือความรักของเจ้าต่อพระเยซูนั้นต้องเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลายในชีวิตของเรา นับว่าเป็นพระพรอันใหญ่หลวงอะไรเช่นนี้ที่จะรักองค์พระเยซู!

2. ความรักของพระเยซู

ความรักดั้งเดิมและความรักทุกอย่างต่อองค์พระเยซูนั้น แท้จริงได้เกิดมาจากความรักของพระองค์เพราะ “พระองค์ทรงรักเราก่อน” (ยอห์น 4:19) ใครเป็นผู้ทรงโปรดประทานความรักของพระองค์ให้แก่มวลมนุษย์ บุคคลใดที่สามารถหยั่งรู้ถึงความรักของพระองค์ได้? ใครเล่าจะรู้ถึงน้ำพระทัยของพระองค์ได้? ผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดีได้กล่าวไว้ว่า “พระองค์เป็นบุคคลที่สวยงามที่สุดในบรรดาของมนุษย์” (สดุดี 45:2) พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าพระองค์ได้สำแดงรัศมีของพระเจ้า แสงสว่างของพระองค์เป็นเหตุให้กรุงเยรูซาเล็มใหม่นั้นต้องสว่าง เพราะเหตุว่า “ประทีปของนครนั้นคือพระเมษโปดก” (วิวรณ์ 21:23) พระองค์ทรงผดุงจักรวาลนี้โดยคำตรัสของพระองค์ พระองค์ได้สำแดงพระลักษณะทุกอย่างขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ทรงเปี่ยมไปด้วยรัศมีภาพและฤทธานุภาพ อันเป็นเหตุให้ทูตสวรรค์ทั้งปวงต้องนมัสการพระองค์ ฝิพระหัตถ์ของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่และทรงมีพละานุภาพ จักรวาลทั้งสี่ถูกสร้างโดยพระองค์ (ฮีบรู 1:1-6) พระองค์ทรงเป็นจอมกษัตริย์ทั้งปวง เป็นพระผู้เป็นเจ้าเหนือพระอื่นใด

แต่ขอพิจารณาพระองค์อีกครั้งในฐานะจอมกษัตริย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงถ่อมพระทัยลงและทรงละทิ้งรัศมีภาพทั้งสิ้นของสวรรค์ พระองค์เสด็จมาหามนุษย์ซึ่งเป็นคนบาป และคนบาปเหล่านั้นไม่ต้องรับพระองค์ แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังยอมเสด็จมา ทรงยอมรับสภาพเนื้อและเลือด พระองค์เสด็จมาอยู่ท่ามกลางเขา “พระองค์ไม่ทรงละอายที่จะเรียกเขาว่าเป็นพี่น้อง” (ฮีบรู 2:11) พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรัก แต่เขาเหล่านั้นก็ได้ตอบแทนพระองค์ด้วยความเกลียดชัง ถึงกระนั้นก็คือพระองค์ก็ยังทรงรักบุตรมนุษย์อยู่ และในท้ายที่สุดเขาได้ทรมานพระองค์จนถึงความมรณา เขาได้ถูกและเหยียดหยามพระองค์และได้ตรึงพระองค์ไว้กับไม้กางเขน แต่พระองค์ก็ยังทรงรักเขาครั้งแล้วครั้งเล่าที่พระวาระของพระองค์ที่เขาได้รับเป็นถ้อยคำที่ประกอบด้วยความรักอันมากล้น ความรักของพระองค์เป็นความรักที่ดูเหมือนว่าโง่เขลา เป็นความรักต่อผู้ที่เหยียบย่ำพระองค์ไว้ได้ฝ่าเท้าของเขา หากพระองค์ตรัสเพียงคำเดียว ศัตรูของพระองค์ก็ต้องล้มลงเหยียดลงเฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ ความรักของพระองค์เป็นความรักที่แปลกประหลาดจริง ๆ ถึงแม้ว่าพระองค์ถูกมนุษย์เกลียดชังและทำร้ายอย่างแสนสาหัส พระองค์ก็พูดได้เพียงคำเดียวคือ “รัก” พระองค์ไม่สามารถจะทำอะไรได้เลยนอกจาก “รัก” เท่านั้น เพราะว่าพระองค์ทรงรักเขาเสียแล้ว

แม้แต่ทุกวันพระองค์ก็ยังทรงรักเราอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง แต่เราไม่ได้รับตอบพระองค์ เราทำให้ความรักของพระองค์ที่มีต่อเรานั้นต้องผิดหวังและได้ทอดทิ้งความรักของพระองค์เสีย แต่กระนั้นก็คือพระองค์ยังทรงเราอยู่ แม้ว่าจะได้รับความทุกข์ทรมานเพียงไร พระองค์ก็ยังทรงรักเราเช่นเดียวกับที่

พระองค์ทรงรักสาวกของพระองค์ แม้ว่าเขาเหล่านั้นได้ทอดทิ้งพระองค์ไป ถึงแม้ว่าประชากรของพระองค์ปฏิเสธพระองค์ พระองค์ก็ยังทรงรักเราอยู่ ดังนั้นพระองค์ยังทรงรักเราเพื่อความรักของพระองค์จะเกิดผลในตัวเราพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เพื่อรักเรา พระเยซูทรงเปี่ยมด้วย “ความรัก” “ความรัก” เพียงคำเดียวสามารถตีความหมายแห่งถ้อยคำทั้งสิ้นของพระองค์ได้ เพราะว่าถ้อยคำของพระองค์นั้นกล่าวออกมาจากพระทัยซึ่งเปี่ยมด้วยความรัก ความรักของพระองค์นั้นฉายรัศมีภาพออกมาจากพระพักตร์ของพระองค์ เหมือนกับแสงเจิดจ้าในยามเที่ยงวันบาดแผลบนพระหัตถ์และติข้างของพระองค์ก็สำแดงถึงความรักของพระองค์ ความรักได้นำให้พระองค์ไปสู่การทนทุกข์ เพราะวามนุษย์ ี่ได้ถูกผูกไว้ด้วยโซ่ตรวนแห่งความผิดเป็นนักโทษของพญามารซาตาน โดยการทนทุกข์ทรมานของพระองค์ได้ทรงช่วยมนุษย์ เพื่อว่าพระองค์จะได้ต้อนรับพวกเขากลับมาสู่ความรักของพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์ที่เต็มไปด้วยพระพร

ในสวรรค์สถานพระองค์ทรงประทับอยู่บนพระที่นั่งของพระองค์ แต่ว่าพระองค์มิได้ทรงยึดรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่ไว้สำหรับพระองค์แต่เพียงผู้เดียว พระองค์ทรงแบ่งปันคำสรรเสริญ พระราชอาณาจักรและฤทธิ์อำนาจของพระองค์ให้แก่เราด้วย แม้เราเป็นศัตรูของพระองค์ แต่เพราะความรัก พระองค์ประสงค์ที่จะให้เราเข้ามาอยู่ใกล้พระองค์... เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นองค์ธรรมแห่งความรัก เมื่อพระองค์ยอมอุทิศพระชนม์ชีพ ของพระองค์เป็นเครื่องบูชาจนถึงความมรณาแล้ว พระองค์ได้ทรงฟื้นขึ้นและเสด็จขึ้นไปทรงประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด ที่นั่นพระองค์ได้ทรงรอเราอยู่ พระองค์ทรงรอคอยด้วยความอดทนนานและด้วยความรัก จนกระทั่งศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์จะถูกรับแทนพระบาทของพระองค์ พระองค์จะทรงพอพระทัยกับความรักของเรา ถ้าเราถวายด้วยความยินดีและเต็มใจ พระองค์ไม่ทรงเหยียบย่ำคู่มือศัตรูของพระองค์และบังคับให้เราโน้มตัวลงนมัสการพระองค์ พระทรงรอคอยเขาอยู่เสมอ แตกต่างจากการรอคอยของมนุษย์พระองค์ทรงรอคอยรับความรักของเรา เพราะว่าเราทั้งหลายเป็นมาจากพระองค์ พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “เราทุกคนเป็นอวัยวะของพระกายของพระองค์” (พระธรรมเอเฟซัส 5:30) เราได้ถูกสร้างขึ้นและถูกไถ่เพื่อว่าเรานั้นจะสามารถตอบสนองความรักของพระองค์ และถวายความรักของเราแก่พระองค์เป็นการตอบแทน มนุษย์อาจจะรอความรักจากเราอยู่ชั่วครู่ แล้วไม่ช้าไม่นานเขาก็ไม่รออีกต่อไป และในที่สุดเขาก็จะจากเราไป และจะแสวงหาความรักในผู้อื่นแทนแต่ความรักขององค์พระเยซูคริสต์ที่มีต่อเรานั้นสุดที่จะหยั่งรู้ได้ พระองค์ทรงรอคอยความรักของเรา ด้วยความอดกลั้นพระทัยพูดตามภาษามนุษย์ แล้วเราเป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่พระองค์ทรงรอ ดังนั้นพระองค์จึงรอคอยด้วยความอดทนนานและด้วยความถ่อมพระทัย จนในที่สุดพระองค์ได้ยื่นเชิญบุคคลที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์ร้องตอบความรักของพระองค์ด้วย “ความรักดั้งเดิม” คือ “ความรักของเจ้าสาวที่มีต่อเจ้าบ่าว”

ความรักของพระเยซูนั้นยื่นยงอยู่โดดเดี่ยว ไม่มีใครสามารถจะรักได้อย่างที่พระองค์ทรงรัก ไม่มีความรักในมนุษย์ผู้ใด ที่จะเหมือนความรักของพระเยซู และไม่มีความรักในมนุษย์ผู้ใดที่จะซาบซึ้งและอ่อนโยนเท่ากับความรักของพระองค์ ความรักที่อ่อนโยนที่สุดของเจ้าบ่าว ความรักที่ลึกซึ้งที่สุดของมารดา ก็เป็นเพียงเงาของความรักของพระองค์ เพราะความรักเหล่านี้มีต้นกำเนิดมาจากความรักของพระองค์ ไม่มีบิดามารดาหรือเจ้าบ่าวคนใดมีความรักที่เทียบพร้อมเหมือนความรักของพระองค์ หรือให้พระพรและผลดีแก่คนที่เขารักได้เท่าความรักขององค์พระเยซูเราได้เข้าใจอย่างแท้จริงหรือไม่ว่าการที่องค์พระเยซูผู้เสด็จมาจากสวรรค์รับสภาพเป็นมนุษย์ องค์พระมหากษัตริย์ เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นเจ้าบ่าวและเป็นสหายฝ่ายจิตวิญญูณของเรา รัก เรานั้นมีความหมายเพียงไร “ความรักของพระองค์ทรงกระทำให้เขาคืบจากแม่น้ำแห่งความสุขเกษมของพระองค์” (สดุดี 36:8) พระองค์ทรงอวยพระพรชีวิตมนุษย์ด้วยความรักของพระองค์มากเกินกว่ามนุษย์จะกระทำได้

นักบุญฟรานซิสแห่งอัสซีซีได้สำแดงถึงพระพรอันยิ่งใหญ่ซึ่งได้รับจากความรักขององค์พระเยซูโดยชีวิตของท่านเอง เราได้ทราบเรื่องราวนี้จากบันทึกการกลับใจของท่านและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดชีวิตของท่าน

“เมื่อฟรานซิสแห่งอัสซีซีอายุได้ 23 ปีได้รับเลือกเป็นหัวหน้าของสมาคมแห่งหนึ่ง ในคำวันหนึ่งท่านได้จัดงานเลี้ยงอย่างหรูหรา เหมือนที่เคยทำมาแล้วหลายครั้ง หลังจากนั้นท่านและสหายก็เที่ยวเดินร้องเพลงไปตามถนนในเมืองฟรานซิสถือไม้เท้าซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหัวหน้าไว้ในมือ และในทันทีทันใดนั้นฟรานซิสก็หยุดเดิน ท่านร้องเพลงไม่ออกเพราะมีความคิดหนึ่งเกิดขึ้นในใจ เพราะในวินาทีนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสัมผัสท่าน ความหวานชื่นอย่างหนึ่งได้ไหลซาบซ่านท่วมท้นเข้าสู่จิตใจของท่าน ความรู้สึกเช่นนั้นทำให้ท่านไม่สามารถพูดหรือเคลื่อนไหวตัวได้ สิ่งแวดล้อมดูเป็นสิ่งที่ไม่จริงไปหมด เพื่อน ๆ หันมามองท่านเมื่อพบว่าท่านอยู่ลำหลังเขาไกลพอดู พวกเขาหันกลับแล้วเดินตรงมายังท่าน เมื่อเขาเดินใกล้เข้ามา เขาก็เบิกตากว้างด้วยความประหลาดใจ ดูเหมือนฟรานซิสได้ถูกเปลี่ยนเป็นคนใหม่แล้ว

คนหนึ่งในพวกเขาถามว่า “เกิดอะไรขึ้นกับท่าน?”

“มีเรื่องอะไร ทำไมท่านไม่ตามเรามา? ท่านเห็นหญิงสาวที่ถูกใจและอยากจะรู้จักบ้านของเธอหรือ?”

“ถูกแล้ว” ฟรานซิสตอบ เสียงของท่านสั้นพร่าอย่างประหลาด “เธอช่างงดงามอะไรอย่างนี้” สตรีที่ข้าพเจ้ากำลังระลึกถึงอยู่ เธอผู้ซึ่งข้าพเจ้าอยากเห็นบ้านของเธอนั้นสูงศักดิ์ มั่งคั่ง และงดงามกว่าผู้ใดที่พวกท่านเคยเห็นมา

พวกเพื่อน ๆ พวกกันหัวเราะขบขัน แต่ท่านไม่ได้กล่าวคำเหล่านี้เอง แต่คำพูดนั้นมาจากการคล
ใจของพระเจ้า เพราะ “สตรี” ที่ท่านพูดถึง คือการน้อมนมัสการองค์พระผู้เป็นอย่างแท้จริง ท่านยอม
ถวายตัวโดยสิ้นเชิงแก่ “สตรี” ผู้นี้ เธอผู้สูงศักดิ์และงดงามน่ารักในความยากไร้ของเธอ เกินกว่าสตรีเลอ
โฉมคนใด ๆ...

นี่คือมุกดาที่มีค่า ฟรานซิสได้ยอมขายทุกอย่างที่มีอยู่เพื่อให้ได้เธอมา และเพื่อพิทักษ์
รักษาเธอจากบรรดาผู้เยาะเย้ยทั้งปวง ท่านจะหาเวลาหาเวลาเพื่อพระองค์เป็นประจำทุกวัน ด้วยพลังแห่ง
ความรักขององค์พระเยซู (จากเรื่อง ฟรานซิสแห่งอัสซิจิ นิยายและนิทาน โดย ออตโตคาร์เรอร์)

องค์พระเยซูมิได้ทรงกระทำให้ความหิวกระหายของเราอิมบริบูรณ์ด้วยความหวานชื่นแห่ง
ความรักของพระองค์เท่านั้น พระองค์ก็ยังได้ทรงเล้าโลมใจเราและทำให้จิตใจของเราฟื้นขึ้นขึ้นด้วย
ความรักของพระองค์แม้ในท่ามกลางความทุกข์ยาก ซึ่งความรักของมนุษย์ไม่อาจจะช่วยเราได้ เมื่อพระ
เยซูเสด็จเข้ามาใกล้และสำแดงความรักของพระองค์แล้วความสิ้นหวังก็กลับกลายเป็นความชื่นชมยินดี
แม้ว่าเรากำลังจมดิ่งอยู่ในความทุกข์ยาก พระเยซูก็สามารถเปลี่ยนสถานการณ์ให้กลับกลายเป็นป้อม
ปราการแห่งสวรรค์ได้โดยการสำแดงพระองค์แก่เรา

ข้าพเจ้าระลึกถึงความทุกข์ยากอันแสนเข็ญที่เกิดขึ้นในชีวิตของข้าพเจ้า ในครั้งนั้นบุตรสาวฝ่าย
จิตวิญญาณคนหนึ่งของข้าพเจ้าได้ถึงแก่กรรมลงในขณะที่อายุยังน้อย หลังจากที่ได้รับความทนทุกข์
ทรมานด้วยความปวดร้าวเป็นเวลาหลายเดือน ข้าพเจ้ารักเธอมากที่สุด ความทุกข์ยากของเธอนั้นดู
เสมือนหนึ่งจะทำให้จิตใจของข้าพเจ้าแตกสลายลง ข้าพเจ้าได้อธิษฐานอย่างมากมายและเชื่อว่าองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดเหยียดพระหัตถ์ออกสัมผัสเธอรักษาเธอให้หาย สองสามเดือนหลังจากนั้น
น้องสาวในพระคริสต์อีกคนหนึ่งซึ่งอายุยังน้อยอยู่ก็ได้มาถึงปาก ประตูแห่งความตาย เธอได้รับบาดเจ็บ
จากถูกระเบิดขณะรับใช้พระเจ้าในระหว่างสงคราม เราทั้งสองคนใกล้ชิดกันมาก เธอได้แบกภาระทุก
สิ่งทุกอย่างในการทำงานของข้าพเจ้า ในครั้งนั้นข้าพเจ้ายืนอยู่เป็นเวลานานที่ริมเตียงของ “บุตรสาว” ฝ่าย
จิตวิญญาณที่รัก ข้าพเจ้ารับแบกความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานในจิตใจของข้าพเจ้า แต่ถึงกระนั้น
ก็ไม่สามารถจะช่วยเธอได้ และอีกครั้งหนึ่งพระเจ้าก็ทรงตอบคำอธิษฐานของเราด้วยการเงยเงยเสียด
พระองค์ทรงมอบน้องในพระคริสต์ของข้าพเจ้าให้แก่มือของความมรณา พระองค์ทรงเรียกเธอกลับ
บ้านทั้ง ๆ ที่เธอยังอายุน้อยอยู่

เวลาที่พระองค์ทรงตรัสสอนข้าพเจ้ายังไม่ผ่านไปหมดเสียทีเดียว ข้าพเจ้าต้องผจญกับความทุกข์
ยากความเคร่งเครียดในประสาท และข้าพเจ้าก็ล้มเจ็บลงเกือบจะตาย นอกจากนี้การงานของเราใน
ขณะนั้นก็พบปัญหาต่าง ๆ มากมายถ้าดูในฝ่ายมนุษย์แล้วทุกสิ่งทุกอย่างมีดมัวไปหมด เรากำลังจะฝังลูก
สาวฝ่ายจิตวิญญาณของเราคนที่สอง ความตายของเธอนั้นนำความทุกข์อันแสนสาหัสมาสู่ข้าพเจ้า แต่

ในครั้งนั้นเองข้าพเจ้าได้สัมผัสความจริงว่า องค์พระเยซูคริสต์สามารถประเล้าประโลมใจผู้ที่พระองค์ทรงรัก

หีบศพตั้งอยู่ในห้องนมัสการชั้นบนของเรา ข้าพเจ้าก็นอนเจ็บอยู่ข้างล่างด้วยโรคภัยและความอ่อนแอ ความยากลำบากต่าง ๆ ถ้าโลมมาหาข้าพเจ้าเหมือนกับคลื่นขนาดยักษ์ ความโศกเศร้าหนักอยู่ในจิตใจเหมือนกับถูกทับด้วยหินมหึมา องค์พระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาใกล้และทรงตรัสว่า “เราจะมาหาเจ้า” ข้าพเจ้าไม่ได้เห็นพระองค์ด้วยตาของข้าพเจ้า แต่การสำแดงพระองค์ครั้งนั้นแน่ชัด ความรักของพระองค์ไหลท่วมท้นเข้ามาในจิตใจของข้าพเจ้า และทำให้จิตใจของข้าพเจ้าเปี่ยมล้นด้วยสันติสุข และความชื่นชมยินดี พระองค์ทรงโปรดให้ข้าพเจ้ารู้อย่างแจ่มชัดว่า จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้เราด้วยความรักนั้นก็คือจิตใจของเราจะได้รับการฟื้นฟูขึ้นขึ้น จิตวิญญาณของเราจะถูกพรากรักษาจากความสิ้นหวัง

ในท่ามกลางความทุกข์ยากที่ลึกดำที่สุด ฟ้าสวรรค์ก็ไต่เปิดออกและคล้อยต่ำลงมาพบข้าพเจ้า เพื่อตอบสนองสิ่งที่ข้าพเจ้าขาดอยู่ ความยินดีแห่งสวรรค์หลังไหลท่วมท้นจิตใจของข้าพเจ้าอยู่ และความโศกความทุกข์ทั้งปวงก็ได้ละลายหายไป

ถูกแล้วความโศกเศร้าและความทุกข์ระทมทั้งปวงจะละลายหายไป โดยฤทธิ์อำนาจความรักขององค์พระเยซู มีหลายคนที่ได้รู้และเป็นพยานถึงความจริงแห่งสวรรค์ในข้อนี้ โดยผ่านความทุกข์ยากในค่ายกักกันในเรือนจำ ซึ่งเป็นเหมือนขุมรกรกที่เคียว แต่เมื่อผู้ใดก็ตามเปิดจิตใจออกต้อนรับการสำแดงขององค์พระเยซู ในทันทีนั้นเองเขาก็จะสัมผัสความจริงแห่งแผ่นดินสวรรค์ เพราะความจริงแห่งแผ่นดินสวรรค์นั้นคือการเข้าส่วนในรัศมีภาพขององค์พระเยซู เมื่อพระองค์เสด็จมาหาเราในสภาพของ “องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งความรัก” ทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นความสว่าง เพราะพระองค์ทรงเป็นความสว่างของโลก เมื่อพระพักตร์ของพระองค์ทอแสงลงบนเรา เราก็ได้รับการรักษาให้หายจากความทุกข์ระทมและความโศกเศร้าทั้งปวง เป็นที่รู้จักกันว่าใครก็ตามที่กำลังอยู่ในความทุกข์ทรมาน ย่อมได้รับการหนุนใจจากรอยยิ้มหรือแม้แต่การสบสายตากับคนที่เขารักเท่านั้นเพราะว่าเขาได้มองเห็นความงามในคนที่เขารัก ซึ่งทำให้สิ่งอื่น ๆ นั้นเลื่อนลงไป มีหลายคนยอมละทิ้งเงินทองทรัพย์สินสมบัติบ้านช่องหรือมิตรสหายของเขา ยอมทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างเพียงเพื่อให้ได้เห็นคนที่เขารักสักครั้งหนึ่งเท่านั้น แต่ไม่มีไบหน้าใดที่งดงามเท่ากับพระพักตร์ขององค์พระเยซูคริสต์เพราะพระพักตร์ของพระองค์นั้นเป็นเหมือนความสว่างแห่งดวงอาทิตย์ เมื่อเราคิ่ค้ำอยู่ในความสว่างนั้น ความงามอันลึกซึ้งก็หลั่งไหลเข้ามาในจิตใจของเรา และเมฆหมอกแห่งความทุกข์ก็เลื่อนลอยออกไป รัศมีภาพแห่งความรักของพระองค์ก่อให้เกิดฤทธิ์อำนาจเป็นพันๆ เท่าของความรักของมนุษย์ เพราะเหตุว่าความรักชนิดนี้ได้มีคำเขียนได้ว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นเหมือนหยากเยื่อ” (ฟิลิปปี 3:8)

เราซึ่งเป็นคนบาปนั้นได้สัมผัสกับความจริงอันยิ่งใหญ่ของพระคุณของพระองค์แล้วหรือยัง? องค์พระเยซูคริสต์ได้เทความรักของพระองค์ออกให้เรา อย่างท่วมท้นพระทัยดวงเดียวกันนี้เองซึ่งเป็นศูนย์กลางของจักรวาลนี้เป็นรากฐานของทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่จากพระทัยดวงนี้เองกระแสน้ำแห่งความรักได้ล้นไหลออกไปผดุงชีวิตทั้งสิ้นในโลกนี้ไว้ท่านลองคิดดูเถิดว่า ถ้ามีมนุษย์สักคนหนึ่งมาตีแผ่หัวใจของเขาให้แก่ท่าน ถ้านุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นคนที่สวยงามน่ารัก การกระทำของเขาย่อมเป็นยอดปรารถนาของท่าน แล้วตัวท่านเองแล้วรู้สึกอย่างไร เมื่อองค์พระเยซูได้ทรง “เปิดดอก” ของพระองค์ให้แก่เรา หากเราได้มองเข้าไปในพระทัยของพระองค์เราจะพบว่าไม่มีอะไรเลยนอกจากความรัก นี่แหละคือพระพรอันเปี่ยมล้นสำหรับบุคคลซึ่งพระเยซูคริสต์ได้ทรงสำแดงพระองค์เองให้แก่เขาใครเล่าจะสรรเสริญได้พอเพียงสำหรับความรักขององค์พระเยซูคริสต์ของเราเป็นเรื่องที่น่าเศร้าสลดที่เราสรรเสริญพระองค์เล็กน้อย เพราะเรารู้จักความรักของพระองค์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ถ้าท่านประสงค์ที่จะรู้จักองค์พระเยซูคริสต์ ท่านจะต้องยอมตัวอย่างสิ้นเชิงต่อพระองค์ผู้ซึ่งได้ตรัสว่า “ผู้ที่รักเรา เราจะรัก และเราจะแสดงตนของเราต่อเขา” (ยอห์น 14:21)

ความรักขององค์พระเยซูได้นำอะไรมาให้เรา สิ่งใดเล่าจะหยั่งได้ ความรักของพระองค์นั้นอยู่นอกเหนือมาตรฐานใด ๆ ของมนุษย์ ความรักของพระองค์ต่อเราคือสมบัติอันล้ำค่า ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกมาเทียบเทียมได้ไม่ ความปรารถนาของเราทั้งในโลกนี้และโลกหน้าควรเป็นความปรารถนาที่จะติดตามความรักนี้แต่เพียงอย่างเดียว ปรารถนาที่จะได้รับความรักของพระเยซู ปรารถนาที่จะให้พระองค์ได้เปิดเผยความรักในพระทัยของพระองค์แก่เรา และปรารถนาที่จะสนองตอบความรักของพระองค์

3. ความรักของเราต่อพระเยซูเป็นความรักดั้งเดิมหรือไม่?

ในบทที่แล้วมาเราได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวกับความรักของพระเยซูซึ่งเป็นความรักที่ประกอบด้วยรัศมีภาพงดงามสูงส่ง ยิ่งใหญ่ ลึกซึ้ง อ่อนสุภาพ เข้มแข็งและประกอบด้วยฤทธานุภาพ แต่ความรักของเราที่มีต่อพระองค์เล่าเป็นอย่างไรบ้าง? คนบาปเช่นเราสามารถที่สนองตอบความรักนี้ได้หรือไม่? เรามักจะถูกหลอกลวงว่าเป็นไปไม่ได้แต่แท้จริงแล้วเป็นไปได้ เพราะพระเจ้าสร้างเราเป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกเราเป็นสหายของพระองค์ ให้เราลองคิดดูเถิดว่าพระองค์ทรงเรียกอับราฮัมและโมเสสว่า “*สหายของเรา*” (อิสยาห์ 41:8, อพยพ 33:11) พระเจ้าได้ทรงเลือกมนุษย์ให้มีความสนิทสนมและใกล้ชิดกับพระองค์ ให้เราตรองดูจากถ้อยคำที่พระองค์ได้ตรัสกับประชากรที่พระองค์ทรงเลือกคือชนชาติอิสราเอล “เช่นเดียวกับเจ้าบ่าวที่ยินดีในเจ้าสาว องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะยินดีเหนือเจ้าฉันนั้น” (อิสยาห์ 62:5) พระเยซูได้เสด็จลงมาตายไถ่ความผิดบาปของเรา เพื่อเราจะได้ทำข้อกำหนดนี้ได้ครบบริบูรณ์ และเพื่อเราจะมีประสบการณ์กับความจริงในพระคำรัสของพระเจ้าที่ว่า “เราหมั้นเจ้าไว้เสมอไปเป็นนิจ” (โฮเซยา 2:19) พระเยซูได้เสด็จมาเพื่อว่าพระวิญญาณของพระเจ้าจะได้เทความรักของพระองค์เข้ามาในจิตใจของเรา พระองค์เสด็จมาเพื่อว่า ปรกายแห่งความรักของพระองค์นั้นจะจุดเพลิงแห่งความรักในจิตใจของเรา เขาจำต้องสนองตอบต่อพระองค์ ด้วยความรักที่เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีค่าอะไรเลยนอกจากได้รักพระองค์เท่านั้น

จงพิจารณาความรักอันบริสุทธิ์ของมนุษย์ ชีวิตของหญิงสาวทั้งชีวิตก็จะมุ่งมั่นอยู่แต่คนที่ตนรักเท่านั้น ตาของเธอ หูของเธอมีไว้เพื่อเขาคนเดียว เธอมอบหัวใจให้เขาหมดโดยสิ้นเชิง ยิ่งกว่านั้นสักเท่าไรที่ความรักของเราต่อองค์พระเยซูควรจะเป็นเช่นนี้ด้วย มาเรียชาวเมืองมักดาลาได้เป็นตัวอย่างแก่เรา เธอเป็นบุคคลที่มีความรักอันเปี่ยมล้นต่อองค์พระเยซู ก่อนที่ความรักของพระเยซูจะเข้าครอบครองชีวิตของเธอนั้น เธอได้รักชายอื่นมาแล้วหลายคน แต่เมื่อเธอได้พบองค์พระเยซูคริสต์ เธอได้หันหลังให้ความรักอื่นทั้งสิ้น และได้มอบจิตใจให้แก่องค์พระเยซูคริสต์เพียงบุคคลเดียว การกระทำของเธอได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความรักต่อพระเยซูซึ่งครอบครองจิตใจของเธออย่างเปี่ยมล้น เธอได้ยินว่าพระเยซูอยู่ในบ้านของซีโมน เธอรีบวิ่งเข้าไปที่นั่น เธอไม่ได้หยุดถามว่าพวกฟาริสีจะว่าอย่างไรบ้าง เธอจะไม่รู้เขี้ยวหรือว่าจะทำอย่างนั้น ไม่ได้ผู้หญิงจะบุกเข้าไปในการประชุมของผู้ชายซึ่งกำลังมีการอภิปรายกันด้วยเรื่องเทววิทยา เธอจะไม่รู้เขี้ยวหรือว่าการแสดงออกเช่นนั้นของเธอเป็นสิ่งที่สมควร เธอผู้เป็นคนบาปซึ่งทุกคนรู้จัก จะเดินเข้าไปปรากฏตัวต่อหน้าของ “ผู้รักษาศาสนาและพระบัญญัติ เธอไม่หวาดหวั่นหรือว่าจะต้องผจญกับการตำหนิติเตียนอย่างไร เปล่าเลยด้วยความรักของเธอ เธอไม่สนใจกับสิ่งทั้งสิ้นเหล่านี้ เธอไม่คิดถึงอะไรเลยยกเว้นแต่องค์พระเยซู ทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยเป็น

ความสำคัญสำหรับเธอได้หมดความสำคัญไป เมื่อพระองค์ทรงประทับอยู่ที่นั่น โดยเหตุนี้เองพระเยซูจึงสามารถเรียกเธอได้ว่า “ผู้ซึ่งรักมาก” (ลูกา 7:47)

ในตัวของเธอ มาเรีย มักดาลา นี้เราได้เห็นความรักดั้งเดิมอย่างเด่นชัด ความรักซึ่งไม่เห็นสิ่งอื่นใดเลยเว้นแต่องค์พระเยซู สนใจในพระองค์เหนือสิ่งอื่นใดและติดสนิทกับพระองค์ในทุก ๆ โอกาส มาเรีย มักดาลาต้องการองค์พระเยซูเท่านั้น เธอต้องการที่จะอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์เสมอ เธอต้องการจะอยู่ในรัศมีภาพของพระองค์ เธอต้องการมองดูพระพักตร์ของพระองค์เพราะที่นั่นเองเธอได้สัมผัสกับความรักแห่งการอภัยโทษบาป เธอต้องการได้ยินพระคำรัสจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ซึ่งพุดถึงความรักและการอภัยโทษ เธอไม่สนใจว่าเธอจะต้องทุกข์ยากลำบากเพียงไร เพราะการที่ได้รู้จักความรักของพระองค์และการติดสนิทอยู่ในรัศมีภาพของพระองค์เป็นสิ่งอันล้ำค่าสำหรับเธอ เธอไม่สนใจว่าจะต้องถ่อมใจมากเพียงไร เธอไม่สนใจว่าเธออาจจะสูญเสียความนับถือ จากบุคคลอื่นที่มีอยู่เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ เธอไม่สนใจว่าเธออาจจะสูญเสียความรักจากบุคคลอื่นที่เธอเคยมอบความรักของเธอให้ เดียวนี้จิตใจของเธอ นั้นได้เรียกร้องให้เธอเข้าไปใกล้ชิดอยู่กับพระองค์ซึ่งเธอรักเพียงคนเดียว

ในเช้าวันที่พระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ เธอเป็นคนแรกที่มาถึงหลุมฝังศพของพระเยซูและแสวงหาพระองค์แม้แต่ทูตสวรรค์ก็ไม่สามารถทำให้เธอยินดีในความงามและรัศมีภาพนั้นได้ เธอไม่สนใจกับทูตสวรรค์เพราะเธอผูกพันอยู่กับพระองค์ผู้ซึ่งจิตวิญญาณของเธอรักนั่นคือพระเยซูคริสต์เท่านั้น ดังนั้นเธอจึงหันเสียจากทูตสวรรค์และหันมาถามบุคคลซึ่งเธอคิดว่าเป็นคนทำสวนว่า “ท่านได้เอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน” เมื่อเธอไม่พบพระศพพระองค์ในหลุมฝังศพเธอก็ยังค้นหาพระองค์ ความรักของเธอนั้นไม่ได้ลดลงเลย เพราะความรักนั้นยังมีความหวังอยู่เสมอและมีความเชื่ออยู่เสมอ แม้ว่าความหวังดูเหมือนจะสูญสิ้นไปแล้วความรักไม่มีวันดับสูญ ความรักทำให้มีเป้าหมายซึ่งจะไม่ยอมแพ้เลย คือการรู้จักผู้ที่เรารักและการอยู่กับพระองค์ไม่มีสิ่งใดที่สามารถจะทำให้เรามีความปิติมากกว่านี้ได้ เมื่อเปรียบเทียบกับคนที่เรารักแล้ว สิ่งอื่น ๆ ก็ดูว่างเปล่าและไร้ความหมาย มาเรีย มักดาลาไม่สามารถจะหยุดพักได้ จนกว่าเธอจะได้คุกเข่าลงแทบพระบาทของพระเยซู และพระองค์ตรัสและเรียกเธอว่า “**มาเรีย**” และเธอได้ตอบพระองค์ด้วยความรักว่า “**พระอาจารย์**”

ความรักที่มีต่อพระเยซูมีคุณสมบัติพิเศษเช่นนี้เองความรักชนิดนี้จึงมีฤทธิ์เดชอำนาจในการไถ่โทษบาป ความรักเช่นนี้จึงทำลายทุกสิ่งทุกอย่างที่เรา ความรักของมาเรียมักดาลานั้นให้ความสนใจกับองค์พระเยซูคริสต์แต่เพียงผู้เดียว เธอได้รับองค์พระเยซูคริสต์ไว้ในจิตใจเต็มบริบูรณ์เพราะเธอได้ถวายตัวของเธอต่อพระองค์โดยสิ้นเชิง มาเรียมักดาลาได้ค้นพบความลึกล้ำอันใหญ่ยิ่ง เราจะต้องเลือกเอาว่าจะรักองค์พระเยซูคริสต์โดยหมดจิตหมดใจหรือไม่ก็ไม่รักพระองค์เลย หญิงผู้นี้ได้ประพาศสัมผัสกับพระคำรัสของพระเจ้าดังนั้น “**ซิคาเอีย** จงพิเคราะห์ความและเอียงหูของเธอจงลิ้มรสชาติของเธอ และลิ้ม

บ้านบิดาเสีย และพระราชจะปรารถนาความงามของเธอ เนื่องจากพระองค์ท่านเป็นเจ้านายของเธอ จึง
โกล้งกำนบให้พระองค์ท่านเกิด” (สดุดี 54:10, 11)

นี่คือความรักของเจ้าสาว เป็นความรักที่มองมุ่งตรงต่อองค์พระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียว ลืมสิ่งอื่น
อย่างหมดสิ้นละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง ความรักชนิดนี้ไม่ปรารถนาสิ่งอื่นใดนอกจากจะให้พระองค์พอ
พระทัยในความงามของเจ้าสาวของพระองค์ ความรักชนิดนี้ทำให้เราสยบลงและนมัสการพระองค์
ความรักชนิดนี้มีตามีหัวใจสำหรับพระองค์แต่ผู้เดียวเท่านั้นของผู้ที่มีความรักเช่นนี้จะเดินตรงไปหาพระองค์
มือของผู้ที่มีความรักเช่นนี้จะว่องไวในการรับใช้พระองค์ และปากของผู้นั้นก็พร้อมที่จะพร่ำพูดถึงความ
อัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เธอจะเป็นดั่งผู้ประพันธ์บทเพลงสรรเสริญ ซึ่งได้เขียนถ้อยคำ
เหล่านี้ว่า “พระเยซู นามเหนือนามอื่นใด” แล้วก็ดูเหมือนว่าไม่อาจจะสรรหาถ้อยคำใดมาสำแดงถึง
ความรักของพระองค์ และความชื่นชมในพระองค์ได้พระเยซูทรงประเสริฐที่สุด ทรงเป็นที่รักที่สุด ทรง
เป็นต้นกำเนิดแห่งความรักอันสมบูรณ์แบบ ทรงบริสุทธิ์ที่สุดทรงอ่อนที่สุด ทรงสถิตอยู่ใกล้ที่สุด ทรง
หาที่ดำเนินมิได้ ทรงเป็นความหวานชื่นที่สุด” ความรักที่แท้จริงที่มีต่อพระองค์นั้นจะสรรหาพระนาม
ใหม่มาถวายแด่พระองค์ผู้เป็นที่รักของเราเสมอ และความรักชนิดนี้แหละที่สำแดงออกในคำอธิษฐาน
ของวิสุทธิชนที่ยิ่งใหญ่หลายท่านซึ่งตลอดอายุขัยได้สำแดงความรักของท่านต่อองค์พระเยซู ก่อนที่
ท่านเบรินนาร์จะเข้าบวชเป็นสงฆ์ในนิกายฟรานซิสกันท่านแอบไต่ยนนักบุญฟรานซิสอธิษฐานด้วย
ความรักอันร้อนรนด้วยคำอธิษฐานเพียงประโยคเดียวซ้ำแล้วซ้ำอีกคือ “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า
พระองค์เป็นทุกสิ่งทุกอย่างของข้าพเจ้า”

คณะซิสเตอร์ ออฟ แมรี ของเรามีคำพยานอันหนึ่งเกี่ยวกับความรักเช่นนี้สำหรับองค์พระเยซู
คริสต์ เป็นคำพยานที่เราได้เห็นในชีวิตของศาสนาสภานิกายแมธอดิสต์ผู้หนึ่งคือริคคิงเจอร์ ซึ่งเป็นบิดา
ฝ่ายจิตวิญญาณและเป็นผู้ร่วมก่อตั้งคณะซิสเตอร์ของเรา ท่านมีการงานหน้าที่มากมายท่านเดินทางไป
ตามที่ต่าง ๆ เพื่อไปบรรยายเรื่องราวของพระเจ้า ไปกระทำการขององค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านถูกเรียกให้
เป็นที่ปรึกษาของศาสนาสภานิกายต่าง ๆ อยู่เสมอ แต่มีสิ่งหนึ่งที่ท่านถือว่ามีความสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด นั่นก็
คือการอุทิศเวลาสำหรับอธิษฐาน และอุทิศเวลาเป็นส่วนตัวกับองค์พระเยซูคริสต์ ครั้งหนึ่งขณะที่การ
งานของท่านล้นมือ ท่านได้พูดว่า “ข้าพเจ้าต้องใช้เวลาในยามเช้าอย่างน้อย 2 ชั่วโมงอุทิศให้กับองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า” หมายความว่าท่านจะต้องตื่นขึ้นตั้งแต่เวลา 4 นาฬิกา สุขภาพของท่านไม่ดีเพราะเหตุนี้ความ
ทุกข์ยากในระหว่างสงครามและการงานมากมายนั้นแต่จุดศูนย์กลางและจุดเริ่มต้นในงานทั้งสิ้นของ
ท่านและชีวิตทั้งสิ้นของท่านนั้นก็คือการแสดงความรัก สนทนาประจำวันกับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็น
เจ้าบ่าวของท่าน สิ่งนี้เท่านั้นที่ทำให้ท่านมีพลังในการรับใช้งานของท่าน หนังสือของท่านเกี่ยวกับเรื่อง
ความรักของเจ้าสาวนั้นได้แพร่หลายออกไป แต่ถึงกระนั้นก็คือชีวิตของท่านเองเป็นคำพยานที่เด่นชัด

การนมัสการพระองค์ในชีวิตของท่าน ความปรารถนาอันรุนแรงของท่าน ในการที่จะนำเกียรติยศและสง่าราศีมาถวายต่อองค์พระเยซูนั้น ได้นำจิตวิญญาณอีกมากมายให้มีประสบการณ์อันลึกซึ้งมากขึ้นกับความรักขององค์พระเยซู เวลาที่เรา่วมนมัสการกับท่านนั้น พวกเราต่างอัศจรรย์ใจในความรักอันมากมายที่ท่านมีต่อพระองค์ ดูเหมือนว่าพวกเรามีอาจจะสรรเสริญพระกรุณาธิคุณของพระองค์ผู้ที่เรารัก และการวะผู้ทรงเป็นลูกแกะของพระเจ้า องค์พระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ มหาบุโรหิต และเจ้าบ่าวของเราได้เพียงพอ และไม่มีวันไหนเลยที่พระองค์จะไม่ได้รับการน้อมนมัสการจากท่าน

ความรักของศิษยาภิบาลรีดิงเจอร์ซึ่งปรารถนาจะเห็นองค์พระเยซูคริสต์ได้รับเกียรติยศนั้น เป็นการจุดไฟแห่งการนมัสการของเราให้ลุกโชนยิ่งขึ้น และสิ่งนี้ได้เตรียมทางให้แก่การนมัสการของหมู่พี่น้องของเรา

ความรักของเจ้าสาวนั้นมีคุณสมบัติที่เหนือคุณลักษณะอื่นคือ ความรักนั้นจะผูกพันตนเองกับองค์พระเยซูคริสต์โดยสิ้นเชิง ความรักนั้นทำให้เราพร้อมสำหรับพระองค์เสมอ และจะพบว่าความสมบูรณ์เพื่อพร้อมทุกประการมีอยู่ในพระองค์เท่านั้น คุณสมบัติของความรักเช่นนี้จะเปลี่ยนแปลงทางชีวิตของเราเสียใหม่ทั้งหมด ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะต้องผูกพันกับทุกส่วนของชีวิต แม้ส่วนที่เล็กน้อยที่สุดให้เข้ากับพระเยซู

ข้าพเจ้าระลึกหญิงสาวผู้หนึ่ง เธอเป็นคนสวยเฉลียวฉลาด และมีไหวพริบดี ชายหนุ่มผู้หนึ่งหลงรับเธอและเธอก็รักเขาด้วย แต่เมื่อองค์พระเยซูคริสต์ได้เสร็จเข้ามาในชีวิตของเธอ พระองค์ได้ขอความรักทั้งสิ้นของเธอไปในฐานะเจ้าบ่าวของเธอ หญิงสาวผู้นั้นได้ระลึกถึงเสียงเรียกที่จะให้เธอถวายชีวิตจิตใจโดยสิ้นเชิงต่อพระองค์ พระคัมภีร์ได้ชี้ให้เห็นว่ามีบางคนที่ถูกเรียกให้ดำรงชีวิตอยู่เพื่อปรนนิบัติรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าและมิได้เข้ามาสู่การสมรส (1 โครินธ์ 7:32-38) หญิงสาวผู้นี้ได้ตอบสนองต่อการทรงเรียกนี้ เธอทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งเคยเป็นเหตุให้ชีวิตของเธอเต็มบริบูรณ์และมีความสุข เธอแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงผู้เดียวและได้ถวายตัวรับใช้พระองค์ การรับใช้พระองค์ก็กลายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของเธอ เธอมีความสุขอย่างแท้จริงเพราะเธอได้ค้นพบองค์พระเยซูคริสต์ ความปีติยินดีของเธอได้แสดงออกในใบหน้าของเธอ จนกระทั่งผู้ใดก็ตามที่พบเธอจะพูดกันว่า “ถ้าอยากจะเห็นคนที่มีความสุขอย่างแท้จริงแล้ว ขอให้ไปดูเธอผู้นั้นเถิด” ในปีต่อ ๆ มาชีวิตของเธอได้กลายเป็นพยานซึ่งก่อให้เกิดแสงสว่างในจิตวิญญาณเกี่ยวกับ “ความรักดั้งเดิม” ต่อองค์พระเยซูหญิงผู้นี้ได้เป็นพยานถึงความรักอันไม่อาจมีสิ่งใดเทียบได้ขององค์พระเยซูด้วยชีวิตและความประพฤดิของเธอ บุคคลต่าง ๆ ที่ได้เห็นความรักซึ่งเกิดจากความรักที่มีต่อองค์พระเยซูโดยไม่ปันใจให้ผู้อื่นจะรู้ว่า ความรักต่อองค์พระเยซูก่อให้เกิดผลอันหาที่สิ้นสุดมิได้

อีกครั้งหนึ่งข้าพเจ้าหวนระลึกถึงคณะกรรมการหญิงผู้หนึ่ง หลายปีมาแล้วเรามีสุขภาพไม่ดี แต่ตลอดชีวิตการรับใช้ของเธอหลายสิบปีมานั้น เธอได้เสนอตัวทำหน้าที่ในยามค่ำคืน ซึ่งทำให้เรามีโอกาสมากขึ้นในการที่จะเฝ้าอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเธอ ผู้ที่มีความรักต่อพระเยซูนั้นจะแสวงหาโอกาสอย่างนี้อยู่เสมอ เธอเป็นทหารแห่งการอธิษฐาน ถ้าไม่มีเธอแล้วบ้านนั้นก็ดูขาดอะไรสักอย่างหนึ่งไปทีเดียว เพื่อนร่วมงานอีกหลายคนก็จะได้คำปรึกษาฝ่ายจิตวิญญาณที่ดีจากเธอด้วย

ข้าพเจ้าคิดถึงครูอีกคนหนึ่ง ซึ่งเหน็ดเหนื่อยในการสอนมากและต้องการที่จะหาเวลาพักผ่อนเพื่อได้กำลังกลับคืนมา เธอวางแผนไปพักผ่อนที่ภูเขา ด้วยความปรารถนาที่จะได้สัมผัสอากาศบริสุทธิ์และแสงอาทิตย์อันอบอุ่น เธอได้ซื้อ และเตรียมทุกอย่างพร้อมที่จะไปกับเพื่อนของเธอคนหนึ่ง แต่เมื่อเธอได้รู้สึกว่าการอธิษฐานกำลังรอกอเธออยู่ พระองค์ต้องการเวลาทั้งสิ้นของเธอและถ้าทำตามแผนที่เธอได้วางไว้แล้วนั้น เธอจะไม่มีเวลาสำหรับพระองค์เลยเพราะกิจการต่าง ๆ เหล่านั้น หญิงผู้นั้นไม่ปล่อยให้องค์พระเยซูคริสต์รอเธอด้วยความผิดหวังเธอล้มเลิกแผนการทั้งสิ้นและได้แสวงหาเวลาสงบจิตและเอาเวลาที่ตั้งใจไปพักผ่อนนั้นมามอบแก่องค์พระเยซู ในวันเวลาเหล่านั้นจิตวิญญาณของเธอได้เข้มแข็งขึ้นและได้กลับมาทำงานด้วยความสุขมากกว่าที่เธอได้รับจากการพักผ่อนครั้งที่แล้ว ๆ มาความรักซึ่งได้มอบให้องค์พระเยซูคริสต์เจ้าอยู่นเหนือสิ่งอื่นใด จะสำแดงออกได้ในชีวิตประจำวันของเรา ซึ่งเราไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย

สุภาพสตรีผู้หนึ่งซึ่งได้มาร่วมประชุมกับเราและได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความรักนี้ ตลอดจนความทนทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เธอรู้สึกมีความสุขเนื่องจากประสบการณ์เหล่านี้และกล่าว “ตลอดชีวิตของฉัน ๆ มีความรู้สึกที่น่าขนลุกอย่างหนึ่งคือชอบทำความสะอาดบ้านในวันศุกร์ ฉันไม่เข้าใจว่ามันเกิดขึ้นเพราะอะไร และเดี๋ยวนี้เข้าใจแล้วเพราะวันนั้นเป็นวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราต้องประสบกับความทุกข์ทรมาน ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปฉันจะไม่ทำความสะอาดบ้านในวันศุกร์อีก แต่จะต้องเป็นวันที่ฉันจะสงบจิตอธิษฐานเป็นวันที่ฉันจะอุทิศแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า การทำความสะอาดบ้านสามารถทำวันอื่นได้”

ตัวอย่างเหล่านี้ได้สำแดงบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับความรักต่อองค์พระเยซู เป็นความรักซึ่งมีสายตาจับจ้องอยู่ที่พระองค์เท่านั้นและดำรงชีวิตอยู่เพื่อพระองค์แต่เพียงผู้เดียว และคุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งซึ่งท่านจะสังเกตได้จากความรักชนิดนี้คือ เป็นความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัด พร้อมทั้งจะสูญเสียและยอมให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่แม้แต่สมบัติชิ้นสุดท้ายก็ได้ มันจะเป็นอย่างอื่นได้อย่างไร ถ้าเรารักองค์พระเยซูอย่างแท้จริงแล้ว เราจะคอยมาจำกัดใจความรักของเราที่มีต่อพระองค์ได้หรือ ในเมื่อความรักของพระองค์ที่มีต่อเรานั้นเกินที่จะหยั่งรู้ได้ เราจะประมาณราคาของความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์มีต่อเราได้หรือ ในเมื่อราคานั้นคือความตาย พระองค์ทรงตายเพื่อเราซึ่งเป็นศัตรูของพระองค์ อะไรเล่าจะใช้

ตอบแทนได้เพียงพอสำหรับความรักเช่นนี้ จะมีอะไรเล่าที่จะดียิ่งไปกว่าการมอบความรักของเราต่อพระองค์ โดยไม่มีขอบเขตจำกัดให้แก่พระองค์ สิ้นทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่คำนึงถึงราคาค่างวดเลย

ความรักของเราที่มีต่อพระเยซูนั้นจะต้องเหนือกว่าความรักทั้งสิ้นฝ่ายมนุษย์ ความรักนั้นจะต้องเป็นเหตุให้เรายอมอุทิศถวายทรัพย์สิ้นทั้งปวง สิ่งมีค่ายิ่งของชีวิตของเราแด่พระองค์ มากกว่าที่เราให้แก่คนอื่น เพราะพระเยซูคริสต์เป็นองค์พระมหากษัตริย์ของเรา พระองค์ทรงประทานความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ให้แก่เรา เพื่อจะช่วยให้เรามีอิสระที่จะรักพระองค์ได้อย่างแท้จริง เป็นสิทธิ์ของพระองค์ที่จะทรงเรียกร้องความรักที่เสียสละเช่นนั้นจากบุตรของพระองค์ ความรักที่แท้จริงต่อองค์พระเยซูคริสต์นั้นจะมีฤทธิ์อำนาจในตัวเป็นฤทธิ์อำนาจซึ่งเกินกว่ากำลังของตัวเองความรักชนิดนี้จะทำสิ่งอื่นใดไม่ได้เลยเว้นแต่จะรักพระองค์โดยไม่มีขอบเขตจำกัด โดยไม่คำนึงถึงความทุกข์ยากแต่ประการใด คนที่รักพระองค์มากนั้นไม่คิดจะยึดสิ่งใดไว้เป็นของเราเลย เขาเหล่านั้นจะถวายทุกสิ่งทุกอย่างที่เขา มีสิทธิ์ครอบครองอยู่ ทั้งทรัพย์สมบัติของเขา กำลังของเขา ผลประโยชน์ที่มีต่อบุคคลอื่น เกียรติยศความรักต่อผู้อื่นให้กับพระองค์อย่างเต็มใจ ความรักชนิดนี้ไม่อาจทำอย่างอื่นได้เว้นแต่ให้พระองค์ทุกอย่างที่ตนมี โดยไม่มีการผ่อนปรนเลยมันอาจจะหมายถึงชีวิตของเราเองก็ได้ดังเช่นบรรดาสาวกของพระองค์ มันอาจจะหมายถึงสิ่งของในโลกนี้หรือความสุขก็ได้ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ดี ความรักชนิดนี้มองไม่เห็นสิ่งอื่นใดเว้นแต่องค์พระเยซู และการที่จะตอบสนองความรักของพระองค์ก็เห็นว่าเป็นการเพียงพอ

มาเรียแห่งเบธานียได้สำแดงความรักเช่นนี้ต่อองค์พระเยซูคริสต์ เมื่อเธอได้อ่าน้ำมันหอมมาเจิมพระองค์ซึ่งพระเยซูตรัสว่ากระทำไว้สำหรับการฝังพระศพของพระองค์ พระเยซูได้ทรงแสดงปฏิกิริยาต่อการกระทำนี้อย่างไรน้ำมันหอมนั้นมีราคาแพง ส่วนใหญ่แล้วเมื่อจะใช้แต่ละครั้งก็จะใช้แต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่มาเรียได้เทน้ำมันหอมทั้งโกนั้นลงบนพระองค์ ในครั้งเดียว และสาวกได้ติเตียนว่าเป็นการกระทำที่ฟุ่มเฟือยแต่พระเยซูคริสต์มิได้ทรงเห็นด้วยกับสาวก กลับตรัสว่าเป็นการถูกต้องแล้วที่มาเรียจะใช้น้ำมันหอมทั้งหมดลงบนพระองค์ พระองค์สรรเสริญสิ่งที่เธอทำและทรงกล่าวว่าที่ใดก็ตามที่พระกิตติคุณได้รับการประกาศไปทั่วโลก การกระทำของเธอนั้นจะได้รับการบอกเล่าเพื่อเป็นที่ระลึกถึงเธอ (มัทธิว 26: 10-13)

เราจะต้องตรึกตรองอย่างลึกซึ้งถึงความหมายที่แท้จริงของความรักดั้งเดิม ความรักของเจ้าสาวต่อองค์พระเยซูอัครสาวกไม่เห็นด้วยกับการแสดงออกของความรักอย่างฟุ่มเฟือยของมาเรีย ทศนคติของความรักต่อพระเยซูซึ่งอัครสาวกมีอยู่นั้น ก็ยังเป็นที่ยึดถือกันอย่างกว้างขวางในหมู่คริสเตียนแม้ในปัจจุบันนี้ จริงอยู่ละพวกสาวกเชื่อว่าเป็นการถูกต้องที่จะรักพระเยซูและถวายเกียรติยศต่อพระองค์แต่พวกเขาเหล่านั้นก็ยังมีความคิดเห็นพื้นฐานเช่นเดียวกับซีโมนชาวฟาริสีและบรรดาแขกหรือเมื่อเห็นหญิงซึ่งเป็นคนบาปได้ล้างพระบาทของพระเยซูด้วยน้ำตาของเธอ เขาเชื่อว่าการแสดงออกนั้นควร

เป็นไปในสถานประมาณ พวกเขาชอบจับผิดการแสดงออกของความรักโดยไม่มีการปิดบังอำพรางนี้ หลายยุคหลายสมัยที่ผ่านมาพวกเคร่งศาสนาจะรู้สึกโกรธเมื่อเขาได้เห็นการแสดงความรักเช่นนี้ พวกฟาริสีคงจะรู้สึกยินดีที่จะได้รับเธอโยนออกไป เพราะเหตุประพฤตินำมาละอายและความข่มข้มของเธอที่ร้องไห้จนน้ำตาเปียกพระบาทขององค์พระเยซูและเช็ดพระบาทของพระองค์ด้วยผมของเธอ พวกเขามีอาจจะสัมผัสกับความรักที่ล้นไหลออกมาจากจิตใจของเธอได้ แต่พระเยซูอนุญาตให้เธอทำได้พระองค์ทรงพอพระทัยกับสิ่งที่เธอได้กระทำ พระองค์ได้ทรงเล็งเห็นถึงความรักอันยิ่งใหญ่ ที่ซ่อนอยู่ในการกระทำนี้และพระองค์ทรงรู้ว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง

ทัศนคติโดยทั่วไปของคริสเตียนนั้นแตกต่างจากทัศนคติขององค์พระเยซู จริงอยู่เราเชื่อว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดของเราแต่เมื่อเราได้มาพบความรักชนิดนี้คือความรักที่ยอมทนทุกข์ทุกสิ่งทุกอย่าง ความรักที่อุทิศตัวเพื่อผู้เป็นที่รักยิ่ง สิ่งนี้มักเกินความเข้าใจของเรา เมื่อพบความรักเช่นนี้ในบุคคลอื่นแล้ว เราารู้สึกแปลก เราจะรู้สึกว่ายากที่จะเข้าใจได้ แต่องค์พระเยซูนั้นทรงเห็นว่าความรักเช่นนี้มีค่ายิ่ง เมื่อพระองค์ได้ทรงพบกับความรักเช่นนี้ในบ้านของซีโมนชาวฟาริสี และอีกครั้งหนึ่งในหมู่บ้านเบธานี พระองค์ตรัสว่าสิ่งนี้มีค่ายิ่ง เป็นไปได้มิใช่หรือว่าพระองค์ทรงรอคอยความรักเช่นนี้จากพวกเราแต่ละคน?

มารีย์ไม่ได้เป็นคนเดียวซึ่งได้ให้ความรักเช่นนี้ต่อองค์พระเยซู พระคัมภีร์ได้แสดงให้เห็นถึงกลุ่มผู้หญิงซึ่งเป็นคนสามัญกรรมดาผู้ได้อุทิศถวายตัวต่อองค์พระเยซูด้วยเต็มใจ (ลูกา 8: 2-3) พวกเขา นั้นติดตามพระองค์ไปขณะที่พระองค์ทรงเดินทางเทศนาจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่งพวกเขาได้ปรนนิบัติพระองค์ด้วยบรรดาทรัพย์สินที่เขามีอยู่พวกเขาไม่โยคิดกับคำดิฉินนิทาที่เกิดขึ้นเพราะการกระทำของเขา เพราะเหตุความรักของเขาที่มีต่อพระองค์ทำให้เขาทำสิ่งอื่นไม่ได้ นอกจากถวายทุกสิ่งที่เขา มีอยู่และติดตามพระองค์ไป ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นทรัพย์สินเงินทองใด ๆ ก็ดีเขานำมาถวายพระองค์ด้วยเต็มใจ นี่เป็นการใช้ทรัพย์สินเงินทองอย่างฟุ่มเฟือยเช่นนั้นหรือ? พวกเขาต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวในการที่นำเงินทองมาใช้จ่ายอย่างนี้มีใช่หรือ? บางทีสิ่งของเหล่านี้ครอบครัวของเขาอาจจำเป็นต้องใช้ก็ได้พวกเขาเหล่านั้นรู้ดี แต่พระเยซูได้ทรงเรียกให้เรานำทรัพย์สินเงินทองของเราในรับใช้พระองค์เป็นประการแรก สำหรับพระองค์แล้วความจำเป็นสิ่งอื่นใดต้องมาเป็นอันดับสอง ผู้อื่นอาจต้องการสิ่งของเงินทองของเรา ตลอดจนกำลังและสติปัญญาของเรา แต่เมื่อพระเยซูทรงเรียกร้อยสิ่งเหล่านี้เพื่อพระองค์และเพื่ออาณาจักรของพระองค์แล้ว เราต้องฟังเสียงของพระองค์และพระคำรัสของพระองค์ยิ่งกว่าคำเรียกร้องของผู้หนึ่งผู้ใด

พระเยซูทรงยอมยากจน เพราะเห็นแก่เรา (2 โครินธ์ 8:9) นี่คือนี่ที่ชี้บอกถึงความรักของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงหวังที่จะได้ความรักชนิดนี้จากเราเหมือนกันคือความรักที่ทำให้เรายอม

เป็นคนยากจน เราพร้อมแล้วหรือที่จะอุทิศบ้านทรัพย์สิน ธุรกิจการงาน ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพระองค์ บางครั้งก็อาจยากยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้เสียอีก เราพร้อมแล้วหรือไม่ที่จะทำให้คนที่อยู่เคียงข้างเรากลายเป็นคนจนด้วยโดยปราศจากความช่วยเหลือ ถ้าผู้ใดยอมเป็นคนยากคนจนเพราะเห็นแก่พระองค์ ผู้นั้นก็สมควรกับความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์จะทรงดูแลทุกอย่างของเขา เพราะพระองค์ตรัสว่า “จงให้เขา และท่านจะได้รับด้วยและในटकของท่านจะได้ดวงด้วยทะนายนัคสันแน่นพูนล้นใส่ให้...” (ลูกา 6:38) เมื่อเราสำแดงออกถึงความรักของเราต่อพระองค์ ครอบครัวของเราก็จะรับพระพรอันยิ่งใหญ่จากองค์พระเยซู แม้ว่าการกระทำของเรานั้นอาจทำให้เขาเจ็บช้ำน้ำใจ พระเยซูทรงเป็นความรัก ดังนั้นพระองค์จึงไม่อาจทำสิ่งอื่นใดได้เว้นไว้แต่ทรงประทานอย่างอุดมสมบูรณ์แก่ผู้ที่รักพระองค์ด้วยความรักที่ถวายเป็นอย่างเต็มอกเต็มใจความรักที่สละทุกอย่างทุกอย่างเพื่อพระองค์

ข้าพเจ้ารู้จักกับมารดาผู้หนึ่งซึ่งรักพระเยซูด้วยความรักอันหาขอบเขตมิได้ เธอได้ถวายเป็นสิ่งที่มีค่ามากที่สุดของเธอให้แก่พระองค์ นั่นคือบุคคลที่เธอไม่เพียงแต่จะรักอย่างมากเท่านั้นแต่เป็นคนซึ่งเธอจะต้องพึ่งพาอาศัยเขาด้วยสุขภาพสตรีผู้นี้พิการด้วยโรคปวดตามข้อและกระดูกอยู่ตลอดเวลา เธอจะต้องไปไหนมาไหนด้วยเก้าอี้เลื่อนเท่านั้น ดังนั้นเธอจะต้องพึ่งบุตรสาวคนเดียวของเธออย่างมาก แต่เมื่อบุตรสาวผู้นี้ได้รับการทรงเรียกให้ถวายตัวเป็นผู้รับใช้พระเยซูเต็มเวลา เธอรู้ว่าเธอจะทำงานนั้นไปได้จนกว่าจะมีใครมาแทนที่เธอเพื่อช่วยมารดาของเธอ แต่มารดา กลับคิดไปอีกทางหนึ่ง มารดาคือรักพระเยซูเหนือสิ่งอื่นใด จิตใจของเธอปรารถนาที่จะนำเครื่องบูชามาถวายพระองค์และเป็นเครื่องบูชาที่แท้จริง และโดยเหตุความรักนี้เองเธอได้ถวายบุตรสาวของเธอต่อพระองค์ เธอได้บอกบุตรสาวให้มุ่งหน้าไปถวายตัวรับใช้พระองค์ และเธอแน่ใจว่าพระเจ้าจะทรงดูแลรักษาเธออย่างดี บุตรสาวได้ทำตามพระกระแสเรียกของพระเจ้าพระองค์ได้ทรงช่วยอย่างแท้จริงพระองค์ทรงโปรดให้สุขภาพของมารดาดีขึ้น แม้ว่าย่างเดินเหินไม่ค่อยสะดวกนัก แต่สามีของเธอได้เริ่มช่วยดูแลรักษาของเขาดีกว่าในครั้งก่อน การกระทำอันประกอบด้วยความรักของสตรีผู้นี้เป็นเหตุให้ความรักของพระเยซูสว่างยิ่งขึ้นในจิตใจของเธอ คนเป็นจำนวนที่ได้ไปเยี่ยมเยียนเธอรู้สึกประทับใจในความรักของเธอ ในงานที่ข้าพเจ้ากำลังรับใช้พระเจ้าอยู่นี้ ข้าพเจ้าเป็นประจักษ์พยานหลายครั้งถึงความรักเช่นนี้ การงานของเราดำรงอยู่ได้ตลอดเวลาด้วยการถวายของเพื่อนคริสเตียนซึ่งรักองค์พระเยซูเขาเหล่านั้นได้นำสิ่งของต่าง ๆ มาให้เพื่อจะได้ใช้ในพระราชกิจของพระเจ้า

เฉพาะประสบการณ์ครั้งหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อหลายปีมาแล้ว ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าไม่อาจจะลืมเลือนได้ สุขภาพสตรีผู้หนึ่งได้เปิดบ้านใหญ่โตของเธอให้คนเช่า นี่เป็นวิธีที่ทำให้เธอดำรงชีวิตอยู่ได้ ต่อมาเธอได้บอกเราว่า “องค์พระเยซูได้สำแดงในจิตใจของเธอว่าจะให้เธอถวายบ้านของเธอต่อเรา” เธอต้องการที่จะกระทำสิ่งที่พระเจ้าได้สำแดงในจิตใจของเธอ เธอได้ถามว่า “ท่านจะเริ่มใช้ห้องว่างของดิฉันบางห้อง

เพื่อดำเนินงานของท่านทันทีได้หรือไม่” เธอยินดีจะให้เราใช้ฟรี เธอมีความประสงค์ที่จะอุทิศห้องต่าง ๆ เหล่านั้นในบ้านเธอให้กับองค์พระเยซูขณะที่เธอมีชีวิตอยู่เราจึงได้ใช้ห้องเหล่านั้นสำหรับการทำงานของเร แต่ความรักของเราที่ร้อนรุ่มร้อนย่อมกระทำมากยิ่งขึ้น ในไม่ช้าสภาพสตรีผู้นี้ก็เสนอให้เราใช้ห้องอีกหลายห้องเพิ่มขึ้นและในที่สุดเธอก็ยกห้องส่วนตัวของเธอให้ซึ่งเป็นห้องที่สวยงามที่สุดในบ้าน เธอย้ายมาอยู่ห้องเล็ก ๆ ซึ่งไม่ค่อยมีใครมาก่อนการกระทำทั้งหมดนี้ก็เนื่องด้วยความรักของเธอต่อองค์พระเยซู ถึงกระนั้นความรักของเธอก็ไม่หยุดยั้งแค่นั้น ในไม่ช้าเธอก็บอกอนุญาตให้เราใช้บ้านของเธอทั้งหมดหลังสำหรับการทำงานของเรได้ พวกเราขึ้นนั่งงันด้วยความประหลาดใจแถมละอายใจตนเองความรักเช่นนี้ เราถามตัวเองว่า แล้วเธอจะดำรงชีวิตได้อย่างไร เราต้องการปฏิเสธข้อเสนอของเขา แต่เธอกลับทำให้พวกเราทุกคนปลื้มปิติเมื่อเธอก้าวว่า “ดิฉันเป็นบุตรของพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ พระองค์จะทรงเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับดิฉัน อย่างเต็มภาคภูมิ” และเป็นไปอย่างที่เราพูดจริง ๆ พระเจ้าได้ประทานหลายสิ่งหลายอย่างครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างอัศจรรย์ที่สุดแก่เธอ และบ้านของเธอได้ใช้เพื่องานขององค์พระเยซูเป็นเวลาหลายปี

พวกเราก็จะไม่ลืมความรักอัน อุดมของหญิงชราซึ่งเป็นช่างตัดเสื้อสตรีที่ยากจนคนหนึ่งได้ เธอยากจนมาก ต่อมาเธอได้ขายที่ดินแปลงเล็ก ๆ ซึ่งเธอได้รับเป็นมรดกตกทอดมาราคาประมาณ 500 เหรียญ เธอคงถอนใจด้วยความโล่งอกเพราะหมายความว่าตอนนี้ไปเธอคงไม่ต้องดำรงชีวิตอยู่ในสภาวะที่คับแค้นอย่างนั้นอีก แต่ในจิตใจของเธอได้รับการสำแดงอย่างแจ่มชัดจากพระเจ้าว่า เธอได้ควรใช้เงินนี้เพื่อประโยชน์ของเธอเองด้วยความรักต่อองค์พระเยซูด้วยความปิตินดีเป็นล้นพ้นเธอได้มอบเงินทั้งหมดให้ใช้ก่อสร้างอาคารของเราซึ่งถวายไว้สำหรับงานรับใช้พระเจ้า เธอยอมดำรงชีวิตต่อไปด้วยรายได้เล็กน้อย ซึ่งไม่อาจทำให้เธอมีชีวิตอย่างสุขสบายได้เลย เพราะรายได้นั้นเพียงพอสำหรับมีชีวิตอยู่รอดได้ไปวันหนึ่งๆ เท่านั้นเอง ครั้งหนึ่งเธอรวบรวมเงินซื้อผ้าไหมใหม่มาแทนของเก่าซึ่งเก่าเกินกว่าที่จะช้อนได้แล้ว แต่เมื่อซื้อของใหม่มาแล้วเธอก็ไม่อาจใช้มันได้ เธอกลับนำผ้าไหมนั้นมาถวายพระเจ้าไว้ในอาคารรับแขกของเราซึ่งมีชื่อ “ความปิตินดีของพระเยซู” แล้วเธอก็ใช้ผ้าเก่าซ่อมซ่อมต่อไป ในอาคารต่าง ๆ ของเรามักจะมีของสวยงามอย่างวิเศษประดับอยู่มากมาย ไม่ใช่สวยงามเพราะเป็นของที่มีค่าราคาสูง แต่เป็นของที่สำแดงถึงความรักอันมากยิ่งที่ผู้ถวายมีต่อองค์พระเยซู

ครั้งหนึ่งเพื่อนของเราคนหนึ่งได้อ่านข้อความจากหนังสือเข้าเฝ้าพระเจ้าส่วนตัวประจำวันเรา ในวันเกิดของเธอ วันนั้นเธอได้อ่านพระธรรมตอนหนึ่งซึ่งกล่าวว่า “ใครบ้างที่เต็มใจที่จะถวายของพร้อมกับถวายตัวกับพระเจ้าในวันนี้” (1 พงสาวดาร 29:5) เธออธิษฐานทูลขอพระเจ้าเพื่อทราบว่าเขาจะสามารถจะถวายอะไรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้เธอจะถวายตัวรับใช้งานด้านใดในพระราชกิจของพระองค์เธอมาจากครอบครัวที่มีตระกูลสูง แต่ทรัพย์สินที่เหลือก็ไม่อาจจะทำให้เกิดดอกออกผลอะไร

ต่อไปได้ เธอทำงานเป็นนักสังคมสงเคราะห์และไม่มีรายได้อื่นนอกเหนือจากรายได้ประจำเดือนของเธอ แต่ด้วยความรักที่เธอที่ต่อองค์พระเยซูเธอปรารถนาที่จะถวายบางสิ่งบางอย่างต่อพระองค์ เธอจึงได้ถวายเครื่องเงินของครอบครัวของเธอไว้ใช้ในอาคารรับแขกของเรา เธอนึกขึ้นได้ว่ามีเครื่องเฟอร์นิเจอร์อีกหลายชิ้นที่อยู่ในคฤหาสน์ของเธอ เธอก็เก็บเครื่องเรือนของเธอไว้ที่นั่นจนเธอจะย้ายไปอยู่ที่ใหม่ที่ใหญ่พอที่จะใช้สิ่งเหล่านี้ได้และตั้งแต่เด็กมาแล้วเธอชอบเครื่องเรือนที่เป็นโบราณวัตถุมากเป็นพิเศษ เธอแน่ใจในขณะนั้นว่าต้องนำเครื่องเรือนเหล่านี้มาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ในไม่ช้าพวกเขาก็ยื่นปากอ้างเมื่อรถบรรทุกขนเครื่องเรือนเหล่านั้นเข้ามาและเคลื่อนย้ายเครื่องเรือนโบราณอันงดงามเหล่านั้นออกมาจากรถนอกจากเครื่องเรือนแล้วยังมีเสื้อขนสัตว์ของครอบครัวของเธอซึ่งเธอมอบให้เรานำไปขายและใช้เงินเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ในพระราชกิจของพระเจ้า มีผู้ชักแห่งซึ่งมอบให้เราใช้ด้วย เวลาที่มอบสิ่งอันมีค่ายิ่งเหล่านั้นให้แก่เราตัวเธอต้องอาศัยอยู่ในห้องเดี่ยวที่มีเครื่องประดับประดับที่เป็นของบรรดาสามัญ แต่เธอก็เต็มใจมอบของเหล่านี้แด่องค์พระเยซู หญิงผู้นี้ได้มอบถวายด้วยเต็มใจและสิ่งเหล่านี้กลายเป็นความชื่นชมยินดีของเธอ

เรามีตัวอย่างมากมายไม่รู้จักหมดสิ้น ของบุคคลต่าง ๆ ที่เก็บหอมรอมริบเพื่อที่จะซื้อเสื้อคลุมในฤดูหนาวแต่ในที่สุดกลับถวายเงินจำนวนนั้นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้าและงานของพระองค์ เพียงเพราะความรักในพระองค์ที่ลูกโซติช่วงอยู่ในจิตใจของพวกเขา ครอบครัวอีกหลายครอบครัวยอมกินอาหารจำวนอาทิตย์อย่างประหยัด เพื่อนำเงินที่เหลือนั้นมาถวายพระเจ้า หรือคนที่ต้องเดินทางไปทำงาน ยอมเอาอาหารกลางวันติดตัวไปรับประทานเพื่อจะเก็บเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ มาถวายพระเจ้า นี่ก็คือความรักดั้งเดิม ความรักที่แท้จริงที่มีต่อองค์พระเยซู เป็นความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดและก่อให้เกิดผล เป็นความรักที่องค์พระเยซูทรงรอคอยอยู่

ความรักต่อองค์พระเยซู นอกจากจะเป็นความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดแล้ว ความรักชนิดนี้ก็มักมีสัญลักษณ์ แห่ง “ความโง่เขลา” อยู่ด้วย มักจะต้องเป็นอย่างนี้เพราะความรักเช่นนี้เกิดจากการที่เราได้สัมผัสกับองค์พระเยซูคริสต์ และความรักที่พระองค์มีต่อเราก็เป็น “ความรักที่โง่เขลา” อย่างแท้จริง ดังนั้นเราจึงต้องรักตอบพระองค์ด้วยความรักอย่างเดียวกัน ดังที่อัครทูตเปาโลได้กล่าวไว้ว่า “เราทั้งหลายเป็นคนเขลาเพราะเห็นแก่พระคริสต์ทั้งทูตสวรรค์และมนุษย์มองดูด้วยความพิศวง จนกระทั่งขณะนี้เรายังหิวกระหายขาดเครื่องนุ่มห่ม ถูกโบยตี และไม่มีที่อยู่อาศัย เรากลายเป็นเหมือนหยากเยื่อของโลก และเหมือนราศีของสิ่งสารพัดจนถึงบัดนี้” (1 โครินธ์ 4:9-13) ท่านอัครทูตเปาโลสามารถเลือกที่จะดำเนินในวิถีอื่นได้ ท่านอาจจะดำเนินชีวิตที่เฝ้ายามอย่างธรรมดาได้ แต่ความรักที่ท่านมีต่อพระเยซูทำให้ท่านกลายเป็นคนโง่เขลา ท่านเลือกดำเนินชีวิตที่คนธรรมดาไม่ปรารถนาเพราะเหตุใดเล่า? ก็เพราะความรักเช่นนี้แหละได้ครอบครองจิตใจของท่านอยู่ ท่านคิดแต่เพียงว่า “ข้าพเจ้าจะกระทำให้พระ

เยซูพอพระทัยได้เพียงใด?” แล้วท่านก็เดินตามทางของความรักที่โง่เขลาด้วยใจร้อนรน ดังนั้นเพราะเห็นแก่ความรัก นี้ท่านจึงยอมทนทุกข์อย่างจากมือของผู้อื่น ความอดทนของท่านไม่มีของเขตจำกัด ท่านกลายเป็นเสมือนที่เช็ดเท้าของคนอื่นจิตใจของท่านร้อนระอุด้วยความรักดั้งเดิม ความรักของเจ้าสาวที่ยอมเสมอต่อองค์พระเยซู

อาจารย์เปาโลได้แสดงให้เห็นว่าความรักอันร้อนต่อองค์พระเยซูนี้ สามารถยึดครองจิตใจได้ทั้งชายและหญิงเราพบตัวอย่างเช่นนี้ได้มากมายในประวัติของคริสตจักร เมื่อจิตใจถูกเผาไหม้ด้วยความรักเช่นนี้ ทุกคนก็สังเกตเห็นได้และความรักเช่นนี้ไม่ต้องการเหตุผล ดังนั้นจึงกลายเป็นความโง่งามในสายตาของโลก ไม่ต้องสงสัยเลยว่าท่านอาจารย์เปาโลจะต้องเฝ้าจิตสำนึกของเฟซโต เจ้าเมืองโรมันด้วยท่านก็ได้ให้คำอธิบายอย่างชัดเจนในเรื่องของพระเจ้าต่อหน้าชุมชน และเมื่อท่านพูดถึงองค์พระเยซู ความรักที่โง่งามนั้นก็หลั่งไหลออกมาอย่างเต็มขนาด จนเฟซโตกล่าวว่า “เปาโลเจ้าคลังไปเสียแล้ว” (กิจการ 26:24)

ฤทธิ์เดชอะไรที่ซ่อนอยู่เบื้องหลัง ความรักอันร้อนแรงเช่นนี้ !

เรารู้ว่าความรักอันบริสุทธิ์ระหว่างมนุษย์นั้นสามารถทำให้เกิดพลังอันยิ่งใหญ่ได้ ถ้าเช่นนั้นฤทธิ์อำนาจของ “ความรักอันโง่เขลา” ต่อองค์พระเยซูก็ย่อมมีอำนาจเหนือกว่ามากมายสักปานใด เพราะความรักเช่นนี้เป็นความรักที่ถูกจุดโดยพระเยซูผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ในพระทัยของพระองค์นั้นเป็นที่รวมของความรักที่ลึกลงอยู่ทั้งสิ้นในจักรวาลนี้ ความรักชนิดนี้ทำอะไรก็ได้ เช่นเราได้อ่านเรื่องราวของผู้ที่ยอมให้เขาฆ่าเสียที่ไม้กางเขนบ้าง ถูกเผาไฟทั้งเป็นบ้าง ถูกโยนให้สัตว์ร้ายกินบ้าง แต่ผู้ประพันธ์พระธรรมสดุดีได้บันทึกไว้ว่า “เขาเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อคนที่ฆ่าเขา บรรดาคนเหล่านั้นที่เมตตาความรัก พวกเขาไม่ได้เอาพระเยซูบรรจุไว้ในสมองของพวกเขาแต่เอาพระองค์บรรจุไว้ในชีวิตจิตใจ เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ของเขา ความรักที่โง่เขลามีฤทธิ์เดชซ่อนอยู่ในจิตใจของพวกเขา ร่ำร้องแต่พระนามของพระเยซู โดยฤทธิ์เดชแห่งพระนามนั้นพวกเขาร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาเป็นเสมือนท่านสเดฟาโน ซึ่งผจญกับความอับยศอดสูและความตายด้วยความปีติยินดี ความรักสอนให้พวกเขาพูดว่า

“ไม่มีอะไรในชีวิตนี้จะถือว่ามามีค่า ไม่มีอะไรในโลกนี้ที่จะต้องกลัว”

บุคคลเหล่านี้เป็นคนที่ยึดความรักดั้งเดิมไว้อย่างเหนียวแน่น คือความรักของเจ้าสาวนั้น ความรักของพวกเขามีคุณลักษณะ “โง่เขลา” กำกับอยู่ด้วย พวกเขามีปฏิกิริยาตอบโต้เช่นนั้นได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเมื่อผจญหน้ากับความวิปโยค การกระทำของเขาเป็นสิ่งแปลกประหลาดสำหรับคนที่พบเห็น เหตุใดมนุษย์จึงยอมโง่ถึงเพียงนี้ คำตอบอย่างเดียวก็คือเป็นไปได้เพราะความรักที่พวกเขามีต่อพระเยซู โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์จะหลีกเลี่ยงทุกวิถีทางที่จะผจญกับสิ่งเหล่านั้น แต่ความรักทำให้

รู้ว่าเป็นสิทธิพิเศษที่จะยอมรับความทุกข์ยากเพื่อเห็นแก่คนที่เรารักเพราะว่าพระองค์เป็นที่รักหนักหนา จนทำให้เราปรารถนาที่จะสำแดงความรักของเราต่อพระองค์อย่างไม่มีขอบเขต แม้ว่าการกระทำนั้นอาจหมายถึงการตีหมัดด้วยแห่งขมขื่นก็ได้ โลกรับรู้สิ่งเหล่านี้และไม่อาจเข้าใจได้ถึงการเสียดสีเช่นนี้ ความรักแท้ต่อองค์ พระเยซูมักจะมีคุณลักษณะเช่นนี้แฝงอยู่คือ “ความโง่เขลา” เป็นความจริงที่ทำทนายโลกปัจจุบันนี้

มันไม่ใช่สิ่งที่โง่เขลาดอกหรือที่ผู้ใดหนึ่งจะยอมถ่อมใจลงเฉพาะหน้าคู่ต่อสู้ของเขา พวกเขาจำเพื่อนร่วมงานในแผ่นดินของพระเจ้าผู้หนึ่งซึ่งมีความรักต่อองค์พระเยซูเป็นเหตุให้เธอได้มีประสบการณ์กับสิ่งนี้ ในงานรับใช้ของเธอ เธอได้รับความทุกข์ยากมาก เพราะเหตุความแตกแยกในครอบครัวของพระเจ้า เธอทุกข์ใจร่วมกับพระองค์ เพราะผู้ที่แสดงตนว่าเป็นสาวกของพระองค์ได้ทำให้คำอธิษฐานครั้งสุดท้ายของพระองค์เบาหวิว เป็นเหตุให้พระนามของพระองค์ถูกหมิ่นเหยียดหยาม เธอจึงออกเยี่ยมเยียนคนเหล่านั้นที่ต่อต้านงานของเธอ เธอต้องการจะให้พวกเขาเห็นว่าเธอพร้อมที่จะพบกับพวกเขาด้วยความรัก และเพื่อร่วมใจกันแสวงหาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความรักนั้น นี่เป็นการกระทำที่โง่เขลาโดยมาตรฐานของโลก สิ่งนี้ไร้สาระผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเธอยอมคลางแคลงใจถึงสาเหตุที่อยู่เบื้องหลังการกระทำนี้ เขาอาจจะคิดในใจว่า “คูซิ คนที่เราไม่เห็นด้วยกับเขากำลังมาหาเรา หล่อนอาจจะทำอย่างนี้เพื่อจะอ้อยอิ่งเพื่อให้ได้ความเห็นชอบจากเรา หรืออาจเป็นเพราะงานที่หล่อนทำอยู่ไปไม่ไหวซู้สึกฝืดขึ้นมา” ถูกแล้วการกระทำเช่นนี้เป็นกรกระทำที่โง่เขลา การสำแดงความรักนั้นนี้อาจถูกปฏิเสธ แต่ความรักที่โง่เขลาที่ยังเต็มใจที่จะทำอย่างนั้น เพราะความรักต่อองค์พระเยซูเป็นพลังผลักดันเพราะบุคคลนั้นปรารถนาจะให้คำอธิษฐานครั้งสุดท้ายของพระองค์สำเร็จความรักชนิดนี้สอนให้รักแม้ศัตรู เพราะนี่คือสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำ และเป็นวิถีทางเดียวที่พระองค์จะทรงได้ชัยชนะเด็ดขาด

อีกประการหนึ่งเป็นการโง่เขลาด้วยมิใช่หรือที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะยกเลิกกรรมสิทธิ์ ในทรัพย์สินสมบัติของเขาเสียเข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในชีวิตของผู้ใกล้ชิดผู้หนึ่งเหตุใดเธอจึงทำเช่นนั้น? เธอไม่มีความจำเป็นในการใช้ทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้นหรือ? เปล่าเลยตรงกันข้ามจิตใจของเธออยู่กับทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้น เธอเองก็ถูกบีบคั้นและต้องการเงิน แต่ปรากฏว่ามีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีปรากฏอยู่ในพันธกรรมนั้นได้ร่วมหัวกันเสนอขอกรรมสิทธิ์นั้น ทั้ง ๆ ที่ไม่มีสิทธิ์อะไรเลย บุคคลที่เข้าพเจ้ารู้จักนั้นมีได้ร่วมในการโต้แย้งซึ่งเกิดขึ้นระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ที่มีชื่อระบุอยู่ในพันธกรรมนั้น เธอได้สละสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของมรดกเสีย และเธอทำสิ่งนี้เพราะเห็นแก่องค์พระเยซู พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อช่วยเราทั้งหลายให้อยู่ร่วมกันด้วยความรัก พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อจะจัดความเกลียดชังและการขัดแย้งกัน เพื่อเห็นแก่พระองค์ เธอจึงพร้อมที่จะสละสิ่งที่เธอมุ่งหวังว่าเธอจะได้รับ

ความรักที่โง่เขลาเช่นนี้รุนแรงและสามารถเอาชนะธรรมชาติของการเห็นแก่ตัวของเรา ซึ่งฝังรากอยู่ลึกในจิตใจในทุกกรณีสัญชาตญาณที่ซ่อนลึกอยู่ในจิตใจนี้จะสำแดงออกมาโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องความผิด เพียงเพื่อช่วยให้ชีวิตเราเองไม่ขาดแคลน ไม่ต้องแบกภาระมากเกินไป หรือไม่ให้ครอบครัวของตนหรือสภาพการของชีวิตต้องลำบากเพราะการสูญเสียสิ่งดี ที่คนคิดเช่นนี้ก่อให้เกิดความยุ่งยากมากมายในประเทศเยอรมันตะวันตก ระหว่างที่มีผู้ลี้ภัยมากมายหลังไหลเข้ามาจากทางตะวันออก แต่ในระบอบเวลานั้นเองสุภาพสตรีผู้หนึ่งซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของเมืองเฮสได้เตรียมจิตใจของเธอไว้ต้อนรับบรรดาผู้ลี้ภัย ด้วยความรักต่อองค์พระเยซูเธอมีความประสงค์ต้อนรับพวกเขาเหมือนที่องค์พระเยซูจะทรงกระทำตามพระวจนะที่ว่า “สำหรับคนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า... เจ้าทั้งหลายจะมีสัญชาติอิสราเอล” (เอเสเคียล 47:22) เธอและสามีซึ่งชรามากแล้ว สมควรที่จะอยู่อย่างสงบเงียบ และโดยไม่คาดฝันครอบครัวหนึ่งซึ่งมีสมาชิก 7 คน ได้เข้ามาพักอาศัยในบ้านของเธอ สุภาพสตรีผู้นั้นไม่พยายามจะผลักไสเขาออกไปหรือปรีปากบ่นแม้แต่คำเดียว ตรงกันข้ามเธอกลับต้อนรับพวกเขาด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ เธอดำรงชีวิตอยู่ด้วยการพึ่งพระพรตอนนั้นในเอเสเคียล เธอแบ่งห้องในบ้านสำหรับเธอและสามีสองห้อง สำหรับครอบครัวนั้นเจ็ดห้อง น่านมที่ได้มาจากวัวตัวเดียวของเธอก็ถูกแบ่งเป็นอัตราส่วนเท่า ๆ กันด้วย แต่มีใช้เพียงเท่านั้น แม้แต่แป้ง เนื้อ อาหารกระป๋อง ของใช้ในบ้าน จาน เครื่องเงิน สบู่ เครื่องทำความสะอาด เครื่องนอน ผ้าห่ม ทุกสิ่งทุกอย่างถูกแบ่งในอัตราส่วนเช่นนี้ด้วย เจ็ดต่อสอง ครอบครัวที่อพยพมานั้นเป็นโรมันคาทอลิก สุภาพสตรีเจ้าของบ้านไม่เคยติดต่อกับนิกายนี้มาก่อนเลยและคิดอยู่ในใจว่า จะดำรงชีวิตร่วมกันในรูปใด แต่พระเจ้าทรงอวยพรความรักโง่ ๆ อย่างนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปอย่างสมบูรณ์แบบ พวกคริสตังไปโบสถ์ในตอนเช้าตรู่ ขณะที่พวกเขาไปสุภาพสตรีเจ้าของบ้านจะก่อไฟ และทำอาหารเช้าสำหรับพวกเขาในครัว และหญิงคริสตังจะเตรียมอาหารค่ำวันอาทิตย์ไว้สำหรับสามีภรรยาคริสเตียนขณะที่เขาไปนมัสการ สามีภรรยาคู่นี้มีโรงงานทำรองเท้าขนาดย่อม ซึ่งเขาทั้งสองเคยคิดว่าจะดำเนินงานต่อไปอย่างไรเพราะไม่มีลูก พระเจ้าทรงแก้ปัญหานี้ หัวหน้าครอบครัวที่ลี้ภัยเป็นช่างทำรองเท้า ทั้งสองจึงตกลงกันในอันที่จะให้ชายผู้นั้นดำเนินงานโรงงานและแบ่งเปอร์เซ็นต์กำไรกันความรักระหว่างสองครอบครัวได้ถูกทดสอบ ภรรยาของครอบครัวนี้ลี้ภัยเจ็บหนัก และสุภาพสตรีสูงอายุต้องดูแลตัวเธอและลูกทั้งห้าของเธอด้วย เมื่อภรรยาของผู้ลี้ภัยถึงแก่กรรมลง หญิงชราผู้ซึ่งรักองค์พระเยซูก็กลายเป็นแม่บุญธรรมของครอบครัวนี้ ความรักโง่ ๆ เช่นนี้ได้ก่อให้เกิดเหตุผลมากมาย บ้านของเขาเป็นที่รู้จักกันทั่วทั้งเมืองว่าเป็นสถานที่แห่งความสงบและพระพร

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เราทั้งหลายซึ่งได้รับความรักโง่ ๆ นี้จากองค์พระเยซู ก็ควรจะให้ความรักนี้จำเจริญขึ้นในชีวิตของเราด้วย แม้ดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งที่ไร้สาระแต่มีสาระอันยิ่งใหญ่ซ่อนเร้นอยู่

เพราะความรักเช่นนี้เป็นแก่นแท้ของความรักของพระเจ้า ซึ่งเป็นที่รวมแห่งสติปัญญาความรู้ทั้งปวง ความรักเช่นนี้จะก่อให้เกิดพระพรและผลอันไม่รู้จักหมดสิ้น

4. อะไรเป็นอุปสรรคขัดขวางความรักดั้งเดิม?

ความรักของเจ้าสาวเป็นสิ่งที่มีความหมาย พญามารซาตานซึ่งเป็นศัตรูของคริสเตียนผู้สิ่งนี้ มันจึงริษยาความรักเช่นนี้และพยายามทำลายเสีย ซาตานพยายามทุกวิถีทางที่จะกีดขวางการแสดงออกของความรักเช่นนี้เหนืออื่นใด มันรู้ว่าพระเยซูทรงแสวงหาความรักที่มีใจเดียวแน่วแน่นมั่นคงต่อพระองค์ ซึ่งเป็นสิทธิของพระองค์ผู้เป็นเจ้าของคริสเตียนทุกคน ฝ่ายเจ้าสาวนั้น ถ้าเป็นเจ้าสาวที่แท้จริงแล้วเธอจะต้องมอบหัวใจให้เจ้าสาวโดยสิ้นเชิง ดวงตาของเธอจะไม่สอดส่องหาผู้อื่นอีก หัวใจและดวงตาของเธอจะมีไว้สำหรับเจ้าสาวแต่ผู้เดียว นี่คือการรักซึ่งองค์พระเยซูต้องการจากคริสเตียนทุกคน

พระกิตติคุณของพระเยซูได้สอนถึงเรื่องนี้ ถ้อยคำของพระองค์ชัดเจนและตรงเป้าหมาย คือถ้าเราเห็นความรักอย่างอื่นสำคัญยิ่งกว่าความรักที่เรามีต่อพระองค์แล้วไซ้ เราก็เป็นผู้กระทำให้ความรักและสัมพันธภาพของพระองค์ต่อเราเบาหวิว “ผู้ซึ่งรักบิดามารดามากกว่าเรา ผู้นั้นไม่สมควรกับเรา” (มัทธิว 10:37) พระเยซูทรงหวังจะให้คริสเตียนทุกคนรักพระองค์ความรักอันไม่ปันใจให้ผู้อื่น สิ่งอื่นใดก็ตามซึ่งอาจมีค่าควรแก่ความรักของเรา ควรจะหมดความสำคัญ เมื่อคริสเตียนได้เห็นพระสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระเยซูจะไม่ทรงลดพระองค์ลงมาแข่งขันกับสิ่งอื่นให้ได้ซึ่งความรักของเรา พระองค์ทรงทราบดีว่าพระองค์เองนั้นไม่อาจจะลดพระองค์มาเทียบกับสิ่งของที่ดีที่สุดในโลกนี้อาจจะให้ หรือสิ่งอื่นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงประทานให้แก่มนุษย์ เช่น บิดา มารดา สามิ ภรรยา บุตร พี่ชาย น้องสาว หรือแม้แต่เพื่อน มนุษย์เป็นผู้ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น เป็นการสมควรแล้วหรือที่เราจะมอบความรักของเราต่อมนุษย์เท่ากับมอบให้แก่พระเยซู ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา องค์พระมหากษัตริย์ และเจ้าสาวของเราผู้เป็นคริสเตียน มีอะไรในโลกนี้ที่จะเท่าพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งเหล่านี้ขึ้น?

นี่เป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนต้องคิดให้ดี แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงทราบถึงจิตใจของพวกเรา พระองค์ผู้เป็นเจ้าของเราแห่งสามพระภาคผู้ยิ่งใหญ่ ประสบปัญหาเช่นนี้จากประชากรของพระองค์เช่นกัน ในพระคัมภีร์เดิม ครั้งแล้วครั้งเล่าที่ชาวอิสราเอลเห็นสิ่งอื่นสำคัญกว่าพระองค์ พระเจ้าทรงคิดเขียนการกระทำเหล่านี้ของพวกเขาคำรุนแรงเช่นการล่วงประเวณี (ฝ่ายวิญญาณ) การทรยศต่อพระองค์หลายต่อหลายครั้งเราจะได้ยินเสียงคร่ำครวญของพระเจ้าปรากฏในพระคัมภีร์เดิม

“ความรักของเจ้าเหมือนเมฆในยามเช้า

เหมือนอย่างน้ำค้างที่หายไปแต่เช้าตรู่” (โฮเซยา 6:4)

เราจะได้ยินเสียงพระองค์ตรัส จากหัวใจที่ระทมทุกข์ว่า

“พระเจ้าตรัสว่า เชื้อสายอิสราเอลเอ๋ย

แน่นอนทีเดียวที่ภรรยาทรยศละทิ้งสามีของนางฉันใด

เจ้าก็ได้ทรยศต่อเราฉันนั้น” (เยเรมีย์ 3:20)

ชาวอิสราเอลไม่ยอมรับความจริงข้อนี้ พวกเขาแย้งว่าเขาไปพระวิหารนมัสการพระเจ้า พวกเขาอธิษฐานและอ่านพระธรรมของพระองค์เสมอ ด้วยการกระทำเช่นนี้พวกเขาหลอกลวงตัวเองว่า ความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าก็อยู่ในวินัยอันดีแล้ว แต่เยเรมีย์และผู้เผยพระวจนะคนอื่นกลับกล่าวไปอีกอย่างหนึ่งว่า การพิพากษาของพระเจ้าจะตกลงบนชาวอิสราเอล ด้วยเหตุผลว่าพวกเขาไม่ได้รักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด ความรักนั้นก็คือสิ่งที่เราถือว่ามีความสำคัญยิ่ง หูมกำลังเวลาให้ เป็นสิ่งที่ครองหัวใจของเรา เป็นสิ่งที่เราร่ำร้องปรารถนาและเสาะแสวงหา เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วความรักในจิตใจของชาวอิสราเอลก็เป็นที่น่าประจักษ์แจ้ง พวกเขารักสิ่งของต่าง ๆ มากกว่าพระเจ้า รักครอบครัว บ้านช่องทรัพย์สิน ความร่ำรวย การงาน สุขภาพ เกียรติยศพวกพ้องของเขา รักการล่าสมทรัพย์และผลกำไรฝ่ายโลก ผูกพันตนเองต่อคนอื่นหรือชนชาติอื่นที่จะทำผลประโยชน์ ให้แก่เขาได้ พระเจ้าจะไม่ทรงยอมต่อความไม่ซื่อสัตย์นี้ ประชากรของพระองค์อาจเรียกพระองค์ว่าเป็นพระเจ้าของพวกเขา ศึกษาพระบัญญัติของพระองค์ อ่านพระวจนะของพระองค์ อธิษฐานถึงพระองค์แต่ไม่ยอม รักพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด ดังนั้นพระองค์จึงทรงทวงสิทธิของพระองค์ต่อความรักซึ่งแบ่งปันใจของประชากรของพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อพวกเขาไม่ยอมฟัง พระองค์จะทรงตอบสนอง เขาด้วยการพิพากษาลงโทษ

จิตใจที่ไม่ซื่อสัตย์เป็นเสมือนมะเร็งร้ายในชีวิตของประชากรของพระเจ้าในพระคัมภีร์เดิม และเป็นมะเร็งร้ายในชีวิตของผู้เชื่อในพระคริสตธรรมใหม่ด้วย เราเองไม่ยอมเปลี่ยนใจของเราหรือปรับใจของเราให้ดีขึ้น เราหลอกตัวเราด้วยการกระทำทางศาสนาซึ่งปกปิดเนื้อแท้ของความรักของเราไว้ครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นในพระคริสตธรรมใหม่พระเยซูทรงใช้ถ้อยคำรุนแรงเมื่อพระองค์พูดถึงความรักของผู้เชื่อและไว้วางใจพระองค์ พระองค์ทรงรู้ว่าสงครามครั้งใหญ่ในจิตใจของเราเกิดขึ้นที่จุดนี้ ไม่มีพระบัญญัติใดที่เทียบขาดเท่าพระบัญญัติข้อแรกคือ “จงรักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด” พระคำรัสขององค์พระเยซูชัดเจนจนจะตีความเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ เมื่อพระองค์ทรงตรัสว่า “เจ้าจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองไม่ได้” (มัทธิว 6:24) ข้อเรียกร้องของพระเจ้าต่อผู้เชื่อที่เด็ดขาด พระองค์ไม่ทรงพิพากษาอะไรรุนแรงเท่ากับการรับใช้ของคนหลายใจ ผู้เชื่อจะมีความรักแท้ต่อองค์พระเยซูได้ก็ต่อเมื่อเขาปลดปล่อยทุกสิ่งทุกอย่างที่ผูกพันเขาไว้กับความรักจอมปลอมต่อบุคคลหรือสิ่งอื่น ๆ

ทัศนคติของพระเจ้าต่อ “ความรักดั้งเดิม” เป็นดังนี้พระเยซูจึงทรงตั้งคำถามที่ไม่มีวันสูญหายไปอย่างตรงไปตรงมาว่า “เจ้าเป็นเจ้าสาวหรือหญิงชู้” ทางเลือกสองทางนี้เกี่ยวพันกัน โดยเหตุที่พระเจ้าทรงเรียกเราให้เป็นเจ้าสาวถ้าเราไม่เป็นเช่นนั้น เราก็เป็นอย่างอื่นคือเป็นหญิงชู้หรือหญิงค้าประเวณี การที่พระเจ้าทรงเรียกเราให้รักพระองค์นั้น เราอาจเลือกทำอีกอย่างก็ได้คือไม่รักพระองค์พระเยซูคริสต์ ต้องการความรักของเจ้าสาวผู้เชื่อ ความรักอื่นใดที่ครอบครองจิตใจของเรา นอกเหนือจากความรักนี้

ขอมนำเราไปสู่การล่วงประเวณีฝ่ายจิตวิญญาณ ถ้าจิตใจของเราเฝ้าปรารถนาบุคคลอื่น ปรารถนาให้บุคคลนั้นมาอยู่ใกล้ชิดกับเรา เรากำลังเป็นเสมือนหญิงหลายใจต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าจิตใจของเราไม่ให้ ความสำคัญต่อบุคคลแต่กลับให้ความสำคัญต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเป็นทรัพย์สมบัติในครอบครอง สุขภาพ การงาน การใช้เวลาในยามว่างก็ดีโดยพื้นฐานแล้วเราก็อำพิตอย่างเดียวกัน

องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องการสิ่งนี้จากเราก็คือให้เรารักพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด ซึ่งข้อมมีความหมายคลุมไปถึงหลายสิ่งด้วย ลักษณะของความรักที่เหนือรักอื่นใดเป็นอย่างไร? ความรักเช่นนั้นก็มีลักษณะง่าย ๆ คือพระองค์ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักมีความสำคัญต่อข้าพเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับพระองค์ ข้าพเจ้าจะกระทำทุกสิ่งและวางโครงการทุกอย่างเพื่อจะได้อยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความรักจากพระองค์ และมีความประสงค์ที่จะกระทำพระประสงค์และพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ผูกพันข้าพเจ้า ให้ต่อสู้และยอมตายเพื่อกระทำสิ่งเหล่านี้ให้สำเร็จจิตใจของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความครุ่นคิดที่ตรง และความกระหายหาพระองค์หรือไม่? หรือจิตใจของข้าพเจ้าพะวงอยู่กับสิ่งอื่น ๆ ที่ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป องค์พระเยซูทรงทราบดีถึงอันตรายที่เกิดจากการยอมให้ความรักชนิดอื่นคืบคลานเข้ามาในจิตใจของเรา เพราะความรักชนิดนั้นทำลายความรักในองค์พระเยซูให้สิ้นไป ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงสั่งให้เราทั้งหลายสลัดโซ่ตรวนทุกอย่างที่ผูกพันจิตใจและกั้นขวางความรักของเราที่มีต่อพระองค์ ออกไปให้หมดสิ้น

ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า เราไม่จำเป็นต้องรักคนอื่นหรือสิ่งอื่น ๆ หรือทุกสิ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้น แต่องค์พระเยซูต้องพระประสงค์ดังนี้คือ ให้เรารักทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นโดยความรักที่ได้รับจากพระองค์และเพื่อพระองค์ ไม่แยกสิ่งนั้นออกจากพระองค์ นี่คือสภาพของจิตใจซึ่งอาจารย์เปาโลได้กล่าวได้... “ให้คนเหล่านั้นที่มีภรรยาดำเนินชีวิตเหมือนกับไม่มีภรรยา และให้คนที่เสร้างได้...” (1 โครินธ์ 7:29,30) หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าสภาวะและการผูกพันฝ่ายมนุษย์นั้นควรมีเป่าใหญ่อยู่ที่องค์พระเยซู ถ้าพระองค์ทรงประทานสิ่งของหรือบุคคลคนใดคนหนึ่งให้แก่เรา เราก็คงจะรักสิ่งนั้นตามกำลังตามวิถีที่พระองค์ทรงอนุญาต และถ้าพระเจ้าจะทรงโปรดให้เราละทิ้งสิ่งนั้นเสียเราก็ต้องไม่รู้สึกรำรานใจด้วย เหตุการณ์เหล่านั้นอาจทำให้เราสะเทือนใจยิ่ง แต่ถ้าเรารักองค์พระเยซูเหนือสิ่งอื่นใดเราจะมีชัยชนะเหนือความรู้สึกนั้น เมื่อเรารักบุคคลต่าง ๆ หรือสิ่งของอื่น ๆ ด้วยความรักเช่นนี้แล้ว เราจะตระหนักได้ดีว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่จะให้เรารักจริง ๆ เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก และเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่จะให้ผู้เชื่อรู้จักเรา เมื่อเรารักพระองค์เราต้องรักทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างและประทานให้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวของเรา สิ่งที่อยู่ในความดูแลของเรา เพื่อนฝูงและบุคคลต่าง ๆ ที่นำพระพรต่าง ๆ มาสู่เรา

เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะต้องระวังให้ดี ในเรื่องความรักของเราต่อบุคคลอื่น ตั้งแต่มนุษย์ตัดขาดจากพระเจ้าแล้วความรักฝ่ายมนุษย์นั้นก็เป็ความรักที่เคลือบด้วยสิ่งไม่บริสุทธิ์และความบาป ความรักของมนุษย์ส่วนใหญ่ั้นแท้จริงเป็นการพยายามที่จะแสวงหาความยินดีพอใจให้แก่ตนเองถ้าเราต้องการจะรักษาความรักดั้งเดิมต่อองค์พระเยซูไว้ให้มั่นคง เราจะต้องสำรวจความสัมพันธ์ของเราต่อบุคคลและสิ่งของฝ่ายโลกอย่างละเอียดละออ เราต้องยอมให้ความสัมพันธ์เช่นนี้ได้รับการชำระให้หมดจด มิฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะเป็นเครื่องกีดขวางไม่ให้ความรักอันแท้จริงต่อองค์พระเยซูหลังไหลออกมาได้

การชำระให้หมดจดเช่นนี้เป็นสิ่งที่เจ็บปวดในชีวิตคริสเตียน คริสเตียนส่วนใหญ่หลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้ เรามักอ้างข้อพระธรรมหลีกเลี่ยงไปอย่างแนบเนียนและนุ่นวนวลสิ่งเหล่านี้เรามักได้พบเห็นจากประสบการณ์ต่าง ๆ **“พระเยซูทรงสั่งให้เรารักพระองค์เป็นประการแรก”** คริสเตียนที่เป็นบิดามารดาเชื่อเช่นนี้และสอนบุตรของเขาด้วยอย่างไม่ต้องสงสัย แต่ข้อพระธรรมนี้จะยังยืนอยู่หรือไม่เมื่อพระองค์ขอให้เขาถวายบุตรต่อพระองค์ โดยทั่วไปแล้วบิดามารดามีปฏิกิริยาอย่างไรเมื่อบุตรสาว หรือบุตรชายของเขาได้รับการเลือกสรรให้ถวายตัวรับใช้พระเจ้าเต็มเวลาการทรงเรียกของพระเจ้าซึ่งหมายรวมไปถึงการละทิ้งบิดามารดา บ้านช่องและทรัพย์สินสมบัติ โอกาสที่จะแต่งงานและสืบสกุลด้วยครอบครัวของบุคคลเหล่านั้นมักจะเตือนบุตรสาวบุตรชายถึงความรักที่เขาพึงมีต่อครอบครัว โดยการอ้างข้อพระธรรมด้วยเหมือนกัน **“จงเคารพบิดามารดาของเจ้า”** (อพยพ 20:12) พญามารชานยังคงใช้วิธีเดียวกับที่มันใช้ล่อลวงพระเยซู มันพยายามเอาชนะพระองค์โดยการอ้างข้อพระคัมภีร์ แต่การอ้างถ้อยคำของชานแตกต่างจากความหมายของพระเจ้า แน่ละองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า **“จงเคารพบิดามารดาของเจ้า”** แต่พระองค์ไม่ได้หมายความว่า ให้เรารักองค์พระเยซูน้อยกว่าพ่อแม่ของเรา

พญามารชานจะใช้กุศโลบายที่แนบเนียนที่สุดเพื่อจะขัดขวางความรักของเรามีต่อองค์พระเยซู มันจะกรอกคำพูดต่าง ๆ เข้ามาเคลือบแคลงความคิดในใจของเราเช่น **“จำให้ดีนะบัญญัติข้อที่ว่า “จงเคารพบิดามารดาของเจ้า...”**เจ้ามีหน้าที่ต้องดูแลครอบครัวและสืบตระกูลต่อไป... เจ้าจะทำให้บรรดาคนเหล่านั้นที่พึ่งเจ้าผิดหวังไม่ได้ การงานที่เจ้าทำอยู่จะขาดเจ้าไม่ได้... เจ้าเป็นหนี้ครอบครัวของเจ้าและผู้ร่วมงานของเจ้า แต่พระเยซูคริสต์ทรงปิตินดีในเขาเหล่านั้นผู้ยืนหยัดต่อคำล่อลวงเหล่านั้น ในคนเหล่านั้นเปี่ยมล้นด้วยความรักแน่วแน่ต่อองค์พระเยซู

ข้าพเจ้าระลึกถึงหญิงผู้หนึ่งซึ่งเป็นมารดาและทำหน้าที่แม่บ้าน เธอได้กระทำอย่างนี้คือ ทุก ๆ อาทิตย์เธอจะถวายเวลาสำหรับองค์พระเยซูครึ่งวัน เธอใช้เวลาสำหรับอธิษฐาน เธอบอกเพื่อน ๆ ว่าอย่าเยี่ยมเธอในตอนบ่ายนั้นแต่ละอาทิตย์ เมื่อเธอเริ่มต้นเช่นนี้มีหลาย ๆ คนรู้สึกพิศวง โดยเฉพาะครอบครัวของเธอต้องการให้เธอมีช่อกว้างสำหรับเขา แต่เธอไม่ยอมให้ความตั้งใจของเธอล้มเหลว ในไม่ช้าครอบครัวของเธอก็คุ้นเคยกับการปลีกตัวของเธอ และเมื่อพวกเขาได้เห็นพระพรต่อครอบครัวซึ่ง

เกิดจากการที่หญิงผู้นี้ได้ใช้เวลาอยู่กับพระองค์แล้ว พวกเขาทุกคนก็สนับสนุน ครอบครัวของเธอให้ เหตุผลว่าเวลาไม่มีใครมาหาเรา เรายังสละเวลาให้ผู้นั้นได้ ถ้าเช่นนั้นองค์พระเยซูก็ทรงสมควรจะได้รับ สิทธิที่จะมีเวลากับเราด้วยมิใช่หรือ สัญญาณอันตรายในชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเราเกิดขึ้นเมื่อเราพบว่า เป็นการยากที่จะตอบปฏิเสธผู้ใด โดยเฉพาะคนที่เรารัก เรื่องนี้ชี้ให้เห็นความผูกพันฝ่ายจิตใจอันไม่ สมควรต่อบุคคลนั้น ไม่ว่าสิ่งผูกพันนั้นจะเห็นได้ง่ายหรือยากก็ตามถ้อยคำของพระเยซูสามารถจะใช้ได้ ด้วยทั้งนั้นคือ

“ถ้าผู้ใดมาหาเราและไม่ซำบิถามารดา บุตร ภรรยา และ พี่น้องชายหญิง แม้ทั้งชีวิตของตนเอง ด้วย ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้” (ลูกา 14:26) นี่เป็นเรื่องจริงผู้ใดเล่าที่พระเยซูยอมรับเป็นสาวกของ พระองค์? คือ เขาเหล่านั้นที่มีความรักอันไม่แบ่งแยกต่อพระองค์ เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ เขา เหล่านั้นยอมสละแม้ญาติสืบสายเลือดที่ใกล้ชิดที่สุด

เราจะเข้าใจคำกล่าวที่ยากยิ่งขององค์พระเยซูนี้ได้อย่างไร? คำที่ว่า “จงเกลียดชัง” พ่อแม่ สามิ ภรรยา หรือบุตรของเรา แท้จริงเป็นที่เรื่องที่ว่า เราจะให้ใครเป็นเอกเป็นต้นในความรักของเรา เมื่อพระ เยซูทรงเรียกเราและขอความรักของเรานั้น เราควรถวายความรักนั้น โดยปราศจากข้อกังขาใด ถ้ามีบุคคล ใดเรียกร้องขอความรักจากเราซึ่งขอนั้นเป็นสิ่งที่กั้นขวางความรักของเราต่อองค์พระเยซูแล้ว ไม่ว่าผู้นั้น จะเป็น บิดามารดา สามิภรรยาหรือบุตรก็ดี คำร้องขอเหล่านั้นต้องตกไป เพราะถ้ามีข้อเรียกร้องข้าพเจ้า สองอย่างแล้ว ข้าพเจ้าจะตอบสนองข้อเรียกร้อง ความต้องการ และความปรารถนาของบุคคลที่ข้าพเจ้า รักมากกว่าเสียก่อน

นี่คือความจริงขั้นพื้นฐานในชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณพระวณะของพระเยซูได้แสดงไว้ชัดเจนว่า ผู้ ที่รักพระองค์อย่างแท้จริงเท่านั้นจะได้รับความรักจากพระองค์ตอบแทนพระเยซูจะทรงเผยพระ ประสงค์ของพระองค์ต่อบุคคลเหล่านั้น ข้าพเจ้าระลึกถึงประสบการณ์เช่นนี้ในชีวิตของผู้เชื่อคนหนึ่ง เขามีความปรารถนาจะสัมผัสกับความรักอันยิ่งใหญ่ขององค์พระเยซู เขารู้ว่าในชีวิตคริสเตียนของเขา นั้นขาดบางสิ่งบางอย่างที่ต้องประสงค์ไป แต่เขาค้นหาทุกแง่มุมใจข้อลึกลับยังไม่พบ เขาสมัครเข้ารับการ อบรมฝ่ายจิตวิญญาณหลายแห่งแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ สิ่งที่ขัดขวางเขามีอยู่สิ่งหนึ่งคือ จิตใจของเขา ผูกพันรักใคร่บุคคลคนหนึ่งอย่างหมดหัวใจ ความรักต่อบุคคลนั้นกั้นขวางความรักของเขาต่อองค์พระ เยซูไว้ หัวใจของเขาอยู่ในเครื่องพันธนาการในที่สุดเขาได้พบความจริงนี้ เขาพบว่าความรักที่เขามีใน หัวใจนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับเขา มันยึดตัวเขาไว้โดยสิ้นเชิง เขาอุทิศทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่ความรักนี้ เขาพร้อมที่จะสนองความปรารถนาของบุคคลนี้โดยสุดใจ เขายอมสละสารพัดทุกสิ่งเพื่อความรักนี้ เขา รักบุคคลนั้นเหนือสิ่งอื่นใด แม้ว่าตอนนั้นเขายังไม่ตระหนักถึงขั้นนี้ตอนนั้นเขาคิดว่าเขารักพระเยซู เหนือสิ่งอื่นใด ต่อมาเมื่อเขาตระหนักว่าพระเยซูต้องการความรักชนิดใดจากเขา เขาก็รู้สึกเสียใจเพราะ

สิ่งใดเล่าที่ครอบครองจิตใจของเขาอย่างแท้จริงในชีวิตประจำวัน? แผนการของเขา ความปรารถนาของเขา กิจกรรมทุกอย่างของเขาไม่ได้ทำเพื่อพระเยซูแต่เพื่อบุคคลผู้นั้น องค์พระเยซูได้ทำลายความรักของชายผู้นี้แหลกสลายไป โดยให้ประสบกับด้วยความพลาดหวังนานับประการ พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานด้วยการทำลายโชครวนของความรักนี้ด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระโลหิต โดยวิธีทางนี้เท่านั้นที่ทำให้ความรักของชายผู้นี้ต่อองค์พระเยซูเจริญขึ้น และนี่เป็นความรักเพียงอย่างเดียวที่ได้ นำพระพรมาสู่เขา

หนทางกลับสู่ “ความรักดั้งเดิม” ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว และบนเส้นทางนี้มีป้ายเขียนบอกไว้ว่า “เดินไปได้เมื่อท่านขจัดสิ่งขัดขวางในหัวใจเสียก่อน” หลายคนมีประสบการณ์กับความรักครั้งแรกเมื่อเริ่มต้นชีวิตคริสเตียน แต่ต่อมากความรักนั้นก็ถูกปกคลุมด้วยความรักอื่น ๆ ความรักชนิดอื่นที่มาปกคลุมอยู่นี้จะต้องถูกขจัดออกไปโดยเด็ดขาด แล้วความรักดั้งเดิมจึงจะฟื้นขึ้นขึ้น

ปัญหาที่อยู่เพียงแค่นี้หรือ? มีคนอีกมากมายมิใช่หรือไม่ยอมให้ปัญหาและสิ่งช่วยวนใจแบ่งแยกจิตใจ แต่ถึงกระนั้นก็ตีพวกเขาเหล่านั้นยังไม่ได้ดำรงอยู่ใน “ความรักดั้งเดิม”

ใช่แล้ว! มีข้อกีดขวางมากมายที่ทำให้ “ความรักดั้งเดิม” ไม่อาจหลั่งไหลออกมาเกิดผลมากได้ ความรักนั้นจึงสูญหายไป ข้อกีดขวางข้อที่สองคือการขาดความเข้าใจของคริสเตียน พญามารจะบีบความคิดของเราได้ด้วยความเห็นที่ว่า สิ่งที่ยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่งคือความเชื่อ “เราทุกคนเป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อ...” (โรม 5: 1) นี่คือพระคำของพระเจ้าซึ่งเป็นความจริงและจะยืนยงอยู่เป็นนิกาล ถึงกระนั้นก็ตีพระวจนะของพระเจ้านี้ได้ย่ำครั้งแล้วครั้งเล่าถึง “พระบัญญัติใหญ่ข้อแรกคือให้รักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด” เป็นความจริงที่ว่าเราจะรักพระเยซูไม่ได้นอกเสียจากเราจะเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา พระองค์ได้ทรงรับแบกความผิดบาปของเราไป เราได้ถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เพราะเราทั้งหลายได้มาเชื่อวางใจในองค์พระเยซู เพื่อเราจะเรียนรู้ที่จะรักพระองค์

ความเชื่อที่ประกอบด้วยสติปัญญาเท่านั้นไม่ใช่ความเชื่อที่แท้จริง ความเชื่อจะเป็นเหมือนตัวการ์ตูน ถ้าความเชื่อนั้นเป็นเพียงความรู้ฝ่ายสติปัญญาว่าพระเยซูยังทรงพระชนม์อยู่ พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงแบกรับความผิดบาปของเราที่ไม่กางเขน เราอาจจะยืนอยู่ฝ่ายความเชื่อนี้อย่างเด็ดเดี่ยว เราอาจจะยังยอมรับองค์พระเยซูคริสต์เมื่อได้รับการข่มเหง เรายินห์ค้อยู่ฝ่ายความเชื่อนี้ เหมือนกับคนที่ยืนหยัดหรือแม้แต่ยอมตายเพื่อความรู้บางอย่าง แต่ถึงกระนั้นในการเสียดสละทั้งปวงของเรา อยู่ห่างไกลจากองค์พระเยซู เราทราบหรือไม่ว่าพระวจนะของพระเจ้าได้ย้ำอย่างแน่นอนว่า บรรดาคนที่จะได้อยู่ใกล้ชิดพระองค์และเห็นสง่าราศีของพระองค์คือบรรดาคนที่รักพระองค์ (ยอห์น 17: 24) เรามักรู้จักถ้อยคำเหล่านี้โดยการท่องเหมือนนกแก้วนกขุนทอง แต่ความหมายที่ลึกซึ้งนั้นบ่อยครั้งเราไม่

เข้าใจเลย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วในวันที่พระองค์จะเสด็จกลับมานั้นก็เหมือนสัญญาของความรักและความพิศหวังเพราะเราเชื่อในพระองค์แต่ไม่ได้รักพระองค์อย่างแท้จริงด้วย

ความรักเท่านั้นที่ไม่มีวันสูญสิ้น แม้ความเชื่อนั้นก็ไม่มีวันสูญสิ้น ความเชื่อเปรียบเสมือนผู้เตรียมทางไว้ เราจะใช้ความเชื่อนี้ในชีวิตบนโลกนี้เท่านั้น ในสวรรค์สถานเราจะเห็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และเราไม่ต้องใช้ความเชื่ออีกต่อไป แต่บนแผ่นดินโลก ความรักเจริญอยู่ในเงาของความเชื่อ และตลอดเวลาความรักนั้นรออยู่ด้วยความปรารถนาอันร้อนรน เพราะความรักเพียงอย่างเดียวที่จะทำให้ถึงจุดหมายปลายทาง คือการอยู่ร่วมกับพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าบ่าว จะได้เห็นพระองค์หน้าต่อหน้าและอยู่กับพระองค์สืบไปเป็นนิจกาล

ซาตานพยายามทุกวิถีทางที่จะช่วงชิงเราจากสภาพที่มันสร้างความกลางแกลงใจให้แก่เรา มันชอบเข้ามาเหย้าความคิดของเรา และทำให้เราไม่เข้าใจชัดเจนในเรื่องความรักต่อองค์พระเยซู มันชอบกระซิบกับเราว่าความรักอันมีค่ายังมีคุณค่าอันใดเลย มันชอบใช้ถ้อยคำข้อคิดต่าง ๆ มาทำให้เราสงสัย คริสเตียนหลายคนเลิกสืมนในการที่จะมอบจิตใจให้แก่พระเยซูคริสต์ เพราะได้ยินคำกล่าวว่าเป็นเรื่องความต้องการทางเพศ เป็นความจริงอย่างไม่ต้องสงสัยเลยว่า มีคนบางคนที่มีป่วยทางอารมณ์จิตใจจะยึดความรู้สึกเคร่งศาสนาไว้และเรียกความรู้สึกนั้นว่า “ความรักสำหรับองค์พระเยซู” นี่เป็นเพียงลักษณะการแสดงออกอย่างหนึ่งของผู้ป่วยทางจิต ความรู้สึกเช่นนี้ไม่เกี่ยวข้องกับความรักแท้ของเจ้าสาวต่อองค์พระเยซู และไม่ควรถูกใช้เป็นข้ออ้างที่ก่อให้เกิดความสงสัย องค์พระเยซูคริสต์คงเศร้าพระทัยที่เห็นผู้เชื่อมีความรู้สึกต่อความรักเช่นนี้และเข้าใจความรักเพียงน้อยนิด เมื่อความรักชนิดนี้แบ่งบานอยู่ในจิตใจของบุคคลใด ในทันทีทันใดนั้นบุคคลผู้นั้นก็จะได้รับคำติเตียนจากบุคคลต่าง ๆ ซึ่งไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับความรักนี้และแน่ละย่อมระแวงแกลงใจในความรักชนิดนี้ และแล้วความรักในบุคคลผู้นั้นก็ถูกทำลายลง การเอาหินโม้มูกคอกและถ่วงเสียในทะเล พระเยซูคริสต์ได้กล่าวถึงสิ่งนี้สำหรับผู้ที่กระทำให้ผู้เล็กน้อยสุด เป็นการสมควรแล้วมิใช่หรือสำหรับผู้ทำลายจิตวิญญาณของคนอื่น (มัทธิว 18:6) ใครเล่า คือผู้เล็กน้อย ไม่ใช่บรรดาคนเหล่านั้นที่มีจิตใจต้องการรักองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเขาหมดหัวใจดอกหรือ? เขาเป็นเหมือนเจ้าสาวรักเจ้าบ่าว

แต่อาจจะมึบางคนพูดว่า “แท้จริงนั่นเป็นการแสดงเพื่อปกปิดความต้องการทางเพศ นี่คงรักใครเข้าสักคนแต่ไม่มีทางที่ความรักนี้จะสำเร็จสมประสงค์ เช่นแต่งงานไม่ได้ก็เลยเอาความรักนั้นมามอบให้พระเยซู” แต่คำพูดเช่นนี้ได้ละเลยความจริงทางประวัติศาสตร์อย่างจงใจ แท้จริงความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ตลอดชั่วอายุขัยที่ผ่านมาที่มีทั้งหญิงและชายที่ได้สัมผัสกับพระพรของ “ความรักดั้งเดิม” ความรักของเจ้าสาวต่อองค์พระเยซูมีผู้แต่งงานและมีบุตรด้วย ความรักส่วนตัวที่แต่ละบุคคลมีต่อพระเยซูไม่ใช่ความรักที่ผิดเพราะนั่นคือความรักดั้งเดิม ความรักของเจ้าสาวความรักที่ผิด ๆ นั่นคือ

ไม่ได้รักพระองค์เหนือสิ่งอื่นใดแต่รักคนอื่นแทน ความรักของเจ้าสาวระหว่างบุคคลสองคนนั้นก็มิอยู่จริงฝ่ายเนื้อหนัง แต่ต้องไม่เอาไปปนกับความรักของพระเจ้า สถานภาพของเจ้าสาวก็ดี บิดาก็ดี หรือคนอื่น ๆ ที่เรารู้จักบนแผ่นดินโลกนั้นก็เป็นเพียงแสงสว่าง ๆ และเงาของสิ่งที่แท้ สิ่งที่จริงและสิ่งที่ยั่งยืนนิรันดร์ ซึ่งสูงส่งกว่าเพราะในสวรรค์สถานก็มีสภาพเช่นนี้เหมือนกันคือ สถานภาพของพระบิดาในสวรรค์ เราได้ลืมนางของสิ่งเหล่านี้บนพื้นโลกนี้ สถานภาพของบิดาในโลกนี้ได้รับชื่อและลักษณะสำคัญมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระบิดาองค์แท้จริง (โคโลสี 1:16) ดังนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏบนแผ่นดินโลกนี้เป็นสิ่งที่เสื่อมสลายไป คงทนอยู่เพียงครู่เดียวเป็นเพียงเงาของจริงในสวรรค์ และเพราะในสวรรค์นั้นเรามีพระเยซูผู้ทรงเรียกพระองค์เองว่า “เจ้าบ่าว” (มัทธิว 9: 15,25:1) มังงานมงคลสมรสของพระเมษโปดกและเจ้าสาว (วิวรณ์ 19:7) ดังนั้นในแผ่นดินโลกจึงมีสิ่งเหล่านี้ปรากฏอยู่เช่นกัน เช่นการเป็นเจ้าสาวเป็นเพียงเงาของความจริง เป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของโลกนี้ซึ่งกำลังจะเสื่อมสูญไป เพราะในสวรรค์นั้นจะไม่มีการสมรสกันความรักต่อองค์พระเยซูนั้นจึงไม่อาจนำมาเทียบในมาตรฐานเดียวกันกับความรักฝ่ายมนุษย์ได้

นอกจากปัญหาที่เราไม่นำความรักต่อองค์พระเยซูไปเปรียบเทียบกับความรักที่มีต่อมนุษย์แล้ว ก็ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีก ปัญหาหนึ่งคือการใช้เหตุผลจากสติปัญญา ซึ่งไม่ได้รับการชำระจากพระเจ้า คริสเตียนชอบถกเถียงกันว่า “เจ้าสาวของพระเยซูหมายถึงใคร?” และใครจะเป็นผู้ได้รับเชิญไปในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดกนั้น คริสเตียนหลายคนสรุปเอาว่า เจ้าสาวของพระเยซูประกอบด้วยชาวยิวเท่านั้นทั้ง ๆ ที่พระกายของคริสต์ประกอบด้วยผู้เชื่อจากทุกชาติทุกภาษา ถ้าความจริงเป็นอย่างนั้นเราจะให้คำอธิบายข้อความที่ว่า “นครอันบริสุทธิ์” คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่เป็นเจ้าสาวของพระเมษโปดก” (วิวรณ์ 21:1,9,10) ถ้าอย่างนั้นเราไม่เชื่อหรือว่าการไถ่ขององค์พระเยซูทำให้เราทั้งหลายมีชัยและได้รับสิทธิ์พิเศษที่จะอยู่ในนครนั้น ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วประชากรในนครของพระเจ้าจะต้องเป็นบรรดาคนเหล่านั้นซึ่งยึดมั่นในความรักของเจ้าสาวต่อองค์พระเยซู บรรดาคนเหล่านั้นมาจากชาวอิสราเอลเช่นเดียวกับจากชาติอื่น ๆ คนเหล่านี้ประกอบด้วยชนชาติหลายภาษาซึ่งเป็นธรรมเนียม เจ้าสาวของพระเมษโปดก

ถ้าเราไม่ใช้สติปัญญาวินิจฉัยคำถามว่า เจ้าสาวของพระเยซูคือผู้ใด ถ้าคิดว่าเป็นเพียงชาวยิวทั้ง ๆ ที่พระกายของพระคริสต์ประกอบด้วยผู้เชื่อจากทุกชาติทุกภาษา ก็จะมีคำถามอื่น ๆ เกิดขึ้นอีก พระคัมภีร์มักจะใช้คำว่า “เจ้าสาว” โดยหมายถึงประชากรถึงอิสราเอล หรือคริสตจักรของพระเจ้าไม่มีการกล่าวอ้างถึงแต่ละคนว่าเป็นเจ้าสาวของพระเยซูคำตอบข้างต้นก็จะตอบปัญหานี้ด้วยเหมือนกัน นครบริสุทธิ์นั้นถูกเรียกว่า “เจ้าสาว” ซึ่งหมายความว่าง่าย ๆ ว่าจิตวิญญาณทุกคนที่อาศัยอยู่ในนครนั้นได้ดำรงชีวิตอยู่ในความรักของเจ้าสาวต่อพระเมษโปดก ดังนั้นแต่ละคนก็เป็นเจ้าสาวของพระเมษโปดก

เราไม่ควรยอมให้การตีข้อพระธรรมผิด ๆ พญามารชาดานทำให้เราพลาดจากความจริงที่ว่า เราแต่ละคนนั้นเป็นเจ้าของพระเยซูที่แท้จริง และวันหนึ่งเราจะได้นั่งอยู่ในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดกจริง ๆ มารู้อีกฤทธิ์อำนาจของความรักดี มันรู้ดีเพราะฤทธิ์อำนาจของความรักที่ยิ่งใหญ่บนไม้กางเขนได้มีชัยเหนือมันและเมืองผี สิ่งที่พญามารเกลียดมากที่สุดคือความรัก มันอาจจะมาลกจวเราไป ในรูปของทุกแห่งความสว่างก็ได้ ด้วยคำที่มันใช้อาจจะดูเคร่งศาสนาดี แต่จุดประสงค์ในการใช้นั้นร้ายกาจ แท้ที่จริงก็เพื่อป้องกันเราไม่ให้กลับไปสู่ความรักดั้งเดิมนั่นเอง มันรู้ว่าความรักนั้นมีฤทธานุภาพที่ใดที่มีความเชื่อฟังอย่างแท้จริง ที่นั่นความรักก็ดำรงอยู่ ที่ใดที่ไฟแห่งความรักเผาไหม้อยู่ ที่นั่นอำนาจและเสถียรภาพของพญามารชาดานจะถูกสั่นคลอน ดังนั้นมันจึงเกลียดและแผลงฤทธิ์เมื่อคริสเตียนคนใดคนหนึ่งย่างเท้าเข้าสู่วิถีแห่งความรักนั้น มันจะใช้ทุก ๆ วิถีทางที่จะป้องกันเราไม่ให้เข้าส่วนในคลังสมบัติอันหาค่ามิได้นี้

ที่ใดก็ตาม เมื่อคริสเตียนดำรงชีวิตอยู่ในความรักดั้งเดิมนั้น “ตะเกียงถูกจุดและลูกสว่าง” พญามารชาดาน จะเริ่มดำเนินงานของมันเพื่อขจัดความรักนี้ออกไปอย่างเนบเนียนจนคริสเตียนแทบสังเกตไม่ได้โดยงานของชาดานเริ่มแล้ว มันริษยาความรักที่มนุษย์จะมอบให้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เจ้าบ่าวของเขาทั้งหลายมันรู้ว่าบรรดาคนเหล่านี้แหละเป็นที่ชอบทัยของพระเจ้าและพระเจ้าได้ทรงสร้างอาณาจักรของพระองค์ ไว้เพื่อบรรดาคนเหล่านี้ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งได้หลงหายไปจากพระองค์ ในอาณาจักรของพระเจ้าเขาเหล่านี้จะส่องสว่างดุจดวงอาทิตย์จะได้อยู่กับพระองค์ตลอดเวลา เพราะเขาเหล่านี้เป็นของพระองค์ ชาดานริษยาความรักเช่นนี้ เพราะโดยความรักพวกเขาก็ได้ผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผู้ที่เขารัก และในความรักที่สนิทเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนั้น มีฤทธานุภาพเราจะเห็นภาพนี้ได้ชัดเจน เวลาฝูงชนรวมตัวกันด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง พวกเขาสามารถสร้างพลังต่อต้านศัตรูได้อย่างมั่นคง คำพูดที่ว่า “สามัคคีคือพลัง” ยังคงใช้ได้ทุกยุคทุกสมัย ลองคิดดูเถิดว่าถ้าถ้อยคำนี้จริงในระดับมนุษย์แล้วถ้าเป็นระดับพระเจ้าแล้วจะมีฤทธิ์เดชมหาศาลเพียงใด ดูเถิดมนุษย์ก็ยากไร้มีชีวิตແຫລกเหล่าเต็มไปด้วยความบาป แต่โดยความรักเขาได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระมหากษัตริย์ผู้ปกครองโลก บัดนี้ทั้งสองฝ่ายได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และบัดนี้ระหว่างมนุษย์ผู้ยากไร้ແຫລกเหล่าและเต็มไปด้วยความผิดบาปก็ประกบด้วยฤทธิ์เดชอำนาจที่หลังไหลออกมาเป็นอำนาจที่ไม่มีใครสู้ได้ เพราะเป็นฤทธิ์เดชที่เกิดจากความสัมพันธ์สนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้า เหมือนเจ้าสาวกับเจ้าบ่าว และเจ้าบ่าวผู้นี้ประกบด้วยฤทธานุภาพทั้งสิ้นทั้งบนสวรรค์และบนแผ่นดินโลก

ชาดานรู้อย่างแน่ชัดว่า ความรักที่คริสเตียนมีต่อพระเยซูก่อให้เกิดผลอะไร มันรู้ว่าพระเยซูคือผู้ใด มันรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นถ้าเรารักพระองค์ มันรู้ว่าการติดสนิทระหว่างองค์พระเยซูกับผู้ที่พระองค์ได้แล้วจะก่อให้เกิดอะไรขึ้น มันรู้ว่าจะเป็นสิ่งยิ่งใหญ่ประกอบด้วยพลังอันเปี่ยมล้นหาที่เปรียบมิได้ เมื่อ

พระเจ้าทรงเข้าสนิทเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความรักกับมนุษย์ซึ่งเป็นคนบาป มารู้ถึงฤทธิ์เดชอันอุดมของพระองค์ผู้ปลดคนออกจากเทวบัลลังก์ และเมื่อมันมองดูพระเยซู มันก็เห็นพระองค์ผู้ทรงมีชัย พระองค์ผู้ทรงทำลายอำนาจมืดของมันด้วยพระโลหิตจากบาดแผลของพระองค์ ดังนั้นมันจะยอมเสียยอมทำทุกประการเมื่อผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสนิทกับพระองค์ผู้เป็นเจ้าโดยความรัก แน่แน่นอนซาตานรู้ดีเพราะมันได้ลิ้มรสแห่งความขมขื่นของการพ่ายแพ้เนื่องด้วยการกระทำของความรักอันยิ่งใหญ่ ผู้ที่ดำรงอยู่ในความรักนี้จะประกอบกิจโดยฤทธิ์เดชเต็มขนาดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นเสมือนคบเพลิงที่ถูกโชติช่วง และสามารถจะทำให้ป่าทั้งปาลูกช่วงโชติขึ้นได้ ความรักเช่นนี้จะจุดไฟให้แก่บุคคลอีกหลาย ๆ คน เพราะความรักคือชีวิตและชีวิตจะก่อให้เกิดชีวิต

พญามารซาตานจะขัดขวางอำนาจและพระพร ซึ่งเราจะได้รับจากความรักของเจ้าสาวต่อพระเยซูนี้ มันอยากจะทำลายเราลงเมื่อคืนและอยู่ในความมืดกับมัน มันไม่ชอบให้เราได้รับสิ่งที่มันไม่ได้รับ มันจึงพยายามทุกทางที่จะขโมยความรักนี้ไปจากเรา ด้วยรู้ว่าเมื่อเราสูญเสียความรักนี้ไป ความสุขของเราที่เหี่ยวเฉาไปด้วย คริสเตียนทุกคนจะต้องระวังภัยนี้ไว้ให้ดี “ท่านทั้งหลายจงสงบใจ จงระวังไว้ให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่านคือมารวนเวียนอยู่รอบ ๆ จุดสิงห์คำรามเที่ยวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้” (คูเปโตร 5:10) ถ้ามันทำลายไม่ได้ มันจะพยายามทำลายความรักนี้และเราก็จะเหมือนตายทั้งเป็นเมื่อเราถูกแยกออกจากพระองค์ผู้ทรงเป็นชีวิตและความรักทั้งในแผ่นดินโลกนี้และตลอดนิรันดร์กาล

ไม่มีอะไรที่บริสุทธิ์นุ่มนวลและละเอียดอ่อน แต่ทว่าทำให้สูญหายไปได้ง่ายเหมือน “ความรักดั้งเดิม” ความรักของเจ้าสาวต่อองค์พระเยซูนี้ องค์พระเยซูเคยเตือนบ่อยครั้งว่า “จงเฝ้าระวังให้ดี” คำนี้เสมือนเตือนให้ระวังรักษาไว้ให้ดี พวกเราจะต้องเป็นเหมือนคนยามระวังเหตุ เราจะต้องระวังรักษาอะไรหรือ? เหนือสิ่งอื่นใดก็คือเราต้องระวังว่าชีวิตคริสเตียนของเราดำรงอยู่ในความรักดั้งเดิมหรือไม่ เราจะต้องชิงชัยและต่อสู้ทุกสิ่งที่จะขัดขวางความรักนี้ เราจะเป็น “คนแปลกหน้า” ต่อความรักดั้งเดิมไม่ได้ เราจะต้องสัมผัสกับความรักครั้งแรกทุก ๆ วันมิฉะนั้นคำเตือนของพระเยซูคริสต์จะมาถึงเราคือ “เราจะยกคันประทีปของเจ้าเสีย เราจะตัดเจ้าทิ้งไป”

ถ้าความรักดั้งเดิมมีความสำคัญมากสำหรับพระเยซูแล้ว ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดความรักเช่นนี้ควรมีความสำคัญสำหรับเรา และเป็นของประทานที่มีค่ามากที่สุดที่เราอาจจะรับได้ เราควรจะต้องต่อสู้เพื่อความรักนี้และแสวงหาด้วยสุดใจยอมสละทุกสิ่งเพื่อให้ได้ความรักนี้

“แม้ว่าคนใดจะเอาทรัพย์สมบัติในเขี้ยวเรือนของตนทั้งสิ้นมาแลกกับความรักนั้น คนนั้นคงจะได้รับความหมั่นประมาทจากคนทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง

(ซาโลมอน 8: 7)

ทรัพย์สินบัติทั้งสิ้นของมนุษย์นั้นด้อยค่าเมื่อเทียบกับความรักต่อพระเยซู และเมื่อเราได้รับความรักนี้คืนกลับมาเราควรจะได้รักษาไว้ เสมือนทรัพย์สินอันมีค่าที่สุดของเรา เราจะยอมเสียความรักนี้ไปแม้แต่ส่วนน้อยนิดไม่ได้เลย

5. ผู้ที่ได้รับการยกโทษมากที่สุด

ถ้าความรักดั้งเดิมของเราต่อองค์พระเยซูเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่ง....

ถ้าความรักนี้มีฤทธิ์อำนาจมาก....

ถ้าชีวิตของเราในโลกนี้ และในนิรันดร์กาล ขึ้นอยู่กับเรื่องนี้....

คำถามง่าย ๆ ที่เราควรจะถามก็คือ เราจะต้องทำอะไร ความรักเช่นนี้จึงจะหลั่งไหลออกมาจากจิตใจของเรา ทำอย่างไรจึงจะรักษาความรักนี้ไว้ได้ ทำอย่างไรความรักนี้จะเจริญเติบโตเข้มแข็งขึ้น

พระวณะของพระเจ้าได้ให้คำตอบไว้แล้ว....” ผู้ที่ได้รับการยกโทษน้อยก็รักน้อย” (ลูกา 7:47) หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่า “ผู้ที่ได้รับการยกโทษมากที่สุดก็รักมากที่สุด” นี่คือคำตรัสของพระเยซูต่อหญิงคนชั่วในลูกาบทที่ 7 พระองค์ได้ตรัสเดียวกันกับซีโมนคนฟาริสีด้วย พระองค์ได้เล่าคำอุปมาเรื่องเจ้าหนี้กับลูกหนี้สองคน และทรงตั้งคำถามว่า “ลูกหนี้คนไหนจะรักเจ้าหนี้มากกว่ากัน” (ลูกา 7:42) และซีโมนตอบว่า “ข้าพเจ้าคิดว่าคนซึ่งเจ้าหนี้ยกโทษให้มากที่สุด” พระเยซูตรัสกับซีโมนว่า “ท่านพูดถูกแล้ว” (ข้อ 43) ในกรณนั้นพระเยซูได้ทรงวางรากฐานแห่งความจริงทางจิตวิญญาณไว้ คนที่จะรักพระเยซูมากที่สุดคือคนที่ เป็นหนี้พระองค์มากและได้รับการยกโทษมากที่สุด

แต่ซีโมนคนฟาริสีก็ได้รับรู้เกี่ยวกับการยกโทษบาปเหมือนกันมิใช่หรือ คู่มืออธิษฐานของเขาคือบทเพลงสดุดีซีโมนคงจะท่องจำจนขึ้นใจได้ว่า “ผู้ซึ่งความผิดบาปของเขาได้ถูกยกเสียก็เป็นสุข” (สดุดี 32:1) หรือแม้แต่บทสดุดีซึ่งแสดงถึงความสำนึกบาปอันยิ่งใหญ่เช่นบทที่ 51 เป็นต้นแต่การรู้โดยถ้อยคำเท่านั้นไม่พอ จะต้องเป็นการสำนึกถึงความบาปของตัวเอง และสำนึกว่าความบาปของเราได้รับการยกโทษและชำระล้างแล้ว ความรู้สึกเช่นนั้นทำให้น้ำตาต้องหลั่งไหลออกมา ให้เราดูเถิดคนบาปผู้นั้นที่น้ำตาของเขาไหลชุ่มพระบาทขององค์พระเยซู เธอได้นำน้ำตามาถวายพระองค์ น้ำตาที่มาจากจิตใจที่แตกสลาย ซีโมนไม่รู้จัก “น้ำตาของการกลับใจ” เช่นนี้ เขามิได้ทุ่มตัวลงแทบพระบาทขององค์พระเยซูเพราะจิตใจของเขายังไม่แตกสลายเขานั่งอยู่ตรงกันข้ามพระเยซูด้วยความไว้วางใจในความชอบธรรมของตนเอง เขามองดูคนอื่น มองดูผู้หญิงนั้นและตัดสินเธอ และเขาไม่ได้หยุดอยู่แค่นั้น เขามองดูองค์พระเยซูด้วย ด้วยความไว้วางใจในความชอบธรรมของตนเองอย่างปราศจากความละอาย เขาตั้งคำถามพระองค์ถึงสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำและสิ่งที่พระองค์ตรัส ที่ไม่ใช่การแสดงออกธรรมดา ๆ ทั่วไปดอกหรือ? เรามักพบการแสดงออกเช่นนี้ในบุคคลต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้ากำลังชำระและขัดเกลา เมื่อความทุกข์ยากมาถึงตัวเขาหรือครอบครัวของเขา เราโต้แย้งกับพระเจ้าและพูดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขานั้นไม่ถูกต้องไม่ยุติธรรม

ซีโมนประดับตัวเองอย่างโอ้อวดด้วยเกียรติยศและความชอบธรรมของตน นี่เองเป็นเหตุให้เขาไม่อาจร้องไห้ให้แก่ความผิดบาปของเขา เขาไม่ได้สัมผัสกับการให้อภัยบาปเขาจึงไม่รู้ถึงบุญทรัพย์อันมีค่าซึ่งเป็นหลักกำเนิดของสารพัดสิ่ง นั่นคือความรักต่อองค์พระเยซู พระเยซูได้พูดเตือนสติเขาอย่างร้อนพระทัยว่า “เราได้เข้ามาในเรือนของเจ้า” (ข้อ 45) และต่อจากนั้นพระองค์ได้พูดย้ำอีกถึงสามครั้งว่า ท่านไม่ได้กระทำการนี้ แต่ความรักได้กระทำการเหล่านี้ ความรักไม่เคยหยุดยั้งจากการกระทำเลย

ในพระวจนะตอนนี้อีกพระเยซูได้เผยให้เห็นอย่างชัดเจน ถึงรากฐานของความรักของเราต่อองค์พระเยซู นั่นคือ การกลับใจและการเสียใจในความผิดบาปของเรา ถ้าบุคคลใดได้รู้สำนึกในความผิดของเขาและเสียใจในความผิดนั้น จิตใจของเขาจะเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากจะแตกสลายลง เขาจะเห็นได้อย่างชัดเจนถึงสิ่งที่เขากระทำต่อบุคคลอื่นที่เขาไม่สามารถลบล้างความผิดนั้นหรือ ชดใช้ความผิดนั้นได้แต่ความผิดนั้นทำให้เขาต้องอยู่แทบพื้นดินด้วยการถ่อมใจลง เป็นความจริงที่ว่าผู้มีความหมายที่แบกความผิดอันหนักแต่ความผิดนั้นก็ไม่มี ความหมายสำหรับเขาเลย เขามักยกไหล่และพูดว่า “เราก็นุชยัธรรมดาคนหนึ่ง และเราทุกคนก็เป็นคนบาปทั้งนั้น ไม่มากก็น้อย” บุคคลเหล่านี้จะไม่มีความเข้าใจได้เลยว่าพวกเขาไม่สามารถจะชำระความผิดหรือลบล้างความบาปของเขาด้วยตาของเขาเองได้เลย

องค์พระเยซูทรงต้องการนำเราให้เข้ามามีความสัมพันธ์เช่นนี้กับพระองค์ นี่ก็คือจุดเริ่มต้นของการที่จะมีความรักที่แท้จริงต่อพระองค์ สิ่งง่าย ๆ นี้แหละเป็นสิ่งที่จำเป็นเราจะต้องสังเกตรู้ความผิดบาปของเราอย่างทะลุปรุโปร่ง เราจะต้องเห็นชัดถึงความบาปซึ่งเราได้กระทำต่อเพื่อนบ้านของเราทุก ๆ วัน เช่นการเป็นคนกระด้าง พิพากษาพี่น้องด้วยถ้อยคำ อิจฉาริษยา ไม่สัจย์ซื่อ ปราศจากความรัก และมีจิตใจที่แข็งกระด้างต่อเขาเป็นต้น สิ่งเหล่านี้นำความทุกข์ใจมาสู่เพื่อนบ้านของเราและทำลายชีวิตของเขา แต่เราไม่เห็นว่สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องน่าเศร้าที่สุด เราเชื่อในองค์พระเยซูและเรายอมรับว่าเรากระทำบาปต่อพระเจ้าและพี่น้องของเราเสมอ แต่ในชีวิตจริง ๆ ของเรา ขณะที่ความผิดบาปนั้นปรากฏอยู่อย่างชัดเจน เรากลับแลไม่เห็น และในทางตรงกันข้ามเรากลับป้องกันตัวของเราเองว่า สิ่งที่เราทำ สิ่งที่เราพูดก็ไม่เลวจนเกินไป แต่ในขณะที่เดียวกันเราเห็นความผิดบาปในผู้อื่นอย่างชัดเจน

สิ่งนี้เป็นขั้นแรก ถ้าเราต้องการมีความรักแท้ขององค์พระเยซู เราต้องขจัดความบาปของเราทุก ๆ วัน โดย อธิษฐานเฉพาะพระพักตร์พระเยซูว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานตาให้ข้าพระองค์เห็นขอโปรดสำแดงความบาปของข้าพเจ้า ขอโปรดแสดงความผิดของข้าพระองค์” ทุก ๆ วัน เราต้องขอให้ มีหูที่จะได้ยินถ้อยคำของพระองค์คริสต์แก่เราว่า “นี่คือสิ่งที่เจ้าไม่ได้กระทำเพื่ออาณาจักรของเรา นี่คือนี่สิ่งที่เจ้าไม่ได้กระทำเพื่อเราเป็นส่วนตัว เจ้าไม่ได้ถวายสมบัติของเจ้าแก่เรา จิตใจของเจ้ายังติดพันอยู่กับผู้อื่น เจ้าไม่ได้ละทิ้งเขาเหล่านั้นเพื่อเห็นแก่นามของเรา และเจ้ามิได้ทำสิ่งนี้แก่เราเพราะเจ้าไม่ได้กระทำต่อเพื่อนบ้านของเจ้าเพราะว่าเราเชื่อมเยือนเจ้าโดยทางพวกเขา”

ความบาปจะไม่นำความทุกข์ใจมาให้เราจนกว่าเราจะเห็นความบาปนั้นอย่างชัดเจนในชีวิตของเรา พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้เราได้สังเกตเห็นความบาป “จะมีความยินดีในสวรรค์เมื่อมีคนใดคนหนึ่งกลับใจ” (ลูกา 15:7) คำอธิษฐานที่แสดงความเสียใจในความผิดบาป และกลับใจใหม่เป็นคำอธิษฐานที่พระเจ้าจะทรงตอบ และพระองค์จะทรงกระทำยิ่งกว่านั้นอีกคือ จะทรงกระทำให้เราารู้สึกเจ็บปวดกับความผิดบาปของเราจนต้องซบหน้าลงร้องไห้ที่แทบพระบาทของพระเยซู เหมือนหญิงคนบาปนั้น และถ้าเรากระทำผิดต่อผู้ใด เราก็จะถ่อมใจลงต่อหน้าเขาและขอรับการอภัยบาป

โดยการกลับใจนั้นแม้ความบาปก็อาจกลับกลายเป็นผลดีที่เรา มีผู้หญิงคนหนึ่งได้มีประสบการณ์เช่นนี้ เธอได้สนิทสนมกับชายคนหนึ่งซึ่งแต่งงานแล้วมาเป็นเวลาหลายปีเธอเป็นคริสเตียน แต่พญามารซาตานได้หลอกลวงเธอว่าพระเจ้าได้ทรงนำเธอให้มาสนิทสนมกับชายผู้นี้ ชายผู้นี้เป็นคนเดียวที่เธอให้ความไว้วางใจ ปรีกษาปัญหาหัวใจของเธอเขาทั้งสองเข้าใจซึ่งกันและกันราวกับว่าเขาได้ถูกสร้างมาเพื่อกันและกัน เขาเป็นคนที่ทำให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเธอเจริญขึ้น ความสัมพันธ์เช่นนี้จะกลายเป็นความบาปได้อย่างไรกัน? แต่ในที่สุดแสงสว่างของพระเจ้าได้ส่องให้ฝ่ายหญิงรู้ว่าความสัมพันธ์เช่นนี้เป็นความผิดบาป เธอได้เห็นความผิดอันยิ่งใหญ่ที่เธอได้ทำลายความสุขในชีวิตสมรสของผู้อื่นคำพิพากษาในมัทธิว บทที่ 5 ได้เข้ามาติดเดือนอยู่ในสามัญสำนึกของเธอ คือแม้มองผู้อื่นด้วยความกำหนดก็ได้ล่วงประเวณีฝ่ายจิตใจแล้ว “ถ้าตาขวาของเจ้าเป็นเหตุให้เจ้าทำบาปจงควักทิ้งเสีย” (ข้อ 29) ด้วยสำนึกนี้ “น้ำตาของการกลับใจ” ได้หลั่งไหลออกมา เธอได้สารภาพบาปและตัดความสัมพันธ์กับชายนั้น โดยสิ้นเชิง และด้วยความเสียใจและการกลับใจโดยพระเมตตาพระเจ้านี้ เป็นเหตุให้เธอกลับมีความรักอันยิ่งใหญ่ต่อองค์พระเยซู

การกลับใจเช่นนี้ก่อให้เกิดความโสมนัสยินดีจากองค์พระเยซู และในทางกลับกัน ไม่มีอะไรที่ทำให้องค์พระเยซูหนักพระทัยเท่าที่ศนคติของพวกฟาริสี ผู้เห็นความชอบธรรมของตนและไม่กลับใจ พวกเขาารู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า พวกเขามีความรู้ในพระคัมภีร์เดิม พวกเขารักยาพระบัญญัติ นี่ก็แสดงถึงความเชื่อ พวกเขาใช้เพื่อนบ้านนี่ก็แสดงถึงความเชื่อ พวกเขาเคร่งครัดในการอธิษฐานของเขาแต่พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องความรักของพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่สามารถพูดถึงหนึ่งด้วยน้ำตาและความทุกข์ใจว่า “ขอพระเจ้าทรงโปรดเมตตาต่อข้าพระองค์คนบาปด้วย” ผู้ที่กล้ากล่าวเช่นนี้จากใจจริงนั้นเป็นผู้ที่รักองค์พระเยซู เพราะเขาค้นพบว่าพระเยซูทรงต้อนรับเขาเมื่อกลับใจจากความผิดบาปและทรงให้อภัยและยกโทษให้ และทรงโปรดให้เขาได้เข้าใกล้พระทรงของพระองค์ เขาได้พบสิ่งซึ่งบุตรน้อยที่เคยหลงหายได้ค้นพบ นั่นคือแม้ความบาปของเขาจะสูงท่วมหัว บิดาก็ยังต้อนรับเมื่อกลับมาด้วยการเลี้ยวผลองใหญ่ เขาจะตอบแทนความรักเช่นนี้ด้วยอะไรเล่านอกจากรักตอบนั้นจนหมดใจด้วยความสำนึกในพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

เป็นพระคุณอะไรเช่นนี้ที่พระเจ้าทรงกำหนดให้ “จิตใจที่แตกสลาย” เป็นจุดเริ่มต้นของการรื้อฟื้นความรักดั้งเดิม คือจิตใจที่โศกเศร้าในความคิดบาป สิ่งทีก่อให้เกิดความรักของเจ้าสาวที่แท้จริง เพราะไม่มีการหลอกลวงในความทุกข์ระทม เมื่อความโศกเศร้าสวมทับความรักของข้าพเจ้า ความรักนั้นเป็นความรักแท้ เพราะไม่ได้เกิดจากอารมณ์ ความรู้สึก หรือความเข้าใจใด ๆ เราจะต้องเข้าใจให้ดีกว่าความรักซึ่งมิได้ฝังรากอยู่ในความทุกข์ระทมนั้นเป็นเพียงความเขลาเท่านั้น เสมือนท้องฟ้าสีแดงในยามรุ่งอรุณซึ่งจะจางหายไปอย่างรวดเร็ว อารมณ์รักเช่นนั้นอาจจะนำมาซึ่งความยุ่งยากไร้วานได้ แต่จิตใจที่แตกสลายของคนบาปซึ่งถ่อมใจลงและสยบลงนั้นแตกต่างออกไป สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งเบาหวิวหรือหวาฟ้ายจิตวิญญาณ สิ่งนี้แตกต่างโดยสิ้นเชิงกับความเข้าใจฝ่ายเนื้อหนังยิ่งไปกว่านั้นพญามารซาตานจะหลอกลวงบุคคลเหล่านี้ ด้วยความรักที่แม่จะดูแลเมื่อถอดหน้ากากออกแล้ว ก็เผยให้เห็นถึงความรักที่เห็นแก่ตนและเป็นฝ่ายมนุษย์ เพราะพญามารสำแดงได้แต่ความหยาบช้ำมันถ่อมใจไม่เป็น มันจะหนีหน้าทุกคนที่ถ่อมตัวลงอยู่แทบพระบาทของพระเจ้า แต่พระเจ้าจะยกคนนั้นขึ้นและโอบอุ้มเขาไว้ที่พระทรงของพระองค์ ความรักที่พระองค์พระราชทานแก่คนผิดคนบาปผู้ซึ่งพระองค์ทรงโปรดยกโทษเสีย เป็นเหตุให้พวกเขารักตอบพระองค์ เพราะพวกเขาไม่เข้าใจได้เลยว่า เหตุใดพระเยซูจึงทรงรักพวกเขา ผู้ซึ่งเต็มไปด้วยความบาปและความผิดมากมาย

ในทุกยุค ทุกสมัยบุคคลผู้ซึ่งเห็นอย่างชัดเจนว่าเขาเป็นคนผิดคนบาป บุคคลผู้ซึ่งร้องไห้เพราะความผิดบาปของเขา เป็นคนที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้ามาก เราเห็นตัวอย่างได้ใน มารีย์ มักดาลา เราเห็นตัวอย่างนี้ในอัครสาวกเปโตรเปโตรได้ผลลอกกระทำผิดบาป ท่านได้ปฏิเสธองค์พระเยซูและเมื่อท่านร้องไห้ด้วยความขมขื่นเพราะความบาปนั้น องค์พระเยซูได้ตั้งคำถามท่านถึงความรักของท่านที่มีต่อพระองค์ ตอนนั้นท่านนั้นที่เปโตรสามารถตอบได้อย่างหมดหัวใจว่า... “พระองค์ทรงรู้ว่าข้าพระองค์รักพระองค์” (ยอห์น 21:15) ความรักแท้ต่อองค์พระเยซูได้เกิดขึ้นในใจของท่าน และความรักนี้ได้ถูกรักษาไว้แม้เมื่อท่านต้องติดตามพระเยซูไปในความลำบากและการทนทุกข์ทั้งปวงแม้จนนำท่านเข้าสู่ความตายที่ดี อัครสาวกเปาโลก็ได้รับพระคุณนี้เช่นกัน ท่านเคยข่มเหงพวกคริสเตียน ในบั้นปลายแห่งชีวิตของท่าน ความบาปอันยิ่งใหญ่กระทำให้ท่านถ่อมใจลงแทบพื้นดินครั้งแล้ว แต่ถึงกระนั้นท่านก็รักองค์พระเยซูเหนือสิ่งอื่นใด และทุ่มเทชีวิตรับใช้พระองค์โดยหมดจิตหมดใจ ฟรานซิสแห่งอัสซีซีได้แสดงถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของท่านต่อองค์พระเยซูเหมือนกัน ความร้อนรนแห่งความรักของท่านต่อองค์พระเยซูได้ก่อให้เกิดความรักเช่นเดียวกันนี้ในบุคคลอื่นแม้ในปัจจุบันนี้ และความรักเช่นนี้เกิดจากการสำนึกและเสียใจในความผิดบาปอย่างลึกซึ้ง

นี่แหละคือเหตุผลที่ว่าเหตุใดพระเจ้าจึงทรงพิพากษาลงโทษเราอย่างรุนแรงครั้งแล้วครั้งเล่า พระองค์ทรงต้องการให้เราเสียใจในความผิดบาปของเรา ต้องการให้เรายอมเปลี่ยนวิถีของเราเพื่อจะรื้อ

พื้นความรักดั้งเดิมกลับคืนมาพระเจ้าจะทรงนำเราเข้าสู่การตีสอนอันเข้มงวด โมเสสดีก็อ่อนกินจนน้ำ พลุออกมาฉันใด พระเจ้าจะทรงดีใจหินของเราด้วยการลงโทษครั้งแล้วครั้งเล่า จนกว่าน้ำตาแห่งการ กลับใจจะหลั่งไหลออกมาฉันนั้น และกระแสน้ำแห่งความรักจะไหลท่วมท้นออกมา พระองค์ทรงรู้ดี ว่าไม่มีทางอื่นอีกเลยที่จะนำเรากลับมามีความรักแบบเจ้าสาวที่แท้จริงได้ พระองค์ทรงรู้จักเรา พระองค์ ทรงรู้ถึงความทะนงในความชอบธรรมของเรา ซึ่งปฏิเสธพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็มิได้รักพระองค์ พระองค์จึงทรงติดตามเราด้วยความรักโดยการตีสอน เพื่อตีแผ่ให้เรา รู้จักตัวเองอย่างแท้จริง พระองค์ ทรงทำลายความมั่นใจในความชอบธรรมและความกระด้างหยาบคายของเราพระองค์จะนำเราเข้าสู่ ความย่อยยับและบอกให้เรา รู้ถึงความผิดบาปของเรา

เมื่อเราสังเกตเห็นความผิดบาปของเรา รู้ถึงความสำคัญของการยกโทษบาปของพระเยซูแล้ว เราก็ จะเข้าไปใกล้ชิดพระองค์ พระองค์เป็นบุคคลเดียวเท่านั้นที่จะนำเราเข้าสู่จุดนี้ และเมื่อเราได้ลิ้มรสความรัก แห่งการอภัยโทษบาปขององค์พระเยซูแล้ว เราก็ควรจะถวายชีวิตจิตใจทั้งหมดโดยสิ้นเชิงต่อพระองค์ ด้วยความชอบพระคุณยิ่ง มิใช่หรือ?

การตีสอนของพระเจ้านำมาซึ่งการรับพระพรอันใหญ่หลวง การตีสอนนั้นนำมาสู่ความเสียใจ ในความผิดบาปและนำมาสู่ความรัก ข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งนี้อย่างชัดเจนในชีวิตของบุคคลคนหนึ่งซึ่ง ข้าพเจ้ารู้จัก เมื่อหลายปีมาแล้วข้าพเจ้าได้รับข่าวว่าบุคคลคนนี้ได้รับบาดเจ็บสาหัสเนื่องจากอุบัติเหตุ ทางรถยนต์ ขณะที่เดินทางไปพักผ่อน สามีของเธอเสียชีวิตในอุบัติเหตุคนั้น เธอนอนพักรักษาตัวอยู่ใน โรงพยาบาลทางตอนใต้ของประเทศเยอรมัน เขาทั้งสองเป็นคู่สมรสตัวอย่างแต่ในชั่ววินาทีเดียวที่สามี ถูกพรากไปจากเธอ เป็นสิ่งที่เธอเหลือจะเข้าใจได้ ความสิ้นหวังท่วมท้นตัวเธอ จิตใจของเธอมืดเหมือน ยามเที่ยงคืนที่มีมืดมิดที่สุด ผู้เป็นสุดที่รักในชีวิตของเธอผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเธอที่สุด ถูกพรากไปจากเธอใน พริบตาเดียวอย่างไม่คาดคิด ในใจของเธอว่างเปล่า และเต็มไปด้วยความว้าเหว ความเจ็บปวดเช่นนี้จะมี วันสิ้นสุดลงหรือ? เธอมองไม่เห็นทางใดที่จะออกจากความมืดมิดนี้

เธอได้หันมาแสวงหาพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่พระเจ้าไม่มีความสำคัญต่อ ชีวิตของเธอ และมาถึงตอนนี้เอง เธอได้ติดต่อกับคริสเตียนที่มีความเชื่อมั่นหลายคน และเนื่องด้วย เหตุการณ์นี้เอง เธอได้กลับมามีความสัมพันธ์กับองค์พระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง การตีสอนของพระเจ้า ได้นำมาซึ่งของประทานอันยิ่งใหญ่ สิ่งแรกคือเธอสำนึกในความผิดบาปของเธอ เมื่อก่อนนี้เธอให้พระ เยชูคริสต์อยู่นอกชีวิตของเธอ เดียวนี้สิ่งใหม่ได้เกิดขึ้นในจิตใจของเธอ เมื่อองค์พระเยซูเสด็จมาหาเธอ ยกโทษให้เธอและปลดปล่อยจิตใจของเธอ เธอก็รักพระองค์จนหมดชีวิตจิตใจ นับตั้งแต่นั้นมาเธอก็ กลายเป็นคนที่เจียบสงบ ปราบปรามที่จะติดตามและรักองค์พระเยซู

ความรักดั้งเดิมต่อองค์พระเยซูเป็นความสุขอันยิ่งใหญ่ เป็นพระพรอันมีค่าที่สุดที่มีมาถึงเรา ผู้ที่จะได้รับความรักนี้ต้องยอมต่อการติสสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมาถึงเราในหลาย ๆ ทาง ทางบุคคลต่าง ๆ ทางความสัมพันธ์ทางเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งตรงข้ามกับความปรารถนาแผนการ และความตั้งใจของเรา เมื่อประสบกับการติสสอนเราจะต้องพูดว่า “ข้าพระองค์มอบตัวไว้ในพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์” ผู้ทรงติสสอนข้าพระองค์ เพราะเหตุความบาปของข้าพระองค์” องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรอคอยเราและปรารถนาที่จะได้รับความรักของเรา เมื่อทรงนำเราเข้าสู่การทดสอบ และเราขอมถ่อมใจและยอมรับความผิดบาปของเราเฉพาะพระพักตร์พระองค์นั้น พระองค์จะไม่ทรงฟื้นฟูความรักดั้งเดิมแก่เราหรือ? พระองค์จะไม่ทรงประทานความรักนี้เพิ่มเติมขึ้นเสมอหรือ?

ด้วยเหตุนี้วิธีที่จะนำเราไปสู่ความรักอันยิ่งใหญ่ต่อองค์พระเยซูก็ง่ายจริง ๆ เด็ก ๆ ก็เข้าใจและทำได้ด้วยเราเพียงแต่เรียนรู้ที่จะพูดว่า “ยอม” ต่อทุกสิ่งที่เป็นมาจากการลงโทษและการติสสอนของพระเจ้า หรือคำตำหนิตีเดียของมนุษย์ เราต้องยอมรับการพิพากษาเหล่านี้ โดยไม่ได้ตอบ ไม่แก้ตัว ในชีวิตของเราทุก ๆ วันถ้าเราเรียนรู้ที่จะยอมรับความผิดบาปของเรา เราก็เปิดจิตวิญญาณของเราต้อนรับความรักของพระองค์อย่างกว้างขวาง เราจะโทษคนอื่นไม่ได้ เมื่อเกิดความขุ่นใจหรือการแตกแยกระหว่างเรากับคนอื่น ๆ เราต้องยอมรับผิดโดยดี ถ้าเราทำไม่ได้ความรักของเจ้าสาวจะไม่เจริญขึ้นในเราอย่างแน่นอน แต่ถ้าเรายอมรับความผิดบาปของเราต่อหน้าพระเจ้าและมนุษย์พระเจ้าก็จะไม่ทรงตีแต่ความผิดบาปนั้น พระองค์จะประทานความรักของพระองค์ให้แก่เรา และความรักซึ่งพระองค์ทรงโปรดประสิทธิ์ประสาทให้เรา ก็จะไหลย้อนกลับไปหาพระองค์ เป็นความรักอันยิ่งใหญ่ของเจ้าสาวที่มีต่อองค์พระเยซูคริสต์

6. ความรักต่อองค์พระเยซูความรักต่อพี่น้อง

เมื่อองค์พระเยซูทรงสำแดงพระคุณแก่ผู้ใดด้วยความรักอันประกอบด้วยการให้อภัยโทษในความผิดบาปแล้วความรักของพระองค์จะก่อให้เกิดความปรารถนาอย่างหนึ่งขึ้นในจิตใจของเขาคือ ต้องการแบ่งปันความรักที่เขาได้รับมานั้นกับผู้อื่น วิธีทางขององค์พระเยซูย่อมหมายถึงการดำรงชีวิตตามแบบที่พระองค์ทรงวางไว้ด้วยพระชนมชีพของพระองค์เอง และลักษณะสำคัญของพระชนมชีพของพระองค์ก็คือ พระองค์ทรงถวายพระชนมชีพเพื่อพี่น้องด้วยความรัก

ความรักของพระองค์เป็นเหตุเร่งเร้าให้องค์พระเยซูเสด็จมาหามนุษย์ ความรักนั้นทำให้พระองค์ยอมละทิ้งความสัมพันธ์อันสนิทกับพระบิดา และละจากรัศมีภาพแห่งสวรรค์เพื่อลงมาร่วมชีวิตกับผู้ซึ่งพระองค์ทรงสร้างขึ้น พระเยซูทรงเป็นศิระของเราระหว่างที่เราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ วิธีที่พระองค์เคยดำเนินไปนั้นเดี๋ยวนี้พระองค์ประสงค์จะให้เราเดินไปด้วย เพราะความรักที่เรามีต่อองค์พระเยซูเป็นเหตุให้เราไปเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์และพระวิญญาณของพระองค์ ความรักที่เรามีต่อพระเยซูช่วยให้เรารักทุก ๆ คนที่เป็นของพระองค์ รักทุกคนที่พระองค์ทรงรักและสิ้นพระชนม์เพื่อเขา ความรักแท้ที่เรามีต่อพระเยซูนั้นไม่ใช่ความสัมพันธ์เป็นส่วนตัวที่เรามีต่อพระองค์เท่านั้น เป็นความรักที่ลึกซึ้งกว่าความรู้สึกที่ใคร ๆ ก็อาจจะมีได้ ตามถ้อยคำในพระวาจาของพระเจ้า เป็นไปไม่ได้ที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะรักพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง แต่ไม่รักพี่น้องของตน การรักพระเยซู หมายถึงรับใช้พระองค์ในหมู่พี่น้องพวกสาวกได้มี ประสบการณ์กับสิ่งนี้ในทันทีทันใดหลังวันที่พระเยซูฟื้นคืนพระชนม์ เมื่อเขาได้รับการกิจจากพระองค์นั้นไม่มีครั้งใดที่ความรักของพวกเขาจะถูกโชติช่วงขึ้นใหม่เท่าครั้งนี้ องค์พระเยซูได้ตรัสถามเปโตรถึงความรักของท่านและจบถ้อยคำสนทนาด้วย คำสั่งที่ว่า “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเรา (ยอห์น 23:15) ถูกแล้ว ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดรักองค์พระเยซูความรื่อนรนจะเกิดขึ้นกับเขา นั่นก็คือความรักอย่างที่องค์พระเยซูตรัสว่า “เขาทั้งหลายจะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเราก็คือ เพราะเจ้าทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน” (ยอห์น 13:35) องค์พระเยซูสรรเสริญหญิงที่เคยเป็นคนชั่วว่า “นางรักมาก” (ลูกา 7:47) ถ้อยคำนี้แลถึงความรักต่อพระองค์เป็นประการแรก แต่มันลึกซึ้งกว่านั้นเสียอีก ซึ่งหมายรวมไปถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วย ฟรานซิสแห่งอัสซีซีรักองค์พระเยซูคริสต์ด้วยความรักอันลุ่มหลง ยากจะหาผู้ใดเทียบได้ ในองค์พระเยซูคริสต์นั้นท่านได้พบ “เจ้าบ่าวแห่งจิตวิญญาณของท่าน” ดังที่เราได้เขียนไว้แล้วในบทต้น ๆ ว่า ตอนที่ท่านกลับใจใหม่นั้น จิตใจของท่านถูกเติมให้เต็มด้วย “ความหวานล้ำขององค์พระเยซู” อะไรเป็นผลที่ตามความรักอันยิ่งใหญ่นี้มา ที่องค์พระเยซูคริสต์ทรงสัมผัสท่านเพียงครั้งเดียว ท่านทำอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากไปหาบรรดาคนโรคเรื้อนและจูบพวกเขาด้วยความรัก และช่วยเหลือเขาในสิ่งที่พวกเขาขาดแคลน เมื่อคนหนึ่งคนใดรักองค์พระเยซูอย่างแท้จริง บุคคลนั้นจะดำรงชีวิตที่ตนเองต่อไปอีกไม่ได้เลย เพราะพระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ถ้าท่านรักเรา จงรักษาพระบัญญัติ

ของเรา” (ยอห์น 14:15) และพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์รวมแล้วอยู่ในประโยคเดียวคือ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:39)

ความรักขององค์พระเยซูกระทำให้เราเป็นไท ความรักนี้ก่อให้เกิดการประกอบกิจโดยแสดงความเมตตายิ่งใหญ่หลายต่อหลายครั้งในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรที่ผ่านมาหลายศตวรรษ ได้มีคำกล่าวขวัญถึงคริสเตียนยุคแรก ๆ ว่า “จงดูเถิด พวกเขารักซึ่งกันและกันยิ่งนัก” เปลวไฟแห่งความรักต่อองค์พระเยซูที่ลุกไหม้อยู่ในจิตใจของอัครสาวกเปโตรและเปาโลนั้นช่างยิ่งใหญ่อะไรเช่นนี้ แม้ว่าจะต้องประสบกับความทุกข์ยากและการถูกข่มเหงนานับประการ สิ่งที่ท่านทั้งสองยึดได้ก็คือ ท่านไม่อาจหยุดยั้งการกล่าวพระนามของพระองค์ได้ และยิ่งกว่านั้นความรักอันแรงที่พวกคริสเตียนสมัยแรกที่ต่อองค์พระเยซูคริสต์นั้น ยังได้หลังไหลไปถึงบรรดาพี่น้องในพระคริสต์ด้วย พวกเขาได้นำสิ่งของของเขามารวมกันไว้ในที่เดียวและแบ่งปันกัน (กิจการ 2:44,45) ความรักที่พวกเขามีต่อองค์พระเยซูนั้นได้เราให้พี่น้องผู้ติดตามพระองค์ได้ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักอย่างไม่สิ้นสุด พวกเขารักษาคณเฑาะฟาย ช่วยเหลือคนจนสตรีดูแลแม่หม้าย เลี้ยงคนหิวโหย และสิ่งเหล่านี้ได้สืบทอดมาถึงสมัยของเรา

ความรักต่อองค์พระเยซูนั้นหลังไหลออกมาเป็นความรักต่อเพื่อนบ้านของเรา สิ่งนี้ทำให้บรรดา “ฝูงแกะ” แสดงความประหลาดใจเมื่อองค์พระเยซูคริสต์ตรัสกับพวกเขาถึงการพิพากษาครั้งใหญ่ในมัทธิวบทที่ 25 ว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้ให้พระองค์รับประทาน เมื่อพระองค์หิวและให้พระองค์ดื่มเมื่อพระองค์กระหายเมื่อใด?” (ข้อ 37) องค์พระเยซูทรงตอบว่า “นี่แน่เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า เมื่อเจ้ากระทำสิ่งนี้แก่ผู้เล็กน้อยที่สุดในบรรดาพี่น้องของเรา เจ้าก็ได้กระทำต่อเรา”

(ข้อ 40) ด้วยความรักที่พวกเขามีต่อองค์พระเยซู พวกเขาทำอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากรักและรับใช้เพื่อน ๆ ของเขาโดยไม่มีการหยุดคิดเลยแม้แต่คนเดียว

ความรักต่อองค์พระเยซูนั้นหมายถึงการเข้าส่วนในพระลักษณะของพระองค์ ความรักของพระองค์ที่ได้สำแดงออกและกำลังสำแดงออกนั้น ได้หลังไหลไปสู่คนยากจน คนต่ำต้อย คนที่ถูกเหยียดหยาม คนที่ไม่มีความหมายสำหรับผู้อื่น พระเยซูมักจะเสด็จอยู่ท่ามกลางหมู่คนเก็บภาษีและคนบาป พระองค์ดำรงชีวิตเป็นสหายนิตกับชาวประมงที่ไร้การศึกษาเป็นคนสามัญธรรมดา พระองค์ทรงพอพระทัยในสรรพสิ่งต่าง ๆ ที่บรรดาสตรีได้นำมาปรนนิบัติพระองค์ใครเล่าคือเป้าหมายแห่งความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้า? ความรักของพระองค์มุ่งตรงไปยังบุคคลเช่นใด? มนุษย์ซึ่งผู้ถูกตัดขาดจากพระเจ้าเนื่องด้วยเป็นคนผิดบาปนั้นมักแสวงหาความสนิทชิดเชื้อ หมายมิตรภาพความสัมพันธ์กับคนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับเขา ความรักของมนุษย์นั้นมักถูกคิดคั่งโดยเรื่องเพศ ตำแหน่ง ความรู้ หรือความสามารถเฉพาะตัวของบุคคลอื่น บุคคลที่มีรสนิยมนตรงกับเรามากชักนำเราให้เข้าใกล้ชิด เรามักจะ

สนใจคนที่ได้รับของประทานอันเลอเลิศหรือมีความสามารถสูง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายจิตวิญญาณ สติปัญญา หรือร่างกาย แต่อัครสาวกเปาโลเตือนเราว่า “พระเจ้าทรงเลือกสิ่งในโลกเหยียดหยาม และเห็นว่าต่ำ”

(1 โครินธ์ 1:28) เป็นสิ่งที่เข้าใจไม่ได้เลยว่า เหตุใดองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ผู้ประกอบด้วยฤทธานุภาพอันนิรันดร์นั้น ทรงเลือกคนจน คนที่ชั่วช้า ทามกลางมนุษย์ทั้งปวงให้กลับมีสัมพันธภาพกับพระองค์ดังนั้น พระองค์ทรงแสวงหาความรักเช่นนี้ในบรรดาคนที่พระองค์ได้ทรงไถ่มาด้วยพระโลหิตของพระองค์ด้วยความรักใคร่เอ็นดูและการให้อภัยโทษ ในท่ามกลางบุคคลทั้งหลายที่เป็นของพระองค์นั้น พระองค์ทรงแสวงหาความรักที่เจือด้วยความเมตตาปราณีซึ่งเป็นภาพสะท้อนแห่งความรักของพระองค์เองเช่นกัน

เราจะสะท้อนภาพของสายธารแห่งความรักนี้ได้ที่ไหน? ความรักเช่นนี้จะนำเราไปที่ไหน? ความรักนั้นเรียกร้องให้เราไปหาบุคคลซึ่งอาจนำความยุ่งยากให้เราหรือเปล่า? เรายินดีไปหาบรรดาคนซึ่งมีกิริยาท่าทางง่าย ๆ ธรรมดา ๆ คนซึ่งไร้ศรัทธา ไม่มีอะไรจะอวดในเรื่องความสูงส่งของชาติกำเนิดหรือเกียรติยศอันใดหรือเปล่า? วันหนึ่งข้างหน้าพวกเราจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับความรักเช่นนี้ไม่ใช่ความรักชนิดอื่น ไม่ใช่ความรักที่ทำให้เรารู้สึกกระตือรือร้น แต่เป็นความรักที่องค์พระเยซูทรงแสดง คือความรักที่สะท้อนให้เห็นความรักของพระเจ้าเองในวันพิพากษาของพระเจ้า ความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเป็นไม้เมตรวัดเรา มาตรฐานนี้แหละจะตั้งลงตรงหน้าเรา และเราจะถูกวัดด้วยความรักนั้น

ความรักของพระเจ้านั้นประกอบด้วยเมตตาคุณ คุณลักษณะที่เด่นชัดที่สุดก็คือว่า ความรักที่สามารถรับศัตรูได้เพราะความรักเช่นที่วอนี้สามารถให้อภัยได้ “ความรักปกปิดความผิดบาปได้มากมาย ความรักไม่แคะได้คู่ยี่เยียดสิ่งที่ดี” ด้วยเหตุนี้เมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งอ้างสิทธิของเขาต่อผู้อื่นหรือแม้แต่นำคดีไปยังศาล ความรักของเขาก็ไม่เป็นภาพสะท้อนความรักขององค์พระเยซู และความรักอันประกอบด้วยการให้อภัยของพระองค์ แต่มันกลับกลายเป็นภาพสะท้อนของนรกไป เพราะมารเป็นผู้กล่าวโทษ มันหาทางทุกวิถีทางกล่าวหาเรา แต่เมื่อเราเป็นขององค์พระเยซู เมื่อความรักของพระองค์ยึดเราไว้ มันก็หมดอำนาจลง มันไม่สามารถทำให้เราและพี่น้องให้แตกแยกกัน

คุณลักษณะที่เด่นชัดแห่งความรักขององค์พระเยซูและของบรรดาคนเหล่านั้นซึ่งดำรงชีวิตคริสเตียนอยู่ในความรักของเจ้าสาวต่อองค์พระเยซูนั้น มีอะไรอื่นอีกบ้างองค์พระเยซูทรงรักมนุษย์ทุกคน พระองค์ทรงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์พระบิดาผู้ “ซึ่งรักโลกมาก” (ยอห์น 3:6) บรรดาคนเหล่านั้นผู้อยู่ในพระคริสต์จะรักแต่พี่น้องคริสเตียนซึ่งอยู่ใกล้ชิดเขาเท่านั้นไม่ได้ จะเลือกรักมนุษย์เพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไม่ได้ พวกเขาจะต้องรักมนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพื่อนหรือศัตรูจะต้องรักเท่าเทียมกันหมด ผู้ที่รักองค์พระเยซูต้องมีใจกว้างขวาง ความรักของเขาต้องครอบคลุมไปถึงทุกคน เขาจะสร้างกำแพงกันขึ้นไม่ได้ ความรักของเขาจะไม่จำกัดอยู่แต่ในกลุ่มชนของเขาเอง หรือในครอบครัวฝ่ายเนื้อหนังหรือ

ฝ่ายจิตวิญญาณก็ดี หรือในโบสถ์ของเขาเอง หรือในกลุ่มที่เขามีสามัคคีธรรมด้วย หรือในจังหวัดที่เขาอยู่ ในประเทศชาติของเขาเท่านั้น ผู้ที่รักองค์พระเยซูจะมีข้อจำกัดอยู่เท่านั้นไม่ได้ เพราะความรักขององค์พระเยซูไม่เสื่อมถอยไปเลย แม้ว่าจะถูกปฏิบัติต่อเสมือนศัตรู แม้จะต้องเผชิญกับการขาดความกตัญญูและความชั่วร้าย แต่ความรักนั้นก็ยังคงยืนอยู่ แม้ว่าจะต้องยกโทษให้ 7 ครั้ง 70 ครั้งก็ตาม

ความรักที่ยอมถ่อมใจพร้อมที่จะยกโทษ และมีความเมตตาคุณอันครอบคลุมไปถึงทุกคนนี้ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่าย ๆ โดยตัวของเราเองแล้วจะเป็นไปไม่ได้เลย นี่เป็นสิ่งที่ยากยิ่งที่สุดในชีวิตของเรา หลายต่อหลายครั้งเราจะสะดุดและล้มลงที่จุดนี้ เราไม่สามารถจะยกโทษให้กับคนที่ไม่ดีต่อเรา ความรักของเรามักจะเหือดหายไป เรามักอ้างถึงความล้มเหลวของเราเพราะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ให้

ความรักแท้ที่เจ้าสาวมีต่อองค์พระเยซู นั้นไม่เกี่ยวข้องกับภาระทำสิ่งหนึ่งใดของเรา แต่เป็นจิตใจที่สำนึกถึงความล้มเหลวและความผิดบาปของตน และความรักแท้ต่อพี่น้องของเราก็เกิดขึ้นตามวิถีทางเดียวกันนี้ เมื่อเราเห็นว่าเราไม่มีความรักแท้จริงในตัวเราเลย เราเห็นแต่ความผิดบาปของเรา เห็นจิตใจที่ปราศจากความรักของเราครั้งแล้วครั้งเล่า การเห็นเช่นนี้จะผลักดันเราเข้าหาองค์พระเยซูด้วยพระทัยอันเปี่ยมล้นด้วยความรัก องค์พระเยซูจะประทานความรักอันแท้จริงสำหรับพี่น้องของเรา เมื่อองค์พระเยซูประทานความรักนี้ให้แก่เรา เราก็จะเรียนรู้มากขึ้นที่จะรักบรรดาคนที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น เราจะยกเลิกข้อจำกัดต่าง ๆ ที่กั้นขวางความรักของเราไว้ พระองค์จะทางโปรดประทานให้เรารักบรรดาสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมากขึ้น มากขึ้น จนสามารถจะรักได้ทั่วจักรวาล นักบุญฟรานซิสก็เป็นตัวอย่างอันเลิศในสิ่งนี้อีกด้วย ท่านรักสรรพสิ่งที่บังเกิดที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น ท่านกล่าวขอพระธรรมของพระเจ้าแก่บรรดานก ท่านหิบบัวหนอนขึ้นมาจากทางเดินเพื่อมิให้คนเดินเหยียบ และไม่แต่เพียงนั้น ท่านเรียกลมว่าพี่ชาย และเรียกดวงอาทิตย์ว่าพี่สาว

ความรักขององค์พระเยซูนั้นไม่ได้เป็นเพียงถ้อยคำเท่านั้น แต่พระองค์ได้ทรงสำแดงความรักของพระองค์พิสูจน์ตัวเอง โดยทางถ่อมพระทัยลงเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง พระองค์ได้ละทิ้งเกียรติยศ ความมั่งคั่ง และสิทธิพิเศษทั้งปวงเพื่อเรา พระองค์ทรงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา ชีวิตของสาวกของพระองค์ซึ่งเปี่ยมล้นด้วยความรักของพระองค์ ก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกันนี้ เขาเหล่านั้นไม่แสวงหาสิทธิอื่นใด นอกจากสิทธิที่จะหว่านความรักออกไปเขาจะยอมตัวต่อคนอื่น ๆ เขาจะยอมเสียสละทุกอย่างยอมทิ้งทุกสิ่ง เขาจะไม่แสวงหาที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่น แต่แสวงหาที่จะรับใช้ผู้อื่น ความรักต่อองค์พระเยซูมีลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่งคือ **พร้อมที่จะเสียชีวิต** องค์พระเยซูต้องถึงความมรณาเพราะความรักของพระองค์ที่ทรงมีต่อเรา ถึงกระนั้นก็ตามความรักเช่นนั้นแหละได้จุดไฟแห่งความรักของเจ้าสาวขึ้นในจิตใจของเราอย่างแท้จริง เมื่อเปลวไฟแห่งความรักนั้นเผาไหม้อยู่ในเราก็จะทำให้เราพร้อมที่จะสละชีวิตเพื่อพี่น้องของเรา เราสามารถจะพูดเหมือนอย่างอาจารย์เปาโลพูดได้ว่า “ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึง

ยอมทนทุกอย่างเพื่อเห็นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ เพื่อเขาจะได้รับความรัก ซึ่งมิอยู่ในพระเยซูคริสต์พร้อมทั้งศักดิ์ศรีนิรันดร์” (2 ทิโมธี 2:10) นี่แหละคือการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อคนอื่นจะได้รับความรัก

สำหรับคนที่รักองค์พระเยซูแล้ว ผู้นั้นย่อมกระหายที่จะช่วยให้คนทั้งปวง ซึ่งเป็นที่รักขององค์พระเยซูให้รอดด้วย นี่คือแรงกระตุ้นที่ผลักดันอยู่เบื้องหลังผู้รับใช้ของพระเจ้าซึ่งประกาศถึงสง่าราศีแห่งพระนามของพระองค์ นี่คือนั่นที่เร้าอัครสาวกทั้งหลายให้ออกไปต่างบ้านต่างเมืองท่านเหล่านั้นไม่สามารถนิ่งเงียบ แต่ได้ประกาศพระนามซึ่งเขาได้พบความรักและพระพร นี่แหละเป็นพระกิตติคุณที่พวกเขานำไปสู่ชาวยิวและคนต่างชาติ ความรักฉันเจ้าสาวต่อองค์พระเยซูที่ร้อนรนที่จะบอกให้ผู้อื่นรู้ว่า บุคคลผู้ที่พวกเขารักเป็นใคร ผู้ใดที่ครอบครองจิตใจของเขา บุคคลเช่นนั้นย่อมสรรเสริญความงามของพระองค์ ความรักของพระองค์ และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในการไถ่บาปของมนุษย์ บุคคลผู้นั้นยอมเปี่ยมไปด้วยความรักต่อพี่น้องปรารถนาให้บรรดาคนเหล่านั้นได้มีส่วนในพระพรอันมีค่าที่สุดนี้คือความรักต่อองค์พระเยซู

บรรดาคนซึ่งมีความรักอันยิ่งใหญ่ต่อองค์พระเยซูยอมมีถิ่นประจูดินสอที่เหล่าไฉ่แหลมคมคิดถ้อยคำของเขาจะเป็นเหมือนลูกธนูที่ทิ่มแทงเขาไปในจิตใจ และจะจุดไฟแห่งความรักต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้นำความรักและพระพรสู่เขา ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่แท้จริงทุกคนจะต้องเป็นทูตแห่งความรักของพระคริสต์ พวกเขาจะต้องมีความโสมนัสยินดีในความรักนี้ก่อน เหมือนสาวกสองคนที่เดินอยู่บนถนนที่จะไปเมืองเอ็มมาอู พวกเขาพูดว่า “ใจของเราเร้าร้อนภายใน เมื่อพระองค์ตรัสกับเราตามทางมิใช่หรือ...” (ลูกา 24:32) แล้วด้วยความโสมนัสยินดีอันเป็นเปี่ยมล้นและประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เขาทั้งสองก็ออกไปเป็นพยานถึงองค์พระเยซูผู้กระทำให้จิตใจของเราเร้าร้อน ความรักเช่นนี้ได้กลับกลายเป็นสายธารแห่งความรัก ซึ่งไหลไปยังบรรดาลูก ๆ ของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบรรดาคนที่อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า และบรรดาคนที่แสวงหาความรักของพระองค์

นี่คือฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ที่ซ่อนอยู่ในความรักอันยิ่งใหญ่ขององค์พระเยซู ความรักเช่นนี้ทำให้เราเป็นพระพรต่อพี่น้องของเรา ทำให้เราเป็นพยานที่สามารถพิสูจน์ความรักของพระองค์ ให้ประจักษ์ด้วยฤทธิ์เดชฝ่ายจิตวิญญาณพวกเขาสามารถจะรู้จักองค์พระเยซูด้วยเหมือนกัน สามารถจะวางชีวิตลงเพื่อพี่น้องของตน และติดตามพระเยซูในทุกสิ่ง

7. ความรักและการเข้าร่วมในความรักของพระเยซู

ผู้ที่มีความรักยอมปรารถนาจะใช้เวลาทั้งสิ้นของเขากับคนที่เขารักใคร่ ผู้ที่รักพระเยซูก็ยอมปรารถนาที่จะอยู่ใกล้ชิดพระองค์ พระองค์ไปที่ไหนพวกเขาจะไปที่นั่นและส่วนองค์พระเยซูคริสต์นั้นเมื่อพระองค์ทรงประทานความรักของพระองค์ให้แก่ผู้ใด พระองค์ประสงค์ให้ผู้รักได้อยู่ในที่ที่พระองค์อยู่ด้วย นี่คือความหมายเมื่อพระองค์ตรัสว่า “และเราอยู่ที่ไหนผู้รับใช้ของเราจะอยู่ที่นั่นด้วย...” (ยอห์น 12: 26) ในสวรรค์ผู้ที่รักพระองค์จะได้เข้าร่วมในพระชนม์ชีพ คือเต็มวันด้วยรัศมีภาพ ฤทธิ์เดชอำนาจอันยิ่งใหญ่พระพรแห่งสวรรค์สถาน ถ้าความรักของเราเป็นความรักแท้แล้ว เราก็ยอมพร้อมที่จะเข้าร่วมกับพระองค์บนแผ่นดินโลก นานตราบเท่าที่เรายู่ในโลกนี้

ครั้งแล้วครั้งเล่า ที่องค์พระเยซูตรัสเรียกให้ผู้ที่เป็นของพระองค์ติดตามพระองค์ในโลกลนี้ “ฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระอาจารย์ของท่านได้ล้างเท้าของพวกท่าน พวกท่านก็ควรล้างเท้าของกันและกันด้วย” (ยอห์น 13:14) “ถ้าผู้ใดใครจะเป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย... เรามิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติเขา...”

(มัทธิว 20: 26-28) พระองค์ทรงสั่งสอนเราให้เดินไปกับพระองค์ด้วยความถ่อมใจ และพระองค์ได้ตรัสต่อไปอีกว่า “ซึ่งศิษย์จะได้รับการรับรองเสมอครุ และทาสเสมอ นายของตนก็พออยู่แล้ว ถ้าเขาได้เรียกเข้าบ้านว่าเบเอลเซบูล เขาจะเรียกลูกบ้านของเขามากยิ่งกว่านั้นเท่าใด” (มัทธิว 10:25) “จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า “บ่าวมิได้เป็นใหญ่กว่านาย ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย...” (ยอห์น 15: 20) “ด้วยซึ่งเราดื่มท่านจะดื่มเป็นแน่และบัพติศมาที่เราดื่ม ท่านจะรับก็จริง” (มาระโก 10:39)

บนแผ่นดินโลกนี้ผู้ที่เดินไปกับองค์พระเยซู ต้องทนทุกข์ทรมาน พระเยซูได้ทรงแบกไม้กางเขน เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวแล้วสิ้นสุดลงเท่านั้น การแบกกางเขนนั้นเป็นรอยจารึกอยู่ตลอดชีวิตของพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “จงแบกกางเขนของท่านติดตามเรามา” (มัทธิว 16:24) พระองค์ได้ตรัสว่า “ผู้ใดก็ตามที่มิได้แบกกางเขนของเขาตามเรามา ผู้นั้นไม่สมควรที่จะเป็นสาวกของเรา” (ลูกา 14:27) นี่คือวิถีทางพิสูจน์ความรักของเขาต่อพระเยซู สาวกต้องยอมที่จะอยู่กับพระเยซูโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ไปกับพระองค์ในทุกวิถีของพระองค์ ติดตามพระองค์ไปด้วยสิ้นสุดใจ ความรักที่มีต่อองค์พระเยซูไม่ใช่การระลึกถึงการทนทุกข์ที่พระองค์ทรงทนเมื่อเสด็จมาอยู่ในโลกนี้เท่านั้น แต่ ยังหมายรวมไปถึงการร่วมทุกข์ของพระองค์ แม้ในปัจจุบันด้วย เพราะพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิจ

เมื่อเจ้าสาวรักเจ้าบ่าว เขาจะไปที่ไหน เธอก็จะไปที่นั่น แม้ว่าทางนั้นจะยากลำบาก เธอจะไม่ถามว่าทางนั้นจะยากลำบาก มีความทุกข์ยากอะไรที่จะอยู่เบื้องหน้า สิ่งเดียวที่มีค่าสำหรับเธอก็คือ การที่เธอจะได้อยู่กับเจ้าบ่าวเพื่อเธอจะได้ร่วมชีวิตกับเขา ความรักย่อมชักนำเราให้เข้าส่วนกับความทุกข์ยากต่าง ๆ กับเจ้าบ่าว มันเป็นสิทธิพิเศษที่จะได้เข้าแนบสนิทในส่วนลึกที่สุดของจิตใจของผู้ที่เรารักผู้ที่มีประสบการณ์กับสิ่งนี้แล้ว จะรู้ว่าเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งเพียงใด

ความรักจะรู้จักคำว่าเสียใจเพียงประการเดียว คือเมื่อต้องแยกจากคนที่เรารัก นี่เป็นความปวดร้าวอันยิ่งใหญ่ที่จะต้องทน แม้ว่าในการร่วมชีวิตกับคนที่เรารักนั้น เราอาจประสบความสำเร็จทุกความสิ้นหวังบาง แต่สิ่งเหล่านั้นก็เล็กน้อยเมื่อเทียบกับความปวดร้าวที่ต้องถูกแยกจากคนที่เรารัก เมื่อเราได้เห็นผู้ที่เรารักนั้นต้องทนทุกข์ เราช่วยแสวงหาวิธีโดยจับพลัด ที่จะช่วยแบกความทุกข์นั้น เราจะเห็นสิ่งนี้ปรากฏอยู่ในมหาอุปรากรเรื่อง ฟิเดลลิโด สามัญถูกขังอยู่ในคุก ภรรยาไม่ยอมหยุดพักเลยจนกระทั่งนางพบวิธีที่จะเข้าไปในคุกนั้น นี่คือความจริงของความรักฝ่ายมนุษย์และมักจะเป็นความจริงมากยิ่งขึ้นกว่านี้สักเท่าใด เมื่อความรักที่เหนือความรักอื่นใดขององค์พระเยซู ได้ครอบครองจิตใจของเรา

สาวกที่รักองค์พระเยซูได้เห็นพระองค์เมื่อยามเป็นทารก ที่นอนของพระองค์เป็นรางหญ้าในคอกวัว และเขาก็เห็นพระองค์เป็นชายหนุ่มที่สิ้นใจอยู่บนไม้กางเขน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาช่างน่าสงสารเสียนี้กระไร พระองค์เปลือยเปล่าและช่วยตนเองไม่ได้เลย อาจารย์เปาโลได้บอกแก่เราไว้ในจดหมายถึงชาวฟิลิปปีว่า พระเยซูทรงยอมเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่เราดังนั้นสาวกของพระองค์ก็ต้องยอมสละสิ่งของทางโลก และมีประสบการณ์กับความยากจน เพื่อจะได้เข้าอยู่ใกล้ชิดกับองค์พระเยซู

พวกสาวกรู้ว่าองค์พระเยซูทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้เปี่ยมไปด้วยรัศมีภาพ พระผู้ทรงสร้างโลกมนุษย์ แต่พวกเขาต้องเฝ้าจ้องมองดูพระองค์เจริญเติบโตขึ้น เป็นลูกชายของช่างไม้ที่ไม่มีใครรู้จัก เห็นพระองค์เสด็จไปในโลกเพื่อเทศนาสั่งสอน ปราศจากชื่อเสียง เกียรติยศ และถูกต่อต้านเสมอโดยพวกฟาริสี เมื่อมองเห็นเช่นนี้แล้วสาวกที่แท้จริงย่อมปรารถนาที่จะมาอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ และเดินไปกับพระองค์ในท่ามกลางความยากลำบากนี้ ในอาชีพการงานและในแวดวงของเขา พวกสาวกจะไม่แสวงหาเกียรติยศ การยกย่องหรือสิทธิอำนาจใด ๆ แต่แสวงหาที่จะดำรงชีวิตในวิถีที่เขาจะเป็นคนจนซึ่งไม่มีใครรู้จัก และปราศจากชื่อเสียงอยู่เสมอ

ความรักดั้งเดิม ย่อมแสวงหาวิธีที่จะดำเนินไปกับพระเยซูในฐานะคนยากจนและถ่อมตัว เมื่อความรักเช่นนี้ยึดบุคคลใดไว้ จะทำให้เขาเลิกทุกสิ่งทุกอย่าง แม้ว่าอาชีพของเขาจะสูงส่งเพียงไรก็ตาม

ครั้งหนึ่ง อาจารย์ผู้หนึ่งได้รับการเรียกจากพระเยซูให้ดำเนินชีวิตในความยากจนและไร้เกียรติยศ พระองค์ได้ขอให้เขาติดตามพระองค์ไปและรับใช้คนที่ยากจนที่สุด เขาได้รับการยกย่องมากในการประกอบอาชีพของเขา เพราะมีความสามารถมาก เขามีเงินบำนาญสูง แต่สุขภาพของเขาไม่ดี

ดังนั้นที่พักอาศัยและเงินบำนาญในอาชีพปัจจุบันของเขาก็มีความสำคัญสำหรับเขา แต่เขารักองค์พระเยซูและรู้ว่า พระองค์กำลังรอคอยให้เขาดำเนินชีวิตในวิถีทางอื่น

เขาได้เลือกทางของพระองค์และลาออกจากตำแหน่งหน้าที่การงาน ยอมทิ้งเงินค่ารักษาพยาบาลและเงินบำนาญเขาได้เข้าร่วมงานกับเราซึ่งไม่มีหลักประกันใด ๆ ว่าจะรับเงินค่ารักษาพยาบาลและบำนาญ เขาทำงานกับเด็กอนุบาลในแผนพัฒนาบ้าน พวกเด็ก ๆ จนมากและงานที่หนัก ในการบริการด้วยความรักแก่คนที่ยากจนที่สุดเขาไม่ได้รับสิทธิพิเศษอะไรชดเชย เช่นเดียวกับผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ เขาต้องมององค์พระเยซูด้วยความเชื่อในทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอขัดสน แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยังดำเนินชีวิตไปในทางนี้ด้วยความโสมนัสยินดี ด้วยความรักต่อองค์พระเยซูเขาจึงเป็นพระพรแก่คนอื่นอีกมากมาย

ทางของพระเยซูไม่ใช่ทางแห่งความยากจนและไร้เกียรติเท่านั้น เป็นทางแห่งการทนทุกข์ด้วยสาวกจะต้องมองดูพระองค์ผู้ที่เขารัก เห็นพระองค์สวมมงกุฎหนาม ถูกใส่ไม้เท้าต่างครหาในมือ ถูกเขาถ่มน้ำลายรดพระองค์ ถูกเขี่ยหยันและพูดจาเหยียบหยามพระองค์ ถึงกระนั้นสาวกที่แท้จริงก็ยังปรารถนาที่จะอยู่ร่วมทนทุกข์กับพระองค์ด้วยความรักชักนำให้เราดำเนินไปกับองค์พระเยซูในความทุกข์ยากอย่างเต็มใจ มนุษย์อาจจะตัดเราออก อาจจะใส่ร้ายป้ายสีเรา ทำให้เราเสียชื่อ เพราะเราเดินในทางขององค์พระเยซูโดยไม่มีข้อผ่อนปรนใด ๆ แต่นั่นแหละก็ยังเป็นทางที่เราเลือกเดิน

ผู้ที่รักพระเยซูยอมมองเห็นพระองค์แบกกางเขนไปที่ภูเขาโกละโกธา พระองค์ล้มลงครั้งแรกแล้วครั้งเล่าเพราะน้ำหนักของไม้กางเขนนั่น มีคนเพียงคนเดียวที่ช่วยองค์พระเยซูบนเส้นทางแห่งไม้กางเขนของพระองค์คือ ซีโมนแห่งไซรีนเขาถูกบังคับให้เข้ามาช่วยพระองค์ แม้ในปัจจุบันนี้องค์พระเยซูยังคงแบกกางเขนของโลกนี้อยู่ พระองค์ต้องเก็บและแบกการเขนที่บรรดาสาวกของพระองค์ได้ละทิ้งไว้ ความรักที่สาวกมีต่อพระเยซูจะกระตุ้นเตือนใจให้จิตใจร้อนรนที่จะยื่นมือช่วยอยู่กับพระเยซูในการนี้ด้วย เขาจะพูดว่า “ขอพระองค์ทรงวางกางเขนบนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะแบกไปด้วยยินดี” เขาน้อมตัวลงรับภาระที่พระเจ้าทรงวางลงบนเขา และวันแล้ววันเล่าเขาจะขอบคุณพระองค์ที่ว่าแม้ในโลกนี้เขาได้อยู่สนิทกับพระองค์ซึ่งเขารัก เขารู้ว่าเขาอยู่ใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงใด เมื่อเขาเดินไปในทางแห่งไม้กางเขน

ถึงกระนั้นก็ตามแม้จะมีความรักที่ติดตามพระองค์ไปในวิถีทางแห่งความทุกข์ยาก บ่อยครั้งที่เดียวที่องค์พระเยซูได้ถูกสาวกปฏิเสธทั้งในอดีตและแม้ในปัจจุบัน จริงอยู่พวกสาวกอยู่กับพระองค์ตลอดเวลาที่พระองค์ทรงประกาศข่าวประเสริฐ ด้วยความรักที่เขามีต่อพระองค์พวกเขายอมทิ้งสารพัดสิ่ง เขาร่วมความทุกข์ยากกับพระองค์ แต่ความรักของพวกเขาที่ยังมีน้อยอยู่ยังไม่ใช่ความรักของเจ้าสาวอย่างแท้จริง ความปรารถนาที่จะเข้าส่วนในทุกสิ่งทุกอย่างกับพระองค์ยังมีข้อจำกัด พวกเขายังไม่พร้อม

ที่จะทนทุกข์กับพระองค์ พระเยซูได้ตรัสว่า “เราอยู่ที่ไหน ผู้รับใช้ของเราจะอยู่ที่นั่นด้วย” แต่มีผู้ใดท่ามกลางสาวกของพระองค์อยู่กับพระองค์เล่า?! เมื่อพระองค์เข้าสู่ความทุกข์ทรมานในความมืดของสวนเก็ธเซมาน พวกเขาละทิ้งพระองค์ไว้ตามลำพังและนอนหลับ เมื่อพระองค์ถูกจับ พวกเขาได้หนีไปเสีย เมื่อพระองค์ถูกมัดอยู่ต่อหน้ากายะฟา ไม่มีสาวกแม้แต่สักคนเดียวที่จะสำแดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นสาวกของพระองค์และอยู่กับพระองค์ สาวกคนหนึ่งผู้ลอบฟังการสอบสวน ยืนอยู่ห่าง ๆ ที่สนามหญิง ได้ปฏิเสธพระองค์ในการสอบสวนทั้งห้าครั้งพระเยซูยืนอยู่เพียงผู้เดียวต่อหน้าผู้พิพากษา ไม่มีสาวกแม้แต่สักคนอยู่คนเดียวข้างพระองค์ เมื่อพวกเขาบาปกระทำหยาบหยามพระองค์ เมื่อพวกเขาสวมมงกุฎหนามให้พระองค์ และเมื่อพระองค์แบกกางเขนของพระองค์

บางทีถ้อยคำของพระองค์ก็จะย้อนกลับมาเตือนใจพวกเขาภายหลัง “เราอยู่ที่ไหน ผู้รับใช้ของเราจะอยู่ที่นั่นด้วย” บางทีถ้อยคำนั้นอาจจะเหมือนเข็มทิ่มแทงเข้าไปในจิตใจของเขา เราไม่ได้อยู่กับพระองค์เมื่อเวลากำหนดมาถึง และบางทีถ้อยคำเหล่านี้แหละเป็นแรงกระตุ้นในวันเวลาภาคหน้า เมื่อเขาได้กลับใจใหม่ให้ความรักที่แท้จริงในพวกเขาได้หลังไหลออกมา ถ้อยคำนี้เป็นข้อเตือนใจอยู่เสมอให้พวกเขาอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ว่าจะยากเย็นแสนเข็ญอย่างไร พวกเขาได้ดำเนินไปในทางของพระเยซูคือทางแห่งไม้กางเขน ทนความทุกข์ยากถูกข่มเหง และถูกข่มขู่ ด้วยเหตุนี้ ในสวรรค์สถานเบื้องบน พวกเขาจะได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งเขารักด้วยสิ้นสุดใจอีกครั้งหนึ่ง อยู่กับพระองค์ในรัศมีภาพของพระองค์

ในปัจจุบันนี้องค์พระเยซูทรงแสวงหาผู้ที่รักพระองค์ ผู้ที่จะไม่ทอดทิ้งพระองค์ เสมือนสาวกเคยกระทำต่อพระองค์เมื่อเข้าสู่การทนทุกข์ แต่จะอยู่กับพระองค์เสมือนพวกสาวกได้อยู่เมื่อพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ สาวกแห่งไม้กางเขนอยู่เพื่อพระองค์ ด้วยความรักที่มีต่อพระองค์

คนที่รักพระองค์เท่านั้นที่ปรารถนาจะมีชีวิตเยี่ยงสาวกของพระองค์ พวกเขาปรารถนาจะอยู่กับพระองค์เสมอทุกเวลา ในทุกสถานการณ์ แม้ชีวิตของเขาอาจจะเป็ชีวิตที่มีความสุข แต่พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ตามลำพังไม่ได้ พระองค์กลายเป็นชีวิตของเขา บรรดาผู้ที่รักพระองค์ได้เรียนรู้ว่าเมื่อองค์พระเยซูทรงอยู่ด้วยที่เขาก็มีชีวิตอย่างแท้จริง พระองค์ทรงเป็นบ่อน้ำพุแห่งความโสมนัสยินดีและความปิติสุขในท่ามกลางความโศกเศร้า พระองค์ทรงให้ความโสมนัสยินดี สันติสุข และความชื่นชม

บรรดาผู้ดำเนินไปในทางแห่งไม้กางเขนร่วมกับพระเยซู ก็รู้ถึงพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือรู้ถึงชุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ที่ก้นถ้วยของความทุกข์ทรมาน ในท่ามกลางความทรมาน และความทุกข์ยาก ความรักแท้จะถูกทดสอบพระวิญญาณของพระเจ้าจะสำแดงสิ่งที่อยู่ในจิตใจ พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อบรรดาคนเหล่านั้นที่เป็นลูกของพระองค์พระองค์ทรงประทานพระเยซูให้เข้าสู่ความมรณาเพื่อบรรดาเขาเหล่านั้น แต่พวกเขารักพระองค์ตอบแทนเพียงน้อยนิดไม่คู่ควรกับความรักและความทุกข์ทรมาน

ของพระองค์เลยพระองค์ทรงเสียดพระทัยที่ประชากรของพระองค์ซึ่งทรงเลือกสรรด้วยความรักคือชาวอิสราเอล เพราะพวกเขาไม่มาหาพระองค์พระเจ้าทรงเสียดพระทัย เมื่ออำนาจของความบาปและความมีดมีชัยเหนือบุตรของพระองค์

ผู้ที่รักพระองค์จะพบว่าความเจ็บปวดของพระองค์คือความเจ็บปวดของเขา ในฐานะสาวกของพระเยซู พวกเขาได้รับสิทธิพิเศษที่จะร่วมในความทุกข์ยากในความหวังใจและภาระของพระองค์ผู้เป็นเจ้าของนายเหนือเขา ในฐานะลูกของพระเจ้าพวกเขามีส่วนร่วมในความเจ็บปวดของพระบิดาเมื่อพวกเขาได้เห็นพระองค์เสียดพระทัย พวกเขาต้องการที่จะร่วมแบกความทุกข์ยากนั้น และด้วยความรักเช่นนั้น พวกเขาสามารถพูดเหมือนอาจารย์เปาโลได้ว่า “ข้าพเจ้าโสมนัสยินดีในความทุกข์ยากของข้าพเจ้า...”

(โคโลสี 1: 24) เหตุใดอาจารย์เปาโลจึงรู้สึกยินดีเมื่อระลึกถึงความทุกข์ของท่าน? มนุษย์จะยินดีในความทุกข์ได้อย่างไร? ท่านยินดีเพราะท่านรู้ว่าเป็นสิทธิพิเศษที่จะดำเนินไปตามทางขององค์พระเยซู ตลอดทางนั้นจะมีป้ายชี้ความว่า “ความยากจน” “ความตกต่ำ” “ศัตรู” “การเหยียดหยาม” “การข่มเหงเบียดเบียน” แต่ถึงกระนั้นในท่ามกลางสิ่งเหล่านั้น ท่านก็ยินดีได้เพราะท่านทนทุกข์เพื่อเห็นแก่องค์พระเยซู นี่คือสาเหตุที่ว่าทำไมท่านจึงสรรเสริญความทุกข์ยากได้ ในโรม 5:3 ท่านรู้ว่าคุณทุกข์ยากท่านสามารถเล่าโลมและช่วยแบ่งเบาความทุกข์ร้อน หลายอย่างขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ คือความเสียดพระทัยในความไม่สมบูรณ์พร้อมเพียงของคริสตจักร เป็นความจริงที่ว่าโดยการทนความทุกข์ยากนั้น ท่านก็ได้ช่วยให้คริสตจักรสมบูรณ์ “...ส่วนการทนทุกข์ของพระคริสต์ที่ยังขาดอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็ได้รับทนจนสำเร็จในเนื้อหนังของข้าพเจ้า เพราะเห็นแก่พระกายของพระองค์คือคริสตจักร” (โคโลสี 1:24)

สิทธิพิเศษที่องค์พระเยซูได้ประทานให้แก่สาวกของพระองค์ คือสิทธิพิเศษที่พระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ที่รักพระองค์ พระองค์ทรงเปิดเผยให้เราเห็นพระทัยส่วนที่ลึกที่สุดของพระองค์ หากไม่ผ่านความยากลำบาก เจ้าสาวของพระองค์จะไม่ได้ได้รับความสมบูรณ์ พระพร และสง่าราศี “จะมีสิทธิพิเศษอันใดยิ่งใหญ่กว่าการที่ได้มีสามัคคีธรรมในความทุกข์ยากของพระองค์” (ฟิลิปปี 3:10) สาวกของพระองค์ผู้รักองค์พระเยซูไม่ใช่สิทธิพิเศษนี้ให้เกิดผลหรือ? สิ่งนี้เป็นข้อเสนออันศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เขา เป็นทรัพย์สมบัติซึ่งเขาควรรักษาไว้อย่างดี และไม่ควรยอมทิ้งไปด้วยเหตุอันใดมิใช่หรือ? มีคนไม่กี่คนที่ได้พบทรัพย์อันมีค่านี้ แม้ว่าพระวาจาของพระเจ้าจะระบุไว้อย่างชัดเจน แต่ผู้ที่รักองค์พระเยซูจะแสวงหาทรัพย์นี้ด้วยความร้อนรน เพราะความรักเท่านั้นมักสอนให้เราเสียสละเพื่อจะเข้าส่วนในความหวังใจและความทุกข์ยากของคนที่เรารัก

ถึงกระนั้นก็ดีกว่าที่จะรักองค์พระเยซู และเสียสละ เพื่อพระองค์ด้วยเหตุความรักนี้เป็นสิ่งที่ลึกลับ ในเอเฟซัสเปาโลเขียนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์อันสนิทนี้ไว้โดยเทียบกับความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส “นี่คือความลึกลับอันยิ่งใหญ่ฝ่ายข้าพเจ้าถือว่าหมายถึงพระคริสต์กับคริสตจักร” (เอเฟซัส 5:32)

พระคัมภีร์กล่าวถึงความลึกซึ้งของการที่พระเจ้าจะเสด็จมารับเราด้วย (1 โครินธ์ 15:51) จุดใหญ่ใจความของเรื่องนี้ก็คือความรัก ผู้ที่รักองค์พระเยซูเท่านั้นที่จะถูกรับไปกับพระองค์และอยู่กับพระองค์ตลอดไป

มีเพียง 2-3 แห่งเท่านั้นที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ อัครสาวกเปาโลเขียนไว้ว่าชายผู้หนึ่งได้ถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์ชั้นที่สาม (2 โครินธ์ 12: 2) หลายต่อหลายครั้งท่านกล่าวว่า ท่านได้เข้าสู่การทนทุกข์เพื่อเห็นแก่จิตวิญญาณของผู้อื่น (2 โครินธ์ 12:15) ฟิลิปปี 2:17, โคลโลสี 1:24, 2 ทิโมธี 2:10) ในข้อพระธรรมข้อหนึ่งท่านกล่าวไว้ว่าท่านมีรอยบาดแผลของพระเยซู (กาลาเทีย 6:17) ท่านมีความผูกพันสนิทกับการทนทุกข์ขององค์พระเยซูอาจจะเป็นไปได้ว่าพระเจ้าได้ทรงให้ท่านเห็นบาดแผลที่พระกายของพระองค์ด้วยตา ในฐานะผู้รับใช้ของพระองค์ ท่านได้อยู่กับองค์พระเยซูเสมอในการทนทุกข์ทรมาน และได้เป็นพยานถึงเรื่องนี้อย่างไม่หยุดหย่อน (1 โครินธ์ 4:17)

แต่มีผู้ใดบ้างในปัจจุบันนี้ที่รู้เรื่องความสัมพันธ์ของความรักนี้ ความสัมพันธ์กับความทุกข์ของพระเยซู ใครบ้างที่เรียนรู้ถึงการทนทุกข์ของบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้รับพระพรอันเป็นนิรันดร์ ใครบ้างที่ทนทุกข์ยากเพื่อให้คริสตจักรของพระองค์สมบูรณ์แบบ? ใครบ้างที่ปวดร้าวใจในความบกพร่องและการแตกแยกในคริสตจักรของพระเจ้า? ใครบ้างที่โสมนัสยินดีอย่างแท้จริงการทนทุกข์ของเขาที่พวกเรายังไม่เคยเข้าสู่การทดสอบของการทนทุกข์อย่างแสนสาหัส? มีใครบ้างที่จะใช้โอกาสต่างๆ ในทุกวันเพื่อมีส่วนร่วมในความทุกข์ยากนั้น

ในศตวรรษที่หนึ่งนั้นบรรดาสาวกของพระเยซู อัครสาวกมีส่วนในการทนทุกข์กับพระองค์ ความรักดั้งเดิมยังคงลุกโชติช่วงอยู่ เผาไหม้อยู่ในจิตใจของพวกเขา มันเป็นฤทธิ์เดชอำนาจที่ทำให้พวกเขาอุทิศถวายตัวองค์พระเยซู ต่อคริสตจักรต่อคนที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ บรรดาคนเหล่านั้นผู้รักพระองค์ และได้พิสูจน์ความรักของเขาด้วยการทนทุกข์ยากได้กลายเป็นพืชพันธุ์ของคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ และเราได้พบบุคคลเหล่านี้ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ด้วยความรักอันรุ่มร้อน เขายินดีเดินไปตามทางแห่งความทุกข์ยากกับองค์พระเยซู และในการร่วมทนทุกข์กับพระองค์นั้นเขาได้กลายเป็นพระพรสำหรับคริสตจักร

เราเห็นตัวอย่างเช่นนี้ได้จากบรรดาคริสเตียนที่ถูกทรมานจนตายในการปฏิวัติรัสเซีย เช่น คิซยาภิบาล พอล ชไนเดอร์ ได้เป็นพยานถึงความรักที่ยอมสละชีวิตตายเพื่อพระคริสต์ ท่านตายอย่างน่าสยดสยองในค่ายกักกันบูเคนวัลด์ เพราะท่านกล้าที่จะยืนหยัดอยู่ฝ่ายความจริงในพระวาทะของพระเจ้า ท่านไม่เคยหลีกเลี่ยงจากทางของความทุกข์ทรมานเลยแม้แต่น้อย และไม่เคยหลีกเลี่ยงจากทางของความทุกข์ทรมานเลยแม้แต่น้อย และไม่เคยแสวงหาที่จะให้ความทุกข์นั้นลดลงเลยแม้ว่าท่านอาจทำได้ ท่านได้ทนทุกข์ทรมานในห้องมรณะเหมือนกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น หากท่านยังตะโกนบอกข่าวประเสริฐ

ของพระเยซูแก่เพื่อนนักโทษด้วยกันผู้ที่รักพระองค์ก็เข้าใกล้พระเจ้ามากที่สุดในช่วงกลางความทุกข์
ยาก ประสบการณ์ของท่านได้เผยออกมาในสมุดบันทึกประจำวันของท่านว่า “ชั่วโมงที่มีคิมิดที่สุดใน
ชีวิตของเรานั้นได้นำเราให้เข้าใกล้ชีวิตองค์พระผู้เป็นเจ้ามากที่สุดอันเป็นเหตุให้เราขอบพระคุณพระองค์
อย่างใหญ่หลวง”

ในยุคนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรอคอยความรักที่ซื่อสัตย์เช่นนี้ ทรงคอยความตั้งใจของเราที่จะ
ทนทุกข์ทรมานเพื่อพระองค์ เพราะเราทั้งหลายกำลังเข้าอยู่ในบ้านปลายของยุคแล้ว

8. การเสด็จกลับมาและเวลาแห่งการจากกัน

“อวสานของสิ่งทั้งปวงก็อยู่แค่เอื้อม” (1 เปโตร 4:7) เราสามารถกล่าวด้วยคำเช่นนี้ได้อย่างนี้ที่คนที่ล่วงไปแล้วไปจากกล่าวได้ หมายถึงของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นสัญญาณบอกเหตุว่าโลกนี้กำลังถึงจุดอวสานได้เกิดขึ้นแล้วเฉพาะหน้าของเรา องค์พระเยซูตรัสว่าเราควรเฝ้าระวังอยู่เมื่อเห็นสัญญาณเหล่านี้ ชาวอิสราเอลจากทุก ๆ ชาติกลับมายังแผ่นดินของบรรพบุรุษของเขาตามที่ได้พยากรณ์ไว้ว่าเป็นหมายสำคัญของที่สุดปลายแห่งยุค (เอเสเคียล 38:8 39:28) พระกิตติคุณได้แพร่ไปสู่คนมุมโลก (มัทธิว 24:14) และเราได้เข้าสู่ยุคระเบิดปรมาณู ความวิบัติซึ่งได้บรรยายไว้อย่างแจ่มชัดโดย “เสียงแตรแห่งการพิพากษา” นั้นก็อยู่แค่ประตูบ้านเราแล้ว (วิวรณ์บทที่ 8 และ 9)

ถูกแล้วเรากำลังอยู่ในการเสด็จกลับมาครั้งที่สององค์พระเยซู ตามที่มีคำเขียนไว้ว่า “ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระคำรัสสั่ง ด้วยอำนาจเรียกของเทพบิดและเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้น เราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้นและจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศอย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์” (1 เธสะโลนิกา 4:61, 17)

แต่ใครเล่าจะได้มีส่วนในการขึ้นไปกับพระองค์เหมือนอย่างที่องค์พระคริสต์ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ใครเล่าที่เป็นคนของพระองค์ที่จะถูกรับไปอยู่กับพระองค์เมื่อเสียงเรียกดังขึ้นเมื่อมีเสียงร้องว่า “เข้าป่ามาแล้ว” คนที่ได้ยินเสียงเรียกเท่านั้นแหละ ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกตนเองว่าคริสเตียนเพราะเหตุใดหรือ? เพราะเราจะยอมได้ยินแต่เสียงของผู้ที่เรารู้จักและรักอย่างแท้จริงเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเมื่อเสียงมากมายห้อมล้อมเราอยู่ คนรักกันเท่านั้นที่จะจำเสียงคนรักของเขาและติดตามไปได้

ในทีนั้นพระสุรเสียงของพระเยซูจะเป็นเสมือนเสียงน้ำมากหลาย และเสียงร้องในสนามรบ แต่เสียงต่าง ๆ ของโลกนี้ก็ดังกึกก้องเหมือนกันในวันเวลา และเรายังเข้าใกล้ที่สุดแห่งยุคก็จะยิ่งดังยิ่งขึ้น คนที่รักพระองค์เท่านั้นที่จะได้ยินคนอื่นจะไม่ได้ยินเลย

เช่นเดียวกับเมื่อครั้งองค์พระเยซูทรงดำเนินอยู่ในโลกนี้ คนเป็นจำนวนมากได้เห็นพระองค์แต่ไม่รู้จักพระองค์ได้ฟังพระองค์แต่ไม่ยอมรับพระวจนะของพระองค์ “แต่ผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ ก็ได้รับฤทธิ์อำนาจที่จะกลายเป็นบุตรของพระเจ้า” (ยอห์น 1:12) พระองค์จะทรงรับบุคคลเหล่านี้เข้าในอาณาจักรของพระองค์บนสวรรค์ และพวกเขาจะอยู่กับพระองค์เสมอไปเป็นนิรันดร์ เพราะลูก ๆ ของพระเจ้าจะต้องอยู่กับพระบิดาของเขา และพระกายของพระเยซูจะต้องอยู่กับศิระษะของพวกเขา องค์พระเยซูเองจะเสด็จมาและรับบรรดาผู้ที่ เป็นของพระองค์ไปอยู่กับพระองค์ พระองค์จะเสด็จมาในเมฆบนฟ้าสวรรค์และรับเขาเหล่านั้นไปอยู่กับพระองค์

ผู้ที่รักพระองค์ย่อมรอคอยเวลาที่ได้อยู่กับพระองค์เสมอไปเป็นนิจด้วยใจจดจ่อ การแยกจากกันก็นำความวิปโยคมาสู่เขาเหล่านั้นที่รักพระองค์ ความรักขององค์พระเยซูจะสนองตอบความปรารถนาในงานสมรสของพระเมษโปดกในสวรรค์ใกล้เข้ามา ยิ่งเข้าใกล้วันที่พระองค์จะเสด็จกลับมาครั้งที่สองเท่าไร ผู้ที่รักพระเยซูก็ยิ่งรอด้วยใจจดจ่อเท่านั้นผู้ที่เป็นของพระองค์ก็รื้อร่นด้วยความปรารถนาอันลึกซึ้งที่จะอยู่กับพระองค์ เพราะความรักย่อมแสวงหาความสัมพันธ์กับคนรักโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาอันยากลำบากมิใช่หรือ? ในเวลาเช่นนี้พวกเขาปรารถนาอยู่ใกล้คนรักมากที่สุดที่จะทำได้ เราเห็นตัวอย่างนี้ได้จากความสัมพันธ์ของมนุษย์เจ้าสาวเจ้าบ่าวอาจถูกคลื่นไปในฝูงชนหมุ่มมาก และแทบจะไม่มีใครสังเกตเห็นว่าเขาเป็นของกันและกัน แต่ถ้าเกิดไฟไหม้หรือมีอันตรายเกิดขึ้น เราก็คงรู้ว่าใครที่มีความสัมพันธ์กันเจ้าบ่าวเจ้าสาว เขาทั้งสองจะต่อสู้กับภัยอันตรายเหมือนเป็นคนคนเดียวกัน ไม่ใช่เพราะเขามีความคิดเป็นอย่างเดียวกัน แต่เพราะเขาทั้งสองได้ผูกพันไว้ด้วยกฎของความรัก มันจะเป็นเช่นนี้แหละในวาระสุดท้าย ผู้ที่ถูกผูกพันกับความรักของพระเจ้าก็จะพบกันอีก แต่ในวาระสุดท้ายนั้นจะเป็นวาระแห่งการแยกจากกันด้วย เป็นวาระแห่งการพิพากษาครั้งยิ่งใหญ่ และการพิพากษาจะเริ่มขึ้นขึ้นที่ครอบครัวของพระเจ้าก่อน (1 เปโตร 4: 17) ผู้ที่ไม่ได้เป็นของแผ่นดินสวรรค์ก็จะถูกแยกออกไป

บนแผ่นดินโลกความมืดจะมียิ่งขึ้น สงครามและข่าวเล่าลือเรื่องสงครามจะทวีขึ้น และดูเหมือนว่าคนอธรรมมีชัยและความชั่วร้ายจะแผ่ซ่านไป ทุกแห่งความพิณาศที่ต้งตัวต่อสู้ผู้ที่เป็นคนดีมีคุณธรรมตามครรลองของพระเจ้าจะเปิดเผยตัวอย่างช้า ๆ และจะเริ่มตำแดงฤทธิ์เดชอำนาจและอิทธิพลของมัน (2 เธสะโลนิกา 2:3) มันจะเป่าเวทมนต์กาลาลงเหนือผู้เชื่อซึ่งยอมให้ความรักต่อพระเจ้าเยือกเย็นลงพวกเขาจะตกภายใต้อำนาจของการสงครามการรบกวนความอยุติธรรมและหมายสำคัญเทียมเท็จของพญามารซาตาน (มัทธิวบทที่ 24) พญามารจะดึงดูดพวกเขาเหมือนแม่เหล็กคือพวกที่มอบังจิตใจไว้ให้มันเพราะมีธรรมชาติที่คล้ายคลึงกันแต่พระเยซูจะทรงยึดบรรดาผู้ที่หมั่นกับพระองค์ไว้ คือ บรรดาผู้ที่รักพระองค์และตำแดงพระลักษณะของพระองค์เขาจะแยกจากผู้ที่เคยต่อสู้ด้วยกันมาเป็นเวลานาน บรรดาผู้ที่เคยเป็นสมาชิกของคริสตจักรเดียวกัน หรือร่วมสมาคมเดียวกัน หรือในกลุ่มที่มีสามัคคีธรรมร่วมกัน คนสองคนดูเหมือนจะดำรงชีวิตอยู่เพื่อคอยการเสด็จกลับมา ขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ในวันนั้นสองคนจะอยู่ด้วยกันที่ทุ่งนาพระเยซูจะทรงรับคนหนึ่งไปแต่จะละอีกคนหนึ่งไว้ (ลูกา 17:36) มนุษย์แต่ละคนจะต้องพบและตัดสินใจไม่ว่าเขาจะต้องการหรือไม่ จะสู้หรือไม่ก็จะถูกดึงเข้าหาคนใดคนหนึ่ง ในสองคนนี้ คือองค์พระเยซูหรือไม่ก็พญามารผู้ที่ต่อสู้พระคริสต์

นี่คือความจริงอันน่าสะพึงกลัว คริสเตียนผู้เชื่อจะตกลงใต้อำนาจของผู้ต่อต้านพระคริสต์ด้วยขาดความรู้และไม่รู้สึกตัว เจ้าแห่งความมืดจึงมีชัยเหนือพวกเขา ก็เพราะพวกเขาไม่ได้คอยระวังดูแลให้เพลิงแห่งความรักลุกโชติช่วงในจิตใจของเขา ฉะนั้นความมืดและความไม่บริสุทธิ์จึงยังคงเหลืออยู่ใน

ใจเขา และวันหนึ่งพวกเขาจะตื่นขึ้นและพบว่าตัวเองยืนอยู่ในแถวของผู้ต่อต้านพระคริสต์ด้วย พวกเขาไม่ได้เฝ้าระวังอยู่ในขณะที่ยังมีเวลาจัดเชื้อร้าย พวกเขาได้หว่านการเลื่อยขาไม้ร้อนไม่เย็นและเข้าสนิทกับโลก เมื่อเขาเจริญขึ้นเจ้าโลกก็กลืนกินเขาเสีย

ก่อนเวลากำหนดของผู้ต่อต้านพระคริสต์จะมาถึงเราจะต้องอุทิศถวายตัวต่อองค์พระเยซูโดยสิ้นเชิง ความรักของเราต่อพระองค์จะต้องเป็นความรักที่หาขอบเขตไม่ได้ต้องพร้อมที่จะเสียสละ เราไม่สามารถจะทำสงครามต่อสู้กับความบาปแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ ได้ ในบั้นปลายนั้นเป็นวาระแห่งวิกฤตการณ์และการพิพากษา มีทางเลือกอยู่ว่า เราจะถูกรับขึ้นไปกับองค์พระเยซูหรือเราจะถูกทิ้งให้อยู่ในยุคของผู้ต่อต้านคริสต์ เพราะในวันเวลานั้นประชุมของอาณาจักรแห่งความสว่างและความมืดจะถูกเปิดเผย พระเยซูจะเสด็จมาบนเมฆในฟ้าสวรรค์และพญามารซาตานจะปรากฏบนพื้นแผ่นดินโลก ต่างฝ่ายต่างก็จะรวบรวมกองทัพเตรียมเข้าสู่การสงคราม ระหว่างพระเยซูกับผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ต่อต้านพระคริสต์กับพรรคพวกของมัน

เพราะจะมีการเปิดเผยให้เห็นว่าผู้ใดเป็นสมาชิกของประมุขใด ผ้าคลุมหน้าจะถูกทำลายให้ย่อยยับและทุกคนจะถูกเปิดเผย และจะเห็นได้ว่าแต่ละคนดำรงชีวิตอยู่ในเพื่ออะไรนายเหนือดวงใจมนุษย์ทุกคนจะปรากฏแน่ชัด ไม่ว่าคนนั้นจะอยู่นิกายใดหรือกลุ่มใดก็ตาม ในตอนนั้นคำถามจะมีอยู่คำถามเดียว “คือจิตใจของเราเป็นของผู้ใด ผู้ใดที่เรารักเหนือสิ่งอื่นใด “เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา บรรดาคนเหล่านั้นที่เป็นของพระองค์จะมีชีวิตอยู่” (1 โครินธ์ 15:23, 22) และ”...เรายังมีชีวิตอยู่จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ” (1 เธสะโลนิกา 4:17)

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าจะมีคนบางคนที่นั่งห่มขนแกะแต่ภายในนั้นเป็นสุนัขป่าที่หิวกระหายไม่รู้จักการยกโทษ มักกบฏ จิตวิญญาณคลุ้มคลั่ง เต็มไปด้วยพิษแห่งความตาย การใส่ร้ายป้ายสี และความริษยา ในชั่วโมงนั้นจะมีคนเช่นนี้มากมายสักเพียงใด พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า คนเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระทัย (กาลาเทีย 5: 19-21) ในวินาทีที่องค์พระเยซูเสด็จมารับคนของพระองค์ประตูสวรรค์จะปิดสำหรับคนที่ดำรงชีวิตอยู่ในการกลองกลวงคือ “คนเหล่านั้นที่มีชื่อว่าเป็นอยู่แต่ตายแล้ว” (วิวรณ์ 3:1) จะถูกทิ้งทางด้านนอก ไม่ใช่แต่บรรดาคนที่ปล่อยตัวให้ตกอยู่ในความชั่วร้ายเท่านั้นที่จะไม่ได้เข้าแผ่นดินของพระเจ้าพระเยซูตรัสเช่นเดียวกันนี้กับที่เป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ที่อ่อน ๆ ไม้ร้อนไม่เย็น “... เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา” (วิวรณ์ 3:16) เพราะเหตุใดหรือ? เพราะการตายทางฝ่ายจิตวิญญาณก็คือการตายฝ่ายความรัก มีชีวิตอยู่ที่ไหน มีความรักอยู่ที่นั่น มีคำเขียนไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ว่า การมีชีวิตและความรักเป็นพระลักษณะของพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นชีวิต พระเจ้าทรงเป็นความรักเพราะฉะนั้นพวกเขาจะต้องถูกทอดทิ้งเพราะเขาไม่ได้รักองค์พระเยซู พวกเขาไม่ได้เตรียมตัวเข้าสู่พิธีมงคลสมรสของพระเมษโปดก ในฐานะเจ้าสาวที่จริง

ผู้ที่ถูกทอดทิ้งจะร้องไห้คร่ำครวญ เสียงคร่ำครวญแห่งความสิ้นหวังจะติดอยู่ริมฝีปากของผู้ที่รู้จักพระเยซู “หายไปเสียแล้ว” “หายไป” “ประตูปิดแล้ว” “ประตูปิดแล้ว”! หลายคนแน่ใจว่าเขามีที่อยู่ในงานมงคลสมรสพระเมษโปดกแต่ในชั่วโงมิ่งนั้นพระเยซูจะตรัสกับเขาด้วยถ้อยคำอันรุนแรงว่า “เราไม่รู้จักเจ้า” พระองค์จะจำได้แต่สาวกของพระองค์ เจ้าสาวของพระองค์ บรรดาผู้ที่รักพระองค์และดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ด้วยความรักเท่านั้น ด้วยไฟแห่งความรักเผาไหม้อยู่ในจิตใจของพวกเขา เจ้าบ่าวจึงจำเขาได้ว่าเป็นของพระองค์ เพราะพระองค์เองทรงเป็นความรักนิรันดร์พระทัยของพระองค์นั้นเต็มไปด้วยไฟแห่งความรักซึ่งวันหนึ่งจะปกคลุมอยู่ทั่วพื้นพิภพ การเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระเยซูจึงเป็นการเสด็จมาซึ่งความรัก ผู้ที่รักพระองค์เท่านั้น ที่จะได้เข้าไปในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก

เหตุฉะนั้น สายตาของผู้เชื่อจึงจับจ้องอยู่ที่การเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระเยซู และมองเห็นความรักเป็นหัวใจสำคัญ มีคำถามคำเดียวที่พระเจ้าจะตรัสถามเรา เมื่อเรายืนอยู่ต่อหน้าพระองค์ เป็นคำถามเดียวกับที่พระองค์ตรัสถามซีโมนเปโตร “เจ้ารักเราหรือ” ในชั่วโงมิ่งนั้นความจริงในพระวณะของพระเยซูจะเป็นที่รู้แจ้ง พระองค์จะสำแดงพระองค์แก่ผู้ที่รักพระองค์ คือคนเหล่านั้นที่ “ยินดีในการเสด็จมาของพระองค์” (2 ทิโมธี 4:8) เขาจะได้รับมงกุฎในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก “นางเป็นผู้ที่รักมาก” ครั้งหนึ่งพระเยซูเคยตรัสอย่างนี้ ในวันที่พระองค์เสด็จกลับมา คำสรรเสริญเช่นนี้จะมีค่ายิ่งสูงกว่าทรัพย์สินใด ๆ ในโลกนี้ เพราะผู้ที่รักพระองค์ ผู้ที่มีตราของเจ้าสาวเท่านั้นที่จะสัมผัสกับพระคุณของพระองค์ เขาเหล่านี้เท่านั้นที่จะถูกรับขึ้นไป บุคคลอื่นจะไม่เห็นพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ ในวินาทีนั้นพระองค์จะสำแดงพระองค์ว่า เป็นเจ้าบ่าวแก่เจ้าสาวที่รักพระองค์ การเสด็จกลับมาครั้งนี้เป็นเรื่องอัศจรรย์อย่างแท้จริง ไม่ใช่ทุกคนจะให้เห็นความงาม สง่าราศี และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ แต่ผู้ที่ได้รับเชิญไปในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดกเท่านั้น บรรดาคนเหล่านั้นเท่านั้นที่พระวณะได้กล่าวถึงไว้ว่า

“เจ้าสาวของพระองค์ได้เตรียมพร้อมแล้ว พระองค์ทรงโปรดให้เจ้าสาวสวมผ้าป่านเนื้อละเอียดใสบริสุทธิ์” (วิวรณ์ 19:7, 8)

เจ้าสาว คือบรรดาคนเหล่านั้นที่มีความรักร้อนรนต่อองค์พระเยซู เครื่องประดับแท้ของเจ้าสาวคือความรักของเธอ

เวลานี้เป็นชั่วโมงที่จะต้องเตรียมพร้อม พระวณะของพระเจ้าได้กล่าวแก่เราว่า “ท่านทั้งหลายจงอดสำห้ประพฤติ เพื่อให้ได้ความรอดด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น” (ฟิลิปปี 2:12) เพราะถ้าไม่บริสุทธิ์แล้ว “จะเห็นพระเจ้าไม่ได้เลย” (ฮีบรู 12:14) ถ้าไม่มีความบริสุทธิ์แล้วไม่มีผู้ใดไปกับพระองค์ได้ ไม่มีผู้ใดอาจจะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ได้ ผู้ที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะเห็นพระองค์ (มัทธิว 5:8)

และพระวณะของพระองค์ได้กล่าวต่อไปอีกว่า “และทุกคนที่มีความหวังเช่นนั้น...(ความหวังที่จะเห็นพระองค์) ก็ชำระตนให้บริสุทธิ์ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์ (1 ยอห์น 3:3) พระวณะของพระเจ้าได้ให้ความหวังอันยิ่งใหญ่แก่เราว่า ในวันที่พระองค์เสด็จมารับเรา ในวันที่งานมงคลสมรสของพระเมษโปดกเราจะได้รับการชำระ และได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เหมือนพระฉายาของพระองค์ ความรักเป็นแรงผลักดันให้เราปรารถนาการชำระให้บริสุทธิ์สะอาด เจ้าสาวจะยอมทำทุกสิ่งทุกอย่างให้เข้ากับเจ้าบ่าวและทำให้เจ้าบ่าวพอใจ เพราะเธอรักมาก

เจ้าสาวที่แท้จริงนั้น จะปล้ำสู้กับความผิบบาปด้วย ความเชื่อ ต่อสู้เพื่อให้สำเร็จให้จงได้ เธอจะถือรักษาข้อเรียกร้องของเจ้าบ่าวอย่างเคร่งครัด และบากบั่นที่จะทำตามด้วย “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะแผ่นดินสวรรค์ (การเสด็จกลับมาของพระองค์ผู้เป็นเจ้าบ่าว) อยู่ใกล้แล้ว” (มัทธิว 3:2) ด้วยความรักที่เธอมีต่อพระองค์ เธอจะพยายามทุกวิถีทางที่จะเตรียมพร้อมสำหรับพระองค์ เจ้าสาวจะร้อนรนที่จะมุ่งหน้าไปยังเป้าหมายนี้ เหมือนดังที่ท่านอัครสาวกเปาโลกระทำแก่ผู้ที่อยู่ในการปกครองของท่าน “เพราะว่าข้าพเจ้าหวงแหนท่านอย่าง التيพระเจ้าทรงหวงแหน เพราะว่าข้าพเจ้าได้หมั้นพวกท่านไว้สำหรับสามิผู้เดียว เพื่อถวายพวกท่านให้แก่พระคริสต์เป็นพรหมจารีบริสุทธิ์” (2 โครินธ์ 11:2) เจ้าสาวดำรงชีวิตอยู่ด้วยความหวังนี้คือเธอจะได้เห็นพระองค์ จะได้เข้าร่วมในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดกพร้อมกับพระองค์ เธอจะให้มีรั้วรอยตำหนิในตัวเธอไม่ได้ เธอต้องการให้พระองค์ผู้เป็นเจ้าบ่าวพอพระทัย “เพราะพระองค์จะได้มีคริสตจักรที่สง่าราศี ไม่มีตำหนิรั้วรอย หรือมลทินใด ๆ เลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ” (เอเฟซัส 5:27) และการประดับตัวทั้งสิ้นนั้น ก็มีวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียวคือ วันหนึ่งพระองค์จะทรงตรัสว่า

“โอ ที่รักของฉันเอ๋ย เธอช่างงามสะพรั่งไปทั้งนั้นในตัวเธอจะหาตำหนิสักนิดก็ไม่มี”

(โซโลมอน 4: 7)

เธอรู้ดีว่าเธอกระทำให้เจ้าบ่าวพอใจที่สุด เมื่อเธอประดับตัวด้วยความถ่อมใจในพระวณะของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าพระองค์ทรงพอพระทัยที่จะสถิตในจิตใจของผู้ที่ถ่อมตนดังนั้น เจ้าสาวจึงยอมเรียนรู้วินัยทั้งปวงที่จะทำให้เธอเป็นเหมือนกับพระฉายาขององค์พระเยซู เธอรู้ดีว่าจะต้องได้รับการฝึกวินัย เพื่อจะเข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์

ดังนั้น ความรักจึงมุ่งมั่นที่จะบรรลุถึงเป้าหมายสุดท้าย คือการที่ได้มีการสัมพันธ์กับองค์พระผู้เป็นเจ้าการเสด็จกลับมาของพระองค์ การฟื้นคืนพระชนม์ ได้เห็นพระองค์ผู้บริสุทธิ์ผู้เป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ถึงกระนั้นผู้ใดเล่าที่จะทนต่อการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ พระเนตรขององค์พระเยซูเปรียบประดุจเปลวเพลิง (วิวรณ์ 1:14) ความสว่างที่เปล่งประกายจากพระพักตร์ของพระองค์นั้นส่องสว่างเจิดจ้าเกินกว่าจะทนได้ ไม่มีความชั่วร้ายใดจะทนต่อความสว่างนั้นได้ จิตวิญญาณที่อยู่ใน

ความมีดจะเผชิญพระพักตร์พระองค์ไม่ได้ เขาจะร้องออกมาด้วยความกลัวแก่ภูเขาและก้อนหินว่า “จงล้มลงมาทับเราไว้ ช้อนเราไว้จากพระพักตร์ของพระองค์ผู้สถิตบนพระที่นั่ง และจากพระพิโรธของพระเมษโปดก” (วิวรณ์ 6:16) การเผชิญหน้ากับพระองค์ในครั้งนั้น คือการเผชิญกับชั่วโมงแห่งการตัดสินใจครั้งนั้น คือการเผชิญกับชั่วโมงแห่งการตัดสินใจครั้งยิ่งใหญ่ บรรดาผู้ที่เป็เหมือนพระฉายาของพระองค์จะเข้าร่วมอยู่กับพระองค์ ผู้ที่ไม่ได้สำแดงพระฉายาของพระองค์ จะถูกพรากไปจากพระพักตร์ของพระองค์โดยฉับพลัน ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงตรัสด้วยความร้อนพระทัยเมื่อระลึกถึงเวลาที่พระองค์เสด็จกลับมา “จงเฝ้าระวังพร้อมอยู่เสมอ จงอธิษฐานให้ท่านมีกำลังที่จะรอดพ้นจากสิ่งเหล่านั้นที่จะบังเกิดขึ้น เพื่อท่านจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้” (ลูกา 21:36)

ประตูเข้าสู่สวรรค์และงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก จะเปิดออกต้อนรับผู้ที่ตื่นตัวและเตรียมตัวพร้อมอยู่ความรักเป็นกุญแจดอกสำคัญ เรามีกุญแจดอกสำคัญแล้วหรือยังในเวลาบั้นปลายนี้ ในขณะที่พระเยซูอยู่ที่ประตูบ้านแล้ว เราไม่ทราบวันเวลา เราารู้เพียงแต่ว่าอยู่ใกล้แค่เอื้อมคนยามขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้เป่าแตรของเขาแล้ว ส่งเสียงร้องว่า “จงเตรียมตัวของท่านให้พร้อม พระองค์ผู้เป็นเจ้าของบ้านจะเสด็จมา องค์พระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่” ผู้ใดจะออกไปพบพระองค์ได้ ผู้ใดจะเห็นพระพักตร์พระองค์ได้ ผู้ใดจะได้อยู่กับพระองค์เสมอไปเป็นนิจ คึนคนเหล่านั้นที่รักพระองค์ แสวงหาพระองค์ด้วยความร้อนรนแม้ว่าความบริสุทธิ์ของพระองค์ก็เหนือความบริสุทธิ์เขามากมาย แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ประกอบด้วยความรักจะไม่ทิ้งผู้ที่มาหาพระองค์ด้วยความรักเลย เหตุฉะนั้นองค์พระเยซูจะเปิดประตูรับเจ้าสาวผู้มาหาพระองค์ด้วยความรัก เธอจะได้เข้าไปภายในนครนั้น และร่วมฉลองงานมงคลสมรสกับพระองค์

9. ปลายทางของความรักและงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก

พระวณะของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า “ความสุขมีแก่คนเหล่านั้น ผู้ได้รับเชิญไปในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก” (วิวรณ์ 19:9) เขาเหล่านั้นเป็นสุขจริงหนอ? จะเกิดอะไรขึ้นในวันนั้น? การได้เข้าร่วมงานมงคลสมรสนั้นหมายถึงอะไร? สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับพลังความคิดหรือถ้อยคำที่จะบรรยายได้ ความโสมนัสยินดีและความสุขอันยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกนี้ก็ไม้อาจเทียบได้กับงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก งานนั้นเป็นงานฉลองอันยิ่งใหญ่ของความรักราชาแห่งอาณาจักรสวรรค์และแผ่นดินโลกได้จัดงานเลี้ยงขึ้นคืองานเลี้ยงของพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าบ่าวกับเจ้าสาวแห่งความรักของพระองค์ เป็นงานที่สมศักดิ์ศรีแห่งพระองค์ผู้ทรงเตรียมงาน พระองค์ผู้ไม่ทรงเก็บสิ่งใดอันใดไว้จากเราเลย

บรรดาทูตสวรรค์ผู้รับใช้พระองค์ จำนวนมากมายเหลือที่จะคณานับหลายพันล้าน ต่างรีบเร่งที่จะเตรียมงานมงคลสมรสของพระเมษโปดกนี้ “บรรดาทูตสวรรค์ที่ถูกส่งออกไปเพื่อรับใช้ เพื่อเห็นแก่บรรดาคนที่ได้รับความรอดนั้น” (ฮีบรู 1:14) ต่างก็รีบร้อน โตะที่ใช้ในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก จะถูกเตรียมและปรับด้วยความงามอันล้ำเลิศแห่งสวรรค์สถาน ถ้าบรรดาทูตสวรรค์ได้ปรณินิบัติผู้ที่ซื่อสัตย์ในแผ่นดินโลกนี้ ในสวรรค์เบื้องบน จะปรณินิบัติบรรดาคนเหล่านั้นมากยิ่งขึ้นเพียงใดเมื่อเขาเหล่านั้นได้เข้ามายังอาณาจักรพระบิดา ประจวบกับทั้งหลาย ทูตสวรรค์จะปรณินิบัติเขาเหล่านั้นอย่างไม่รู้สิ้นสุดทูตสวรรค์จะเปล่งเสียงร้องเพลงที่ไพเราะอ่อนหวานที่สุดจะสรรเสริญองค์พระเยซู เพราะเจ้าสาวผู้นั่งอยู่ข้างพระองค์งามอย่างหาที่เปรียบมิได้ เพราะพระโลหิตของพระเมษโปดกได้เปลี่ยนบรรดาคนบาปให้กลายเป็นเจ้าสาว เขาเหล่านั้นได้กลับกลายเป็นพระชายาของพระองค์ เขาเหล่านั้นจะนั่งกับพระองค์บนบัลลังก์ของพระองค์ (วิวรณ์ 1:5,6, 3:21 เอเฟซัส 5:25-27) พวกเขาพบดีจะเริงรำไปรอบองค์พระมหากษัตริย์และเจ้าสาวในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก สวรรค์สถานจะสะท้อนสะท้อนไปด้วยเสียงเพลงและเสียงกู่ก้องแห่งความโสมนัสยินดี เสียงพิณจะถูกบรรเลง จะมีเสียงสรรเสริญอย่างไม่รู้สิ้นสุด เจ้าสาวจะถูกนำมาในงานเลี้ยงฉลองในสวรรค์ และจะได้เข้าไปในห้องพิธีของงานมงคลสมรสอันงดงามวิจิตรพิสดาร

ถึงกระนั้นท่ามกลางรัศมีภาพทั้งสิ้นนี้ เจ้าสาวจะเป็นเสมือนผู้ตกอยู่ในความฝัน เชียงผู้ที่มีความรักแท้ สายตาของเธอจะจับจ้องอยู่ที่พระองค์แต่ผู้เดียว ผู้ซึ่งจิตวิญญาณของเธอหลงรัก องค์พระเมษโปดกประทับอยู่บนพระที่นั่ง พระองค์ผู้เป็นเจ้าบ่าว ท่ามกลางเสียงแห่งความโสมนัสยินดีของเทพดีหูของเจ้าสาวจะฟังแต่เสียงขององค์พระมหากษัตริย์เหนือมหากษัตริย์อื่นใด เพราะในเดี๋ยวนั้นตัวเธอจะได้อยู่กับพระองค์เสมอไปเป็นนิกาล ได้เห็นพระองค์หน้าต่อหน้า เพราะบัดนี้รัศมีภาพอันแจ่มชัดของพระองค์ได้ปรากฏแจ้งแล้ว และเปล่งรัศมีเห็นอัครธรรมแห่งฟ้าสวรรค์ ทูตสวรรค์จำนวนเหลือคณานับ ฉายรัศมีของท่านในสวรรค์ ทูตสวรรค์แม้เพียงองค์เดียวก็กระทำให้โลกสว่างไสวได้โดยสง่า

ราศีของท่าน (วิวรณ์ 18: 1) แต่แสงนี้ก็สลับไปเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏพระองค์ทรงกระทำให้ สวรรค์เต็มไปด้วยพระสิริ ซึ่งฉายสว่างยิ่งกว่าดวงอาทิตย์มากมาย องค์พระเยซูเจ้า จึงมีคำเขียนไว้ว่า “นครนั้นไม่ต้องการแสงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าพระสิริของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของนครนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นดวงประทีปของนครนั้น” (วิวรณ์ 21:23)

จริงที่เดียวแสงสว่างและรัศมีภาพฉายจากพระพักตร์ของพระเยซูเจ้าไปทั่วเมืองสวรรค์ และการกระทำให้ทุกสิ่งงดงามอย่างวิจิตรบรรจง สารพัดทุกสิ่งเป็นภาพสะท้อนขององค์พระเยซู คือทั้ง บรรดาทูตสวรรค์ ผู้ที่พระองค์ไถ่แล้วหรือแม่แต่นครทองคำนั้น องค์พระเยซูได้ประทานพระสิริของ พระองค์แก่สรรพสิ่งทั้งปวงในสวรรค์สถาน ทุกสิ่งฉายรัศมีภาพอันตระการตา เพราะทุก ๆ สิ่งดำรงอยู่ โดยได้สัมผัสกับพระองค์โดยตรง อยู่ภายใต้การครอบครองของพระองค์ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดที่สามารถ หยุดยั้งฤทธานุภาพของพระองค์ จะต้องฉายผ่านม่านพลังแห่งความรักของพระองค์ฉายสว่างทั่วทุกหน ทุกแห่ง เต็มเปี่ยมด้วยฤทธานุภาพ นี่คือคำตอบที่ว่าเหตุใดสวรรค์จึงสว่างโชติช่วงเช่นนั้น ถนนทองคำ กำแพงแก้วไพฑูริย์ แม่น้ำที่ใสเหมือนแก้ว ทุกสิ่งทุกอย่างใสกระจ่างแจ่ม ในนครของพระเจ้าทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นเสมือน “สถานีส่ง” ของความรัก ต้นไม้ทุกต้น ใบไม้ทุกใบถูกสร้างขึ้นเพื่อรับรัศมีภาพและความงามขององค์พระเยซู เพื่อสำแดงความงามในวิถีต่าง ๆ กัน เมืองนั้นเป็นนครของพระเยซูอย่าง แท้จริง คือ นครเขรุษาลืมใหม่ จิตวิญญาณทุกดวงดำรงชีวิตอยู่ในพระสิริของพระองค์

เจ้าสาวจะเห็นความงามขององค์พระมหากษัตริย์เธอจะพบกับพระองค์โดยวิธีที่แตกต่างไปจาก วิธีที่เธอใช้ในโลกอย่างแน่นอนว่า

“พระองค์ท่านงามเลิศยิ่งกว่าบุตรของมนุษย์คนใด

พระคุณหลังลงบนริมฝีปากของพระองค์ท่าน” (สดุดี 45:2) จะมีการพูดจกกันอย่างใกล้ชิด ดังที่ เราได้เห็นเงาของสิ่งนี้ในบทเพลงซาโลมอน เมื่อเจ้าบ่าวพบกับเจ้าสาวด้วยความรักและความสุขอัน ยิ่งใหญ่ “น้องของฉันเจ้าสาวของฉัน ความรักของเธอช่างหวานเสียนี่กระไร (ซาโลมอน 4:10) และ เจ้าสาวได้ตอบว่า

“โอเหล่าบุตรแห่งเขรุษาลืม

นี่คือที่รักของฉัน นี่คือเพื่อนยากของฉัน”

(ซาโลมอน 5:10, 16) แน่แน่นอนจะต้องมีคำสนทนาด้วยความรักอันล้ำลึก ระหว่างเจ้าบ่าวและ เจ้าสาวเพราะความรักย่อมสนองตอบความรัก และพิสูจน์ตนเองในคำพูดและการกระทำ

เจ้าสาวยอมสยบอยู่แทบเท้าของพระองค์ผู้เป็นเจ้าบ่าว เมื่อได้เห็นพระองค์ผู้เป็นองค์พระผู้เป็น เจ้า ผู้เป็นองค์พระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ แต่พระองค์จะประคองผู้เป็นเจ้าสาวขึ้น และพาไปนั่งเบื้องขวา พระหัตถ์ของพระองค์เพราะเธอคือเจ้าสาวของพระองค์ เป็นบุคคลที่พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงไว้ว่า “พระ

ราชินีประดับทองคำเมืองโอฟีร์ประทับอยู่ข้างขวาพระหัตถ์พระองค์ท่าน” (สดุดี 45:9) ในท่ามกลางความยากเข็ญนั้นความเชื่อและความรักของเจ้าสาวได้รับการพิสูจน์แล้ว และบัดนี้เธอได้รับรัศมีภาพและความงามอันเลอเลิศแห่งสวรรค์ ใครเล่าจะจำคนบาปคนเก่าได้เมื่อกลายสภาพมาเป็นเจ้าสาวแล้ว เธอสวมเสื้อฝ้ายงามเหมือนราชินีในชุดสีขาวสะอาด และสวมมงกุฎแห่งความชอบธรรม (2 ทิโมธี 4:8) และได้นั่งอยู่ข้างพระองค์ผู้เป็นองค์พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์อื่นใด และได้ฉลองพิธีมงคลสมรสกับพระองค์

เดี๋ยวนี้เธอสวมมงกุฎซึ่งเป็นสง่าราศี ที่สำแดงความถ่อมใจ และความอับอายที่เธอได้ยอมรับแบกด้วยเห็นแก่พระนามของพระองค์ ด้วยความอดทน ด้วยความถ่อมใจและด้วยความรัก เธอได้กลับกลายเป็นเจ้าสาวขององค์พระมหากษัตริย์เหนือฟ้าสวรรค์และจักรวาล ทุกสิ่งทุกอย่างสยบอยู่แทบพระบาทของพระองค์ เธอจะได้รับการตกแต่งด้วยรัศมีภาพอันสมควรแก่ฐานะอันสูงส่งของเธอ บนแผ่นดินโลกเธอได้รักพระองค์ ด้วยเหตุนี้เธอจึงได้รับรัศมีภาพของพระองค์ (1 เปโตร 4: 13) งามอะไรเช่นนี้สูงส่งอะไรเช่นนี้ เธอผู้เป็นเจ้าสาวขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือพื้นพิภพ เป็นจอมกษัตริย์เหนือองค์พระมหากษัตริย์อื่นใด

เธอได้สวมมงกุฎเพราะองค์พระเยซูได้ต่อสู้อันได้รับชัยชนะเพื่อเธอ โดยการทนทุกข์ทรมาน ดังนั้นเธอจึงต้องถอดมงกุฎของเธอวางลงครั้งแล้วครั้งเล่า ความรักทำให้เธอต้องทำอย่างนั้น เธอต้องการให้พระองค์ได้รับความรักและเกียรติยศทั้งสิ้น พระองค์ทรงรักเธอมากจนยอมไถ่ความผิดบาปให้เธอ และเธอสมควรรักและขอบพระคุณพระองค์โดยสิ้นสุคติ ดังนั้นในฟ้าสวรรค์คงจะมีเกมส์อันบริสุทธิ์ จะเป็นอย่างไรก็ได้หรือ เมื่อเกมส์นั้นเล่นด้วยกฎเกณฑ์แห่งความรัก องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสวมมงกุฎให้แก่ผู้ที่พระองค์รัก แต่ด้วยความรักมงกุฎจะถูกถอดออกและวางไว้เฉพาะพระพักตร์พระองค์ นี่เป็นเกมส์ของความรักพระมหากษัตริย์ผู้เป็นเจ้าบ่าว จะยกย่องเจ้าสาวของพระองค์และปรนนิบัติเธอในงานเลี้ยงฉลองของสวรรค์นั้น (ลูกา 12: 37) เจ้าสาวจะเปี่ยมล้นด้วยความรักที่มีต่อองค์พระมหากษัตริย์ องค์พระผู้ช่วยให้รอดและเจ้าบ่าวของเธอเธอต้องการถวายเกียรติยศแก่พระองค์ เธอจึงวางมงกุฎลงแทบพระบาทพระองค์ และร้องเพลงแห่งความรักและความยกย่องบูชา (วิวรณ์ 4:10)

บรรดาทูตสวรรค์ทั้งปวงยินดีที่ได้เห็นความถ่อมใจและความรักของพระผู้สร้างของท่าน เมื่อพระองค์คาดเอาของพระองค์และปรนนิบัติเจ้าสาวของพระองค์ที่โต๊ะ ในห้องรับรองของงานเลี้ยงแห่งสวรรค์สถาน ท่านทั้งหลายโสมนัสยินดีในพิธีสวมมงกุฎให้แก่เจ้าสาว ครั้งหนึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นคนบาปที่ไม่มีพระเจ้า แต่เดี๋ยวนี้ได้รับพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าอย่างมากมายเกินบรรดาทูตสวรรค์ทั้งหลาย ดังที่มีคำเขียนไว้ว่าคริสเตียนจะพิพากษาทูตสวรรค์ (1 โครินธ์ 6: 3)

ชีวิตที่เริ่มต้นที่พระที่นั่งของพระองค์ เริ่มต้นขึ้นในพิธีมงคลสมรสนั้น เป็นชีวิตนิรันดร์อย่างแท้จริง เป็นการรวมสารพัดสิ่งให้ถึงความพร้อมบริบูรณ์อันบริสุทธิ์ของความโสมนัสยินดี การร้องสรรเสริญ การรักพระองค์ และการได้รับความรักจากพระองค์ การพักผ่อนในร่มพระคุณของพระองค์ และปกครองนานาชาติร่วมกับพระองค์ (วิวรณ์ 2:26-27) ได้รับเกียรติยศและตำแหน่งเกียรติยศนั้นไม่มีสิ่งใดที่ถูกละทิ้งในชีวิตนิรันดร์นี้ ทุกอย่างสำเร็จบริบูรณ์เป็นการเข้าพักในที่สงบสุขอย่างแน่แท้ การเห็นแก่ตนเองและเนื้อหนังก็หมดอำนาจไป มีแต่เสียงกึกก้องแห่งความโสมนัสยินดี และความสงบของความรักที่อยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ เป็นประชากรของพระองค์ที่มีที่อยู่ในนครแห่งความงามของสวรรค์ของพระเจ้านิรันดร์ และได้ปรนนิบัติพระองค์ในความบริสุทธิ์ (วิวรณ์ 22:3) ในสวรรค์สถานซึ่งอาจารย์เปาโลกล่าวไว้ว่า ถูกแบ่งออกเป็น 3 ชั้น มีงานเลี้ยงฉลองของงานมงคลสมรสของพระโปดกอันไม่รู้สิ้นสุด ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคามหาศาลและเป็นสิ่งที่ผิดแผกแตกต่างออกไป เกิดกว่าที่จะนำสิ่งใดมาเปรียบเทียบได้ ชีวิตเช่นนี้มีแต่ความกลมกลืนคล่องจองและความเหมาะสมอันน่ายินดี เพราะมาจากพระเจ้าผู้ทรงเป็นความรัก ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่มีความกลมกลืนกันอย่างลึกซึ้งใน “นครแห่งสันติสุข” ซึ่งเป็นความหมายของคำว่า “นครเยรูซาเล็ม” นั้น ราชอาณาจักรจะได้ครอบครองและที่นั่นพวกเขาจะไม่รู้จักอะไรเลย นอกจากสันติสุขและความโสมนัสยินดี

พระเจ้าทรงเตรียมอะไรไว้สำหรับบรรดาผู้ที่รักพระองค์? เราจะพบความเต็มเปี่ยมบริบูรณ์สูงสุดในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก ความทุกข์ยากและการตีสอนซึ่งเตรียมเราไว้ให้พร้อมในแผ่นดินโลกนี้ จะเทียบกับเป้าหมายอันสูงสุดที่เราอยู่ไม่ได้เลย แม้แต่ในโลกนี้การที่ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสู่การสมรสนั้น ก็เป็นจุดสูงสุดจุดหนึ่งในชีวิตแต่การสมรสในโลกนี้ก็เป็นเพียงเงาของการสมรสที่จะเกิดขึ้น ในสวรรค์สถาน ในแผ่นดินโลกทุกสิ่งนั้นถูกแต่งแต้มสีสันโดยความบาป และความไม่สมบูรณ์แบบ แต่ที่นั่นการสมรสเป็นงานซึ่งจะจัดฉลองโดยปราศจากความทุกข์ยาก ความบาป ความไม่เหมาะสมกลมกลืนอันเกิดจากความไม่ซื่อสัตย์และความตาย นั่นคืองานมงคลสมรสซึ่งองค์พระเยซูผู้ทรงเป็นพระมหากษัตริย์และเจ้าบ่าว จะฉลองร่วมกับเจ้าสาวของพระองค์ ในการร่วมสามัคคีธรรมของความรัก เจ้าสาวนั้นหมายถึงคริสตจักรและบรรดาสมาชิก ซึ่งจะมาจากทุกนิกายทุกกลุ่มและทุกชาติทุกภาษา เขาเหล่านั้นคือผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่โดยรักพระเยซูจนหมดจิตใจ และเป็นพี่น้องกันทั้งสิ้นในพระคริสต์ บรรดาคนเหล่านี้ถูกเรียกว่า “ฝูงแกะ” “เจ้าสาว” “ภรรยา” พวกเขาจะได้รับอนุญาตให้นั่งลงที่โต๊ะหนึ่ง ร่วมสามัคคีธรรมในความรักกับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นเจ้าบ่าว และมีสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน

ใครเล่าสามารถจะบรรยายถึงรัศมีภาพของงานมงคลสมรสนี้ เป็นวันแห่งความปลื้มปิติขององค์พระเยซูและสวรรค์ทั้งสิ้น เราผู้เพียงเลา ๆ จากเสียงกึกก้องแห่งความโสมนัสยินดีซึ่งสะท้อนสะท้อนไปทั่วสวรรค์เมื่อวันนั้นมาถึง

“ฮาเลลูยา เพราะว่าพระเจ้าของเราผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดทรงครอบครองอยู่
ขอให้เราทั้งหลายร้องยินดี และเต้น โลดถอยพระเกียรติแด่พระองค์
เพราะถึงเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้วและเจ้าสาวของพระองค์ก็ได้เตรียมพร้อมแล้ว
(วิวรณ์ 19: 6-7)

พระบิดาจะทรงยินดีสักเพียงใดเมื่อทอดพระเนตรเห็นผลจากการที่พระบุตรของพระองค์ยอม
ทนทุกข์เพื่อพระเจ้าสาวซึ่งเป็นคนบาป แต่บัดนี้ได้กลับกลายเป็นพระฉายาของพระบุตร โดยการ
สิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระบุตรจะทรงยินดีสักเพียงใดที่ได้ถวายเจ้าสาวของพระองค์ต่อพระบิดา
พระองค์ได้ทำให้พระประสงค์ของพระบิดาสำเร็จลงพระบุตรได้ประทานพระองค์เองจนถึงความมรณา
เพื่อชนหมู่นี้ ท่ามกลางมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ได้ไถ่เขาให้รอดพ้นจากความบาป เพื่อเขา
เหล่านี้จะได้สำแดงสง่าราศีของพระผู้สร้าง พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “ต้นไม้จะปรบมือสรรเสริญพระเจ้า
เมื่อประชากรของพระองค์ถูกปลดปล่อยให้เป็นไท” (อิสยาห์ 55:12) ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดที่บรรดาสรรพ
สิ่งของพระเจ้าในสวรรค์สถาน ซึ่งจะได้ร่วมฉลองในงานครั้งนี้จะยินดี บทเพลงแห่งสวรรค์จะมีการเรียง
โลดเปล่งเสียงร้องและน้อมนมัสการพระองค์ผู้ทรงให้วันนั้นมาถึงพวกเขาจะเห็นพระองค์ บ่อน้ำพุแห่ง
ความงาม เครื่องประดับแห่งสวรรค์สถาน โดยแท้ เป็นความปิติของพระบิดาและเจ้าสาว และต้นกำเนิด
แห่งความรักทั้งปวง พระองค์ยังทรงมีรอยแผลอันเป็นเครื่องหมายแห่งความรักของพระองค์ต่อเราและ
การทนทุกข์ของพระองค์ด้วย โดยบาดแผลนั้นพระองค์ได้ทรงไถ่เราได้ เมื่อทรงทอดพระเนตรมายังเรา
เราจะไม่นมัสการพระองค์ได้หรือ?

ความรักอันประกอบด้วยการทนทุกข์ของพระเยซูเป็นความรักที่มหัศจรรย์ ความรักนั้นเป็น
เปลี่ยนความเกลียดชังให้กลับกลายเป็นความรักได้ ความรักนั้นสร้างอาณาจักรแห่งความรักขึ้นได้ ให้มี
ชัยชนะ นี่คือการหมายของงานมงคลสมรสของพระเมษโปดก คือความรักที่นำไปสู่ความมรณาแทน
เรานั้น ประกอบด้วยฤทธานุภาพทั้งสิ้นและมีฤทธิ์ครอบครอง ได้มีชัยชนะเหนือโลกแห่งความเกลียดชัง
และชัยชนะนั้นเริ่มต้นที่ผลแรก คือหมู่เจ้าสาว สวรรค์ได้รอคอยวันมงคลสมรสของพระเมษโปดก และ
ในที่สุดเมื่อจำนวนเต็มครบบริบูรณ์ คริสตจักรคือพระกาย ของพระองค์จะเดินทางกลับบ้าน ช่างเป็น
วันอันยิ่งใหญ่อะไรเช่นนี้ เมื่อผลแรกของผู้ไถ่เดินทางกลับบ้าน พวกอื่น ๆ ก็จะตามไปด้วย (โรม 8:23
วิวรณ์ 20:6) ชัยชนะแห่งความรักจะขยายขอบเขตออกไปกว้างขวางยิ่งขึ้น วิวรณ์บทที่ 22 กล่าวให้เรา
ทราบว่ ประชาชาติจะได้รับการรักษาให้หายเมื่อเขาได้กินจากต้นไม้แห่งชีวิต เราที่อยู่ว่าบรรดาสรรพ
สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างยังคร่ำครวญรอคอยการไถ่ของผู้ที่เป็นผลแรกและการฉลองงานมงคลสมรสของ
พระเมษโปดกก็ป่าวประกาศถึงความผูกพันในความรักระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ความรักเช่นนี้จะ
ครอบครองไปทั่วจักรวาล งานมงคลสมรสเป็นจุดเริ่มต้นของยุคแห่งอาณาจักรของพระเจ้า “พระองค์พระ

ผู้เป็นเจ้าของได้ทางใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ ทรงเริ่มปกครองแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 11:17) และหลังจากสมัยพันปีแล้ว นครเยรูซาเล็มใหม่จะเลื่อนลอยลงมาบนแผ่นดินโลก เป็นเจ้าสาวของพระองค์พร้อมอยู่แล้ว และพระองค์จะกระทำให้นครนั้นเต็มบริบูรณ์ด้วยสง่าราศีของพระองค์และสวรรค์ใหม่แผ่นดินใหม่จะมาถึง พระเจ้าจะสถิตอยู่ท่ามกลางนครนั้น พระองค์จะปกครองอาณาจักรของพระองค์ด้วยสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ พร้อมด้วยบรรดาผู้ที่ได้รับเชิญไปในงานมงคลสมรสของพระเมษโปดกนั้น

เหตุฉะนั้น องค์พระเยซูทรงรอคอยให้ “ผลแรก” นั้นได้เดินทางกลับบ้าน เพราะผู้อื่นจะไม่ได้เข้าส่วนในการไถ่นี้ จนกว่างานมงคลสมรสของพระเมษโปดกจะได้เริ่มต้นขึ้นจนกว่าพวกเขาจะมาถึงบ้าน ไม่เช่นนั้นพระองค์จะครอบครองโดยเดชานุภาพของพระองค์ไม่ได้ พวกเราเข้าใจอย่างแท้จริงหรือไม่ว่า พระเจ้าได้ทรงรอคอยงานมงคลสมรสของพระบุตรของพระองค์เพียงใด? พระเยซูทรงรอ นานเพียงใด? เป็นการรอคอยด้วยความรักอย่างจดจ่อรอที่จะได้พบคนที่พระเจ้าทรงรัก คือการให้มนุษย์ทุกคนได้รับความช่วยเหลือให้บุตรทุกคนกลับมาบ้านของพระบิดา บิดาของบุตรที่หลงหายรอคอยการกลับมาของบุตรชายนานจนใด? เจ้าบ่าวรอคอยวันวิวาห์อย่างไร? องค์พระเยซูผู้เป็นเจ้าของผู้มีความรักนิรันดร์ ก็ทรงรอคอยวันมงคลสมรสของพระองค์นั้น

งานมงคลสมรสของพระเมษโปดก ควรจะเป็นเป้าหมายที่เราปรารถนาและบากบั่นมุ่งหน้าไป ไม่ใช่หรือ? ความรักของเราที่มีต่อพระเยซูควรเปล่งเสียงร้องว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ ขอพระเยซูเสด็จกลับมาโดยเร็วเถิด ขอให้วันของพระองค์มาถึง ขอให้ความรักของพระองค์ได้ชัยชนะขอให้ความโสมนัสยินดีของพระองค์เปี่ยมล้น” เราารู้สึกหรือไม่ว่าสวรรค์กำลังเตรียมทุกสิ่งสำหรับวันนั้น ซึ่งใกล้เข้ามาแล้ว

ผู้ที่สามารถยืนอยู่เฉพะพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นก็เป็นสุข ผู้ซึ่งความรักดั้งเดิมของเขาไม่เยือกเย็นลง แต่แทรกซึมเข้าไปในไขข้อกระดูกในการดำรงชีวิตอยู่ของเขา ผู้ที่ความรักได้เตรียมเขาไว้ให้เข้าสู่งานมงคลสมรสของพระเมษโปดกโดยอำนาจแห่งการไถ่ของพระองค์ก็เป็นสุข คำว่า “ความโสมนัสยินดี” หรือ “ความสุขอันยิ่งใหญ่” ก็ไม่อาจบรรยายถึงสิ่งที่บรรดาคนเหล่านั้นจะประสบได้ สง่าราศีอันเหลือที่จะบรรยายได้จะห้อมล้อมพวกเขา และ “พระองค์จะให้พวกเขาดื่มจากแม่น้ำแห่งความปิติสุข” (สดุดี 17:15) พระองค์เป็นผู้งามที่เลิศในสวรรค์และแผ่นดินโลก พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาได้ทรงเตรียมสิ่งทั้งปวงไว้สำหรับผู้ที่รักพระองค์

โอ องค์พระเยซูคริสต์ ผู้เป็นเจ้าบ่าว

ลูกแกะผู้ปราศจากมลทินของพระเจ้า

สรรพสิ่งที่สิ้นสรรพเสริญพระองค์

ทั้งมนุษย์และทูตสวรรค์สรรเสริญพระองค์

ห้องรับรองในสวรรค์กำลังกึกก้อง
ด้วยเสียงสรรเสริญพระมหาไถ่
รัศมีภาพอันยิ่งใหญ่ส่องสว่าง
ไหลหลังจากพระที่นั่งอันประกอบด้วยรัศมีภาพ
ไม่มีผู้ใดนั่งเฝ้า
ทุกสิ่งเนืองเปล่งเสียงสรรเสริญ
น้อมนมัสการลงต่อพระสง่าราศีของพระองค์
เสียงเพลงก็เริ่มบรรเลงขึ้น
และมงกุฎทองแห่งความงาม
ก็เปล่งประกายอยู่ทั้งใกล้และไกล
คือมงกุฎของผู้มีชัยในการสงคราม
ในสง่าราศีที่ปรากฏอยู่ ณ บัดนี้
จิตใจนั้นก็ละลายไป
ด้วยเสียงเพลงแห่งพระเมษโปดก
บนบัลลังก์สวรรค์นั้น
ข้าง ๆ พระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่
พระพักตร์อันงดงามของพระองค์ปรากฏ
วิสุทธิชนผู้ถูกรับไปจะได้เห็น
และไม่เคยอ่อนระอาไปเลย
ตลอดชั่ววันจักกาล
“โอ องค์พระเยซู พระองค์ทรงงามยิ่ง”
วิสุทธิชนจะเปล่งเสียงยกย่อง
งามที่สุดยิ่งกว่าบรรดาชนนับหมื่น
และทรงเป็นอยู่เหมือนเดิม
เขาจะคุกเข่าลงด้วยความงงันและยำเกรง
ต่อหน้าพระที่นั่งแห่งเดชานุภาพ
ด้วยการสรรเสริญอันถ่อมใจลง
ด้วยดวงตาที่จับอยู่ที่พระองค์แต่ผู้เดียว
จิตวิญญาณของข้าพเจ้าปรารถนา

ที่จะเห็นสวรรค์ของพระเจ้า
ที่อยู่ของบรรดาผู้ที่ได้รับพระพร
ที่สถิตอยู่ของผู้ที่เป็นไท
องค์พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงเชื่อเชิญให้เจ้าสาวเข้ามา
ยังอาณาจักรที่ไม่มีตำหนิต่างพร้อย
ในที่ซึ่งความรักจะกระทำให้ทุกคนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

พิมพ์ที่ บริษัท ยุทธนาประวิต 82/2 ถนนกรุงเกษม เทเวศร์ ซอย 3

โทร.2812759 2817736

ออกแล้ว! หนังสือชุดของบาซิลเลีย ชลิ่งค์

ควรอธิษฐานอย่างไร?

เงาวิปโยค

ภัยพิบัติ